הלכה · מחברי זמננו

שמירת עיניים כהלכה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שמירת עיניים כהלכה

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שמירת-עיניים-כהלכה/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

הקדמה 4
אבל זה אסור 6
אתה מגזים 7
אל תהיה קיצוני 8
"ביג דיל" 8
מסנן 9
מומר לעבירה אחת 10
בשר לבן 11
ספר החנוך 12
חובות הלבבות 13
אני לא יכול 15
זה מענין 16
מבחן גורלי 17
היתרים אסורים 17
פשרה מביאה לפגיעה 18
חתונה בשכונה 19
מלכוד 19
מי זאת ? 20
אחותי 20
דע את האויב 21
נצחון בשניה 21
אחרון אחרון מנצח 22
מצוה גדולה 22
הנימוס מחייב 23
דגמאות מהחיים 24
להפסיד בגלל 24
אין בטוח 25
מסלת ישרים 26
תסתכל רגע 27
זהירות מונעת אסון 28
קדוש ה' 30
נותן כחות 30
זהירות סכנה 31
אבל במקרה ראיתי 33
מי הוא רשע 36
אינו מסתכל וחוטא 36
נקוי ראש 37
מאיים עלינו 37
מציל 38
עובדה! 38
הדתי הזה 38
לא מפסיק להסתכל 39
נניח 40
לי זה לא יקרה 41
התחיל בגדול 41
אינטר...מת 42
לדעת ולזכר 43
גולש על ההיתר 43
אתר ואתר 44
נפלו על אתר 44
לבד 45
מה יקרה אם 45
יכל לקרא לכל אחד 46
ה' יצילנו 46
אם נבין נצליח 47
אתר פצ"ץ 47
אני נזהר 48
מרעין בישין 48
שעת רצון 51
סגלה נגד מחלה 51
שומר אמונים 52

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון CC BY-NC-SA 2.5 **- אסור בשימוש מסחרי**
וספרי ויקיטקסט תחת רשיון GNU Free Doc. License
בס"ד - כל הזכויות שמורות (c) **ל הרב אבישלום מונייצר שליט"א**
מדריך פרטני כיצד לשמור על העינים בדורינו משלב בדיני שמירת עינים הלכה למעשה
מאת הרב אבישלום מונייצר שליט"א ישיבת "אמת ושלום" ראש העין

הקדמה

ספר זה נועד לתת עצות שימושיות ומעשיות לכל מי שרוצה להגן על עיניו ממראות אסורים.
לצערנו הרב בימינו כמעט ואי אפשר מבלי להכשל בפגימת עיניים כל יציאה או הבטה לרחוב ואפילו לרגע אחד גורמת לחטאים רבים, ורבים הרוצים לשמור על העיניים פשוט לא מצליחים, מנסים ושוב פעם נכשלים.
וככל שאדם רוצה להשמר ומשתדל להזהר יותר כך המעידות כואבות יותר, ולצערינו ההתמודדות הופכת קשה יותר מיום ליום.
מובאים כאן פתרונות הלכתיים ומעשיים על מנת שנלמד כיצד לנהוג במקרה שיש נסיון של שמירת עינים
נכתב בשפה פשוטה יעילה וקצרה, באופן שיתאים לנשיאה ביד ליוצאים לרחובה של עיר.
יהי רצון ולא תצא תקלה על ידי כלל וכלל.
ואזכה גם אני לידי מידת שמירת עינים באמת ובתמים.

עבור הנאה רגעית

אדם יכול לאבד את אשתו וילדיו

יכול להפסיד את כל עושרו והצלחתו

יכול להחליף את עתידו ולאבד את מזלו

לעומת זו

אדם שמצליח להתגבר ולא להסתכל

לחסום את תאוותיו

לסגור את עיניו מול הרצון להסתכל

מרויח את כל עולמו

ברגע אחד של התגברות

מרויח את משאלותיו שמתגשמות

מרויח את אופיו וכוחו הרצוני להתגבר על תאוותו

מרויח ומרויח להיות קרוב אל ה' יותר מכל אדם אחר יודע היטב שכל עתידו הוא שמור ומצליח

זֶה קָרָה...

הַרְבֵּה פְּעָמִים שָׁמַעְנוּ עַל בָּחוּר שֶׁהִתְכַּתֵּב עִם בַּחוּרָה הֵם קָבְעוּ לְהִפָּגֵשׁ רַק כְּדֵי לִרְאוֹת, ו...שָׁם הוּא נִרְצַח

וְגַם קָרָאנוּ עַל מִקְרִים שֶׁבָּהֶם סוֹכְנֵי בִּיוּן מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּאִשָּׁה יָפָה כְּדֵי לְפַתּוֹת פּוֹשֵׁעַ מְבֻקָּשׁ, הִיא מְפַתָּה והוּא מִתְפַּתֶּה וְכָךְ הוּא מוּבָל יְשִׁירוֹת אֵל הַמַּלְכֹּדֶת שֶׁשָּׁמָה קֵץ לְחַיָּיו.

שָׁמַעְנוּ גַּם עַל הַרְבֵּה מִקְרִים שֶׁנִּשְׁלָחוֹת נָשִׁים לְפַתּוֹת לוֹחֲמִים שֶׁיִּפְלוּ לְמַלְכּוֹדֶת.

עוֹבֶדֶת שֶׁרוֹצָה לְהִתְקַדֵּם, מִשְׁתַּמֶּשֶׁת בְּנָשֶׁק הַנָּשִׁי כְּדֵי לִזְכּוֹת בְּקִדּוּם...

הָאוֹטוֹבּוּס מֵאַחַר והַשָּׁעָה מְאֻחֶרֶת הִיא מְמַהֶרֶת לַעֲבוֹדָה וְעוֹצֶרֶת "טְרֶמְפּ" שֶׁיְּהַפֵּךְ לַסִּיּוּט שֶׁיְּשַׁנֶּה אֶת כָּל חַיֶּיהָ...

שׁוֹמְעִים עַל מִקְרִים כָּאֵלֶּה וַאֲחֵרִים, וְהַמְּכַנֶּה הַמְּשֻׁתָּף לְכֻלָּם שֶׁהַכֹּל מַתְחִיל מֵרְאִיָּה וּמֵהִסְתַּכְּלוּת.

כְּשֶׁמַּתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל אָז הַיֵּצֶר מַתְחִיל לְפַתּוֹת לְסַמֵּא אֶת הָעֵינַיִם לְעַרְפֵּל מַחְשָׁבוֹת.

הַחָכְמָה הִיא שֶׁכְּבָר בָּרֵגַע הָרִאשׁוֹן לֹא לְהִסְתַּכֵּל, לֹא לְהִתְפַּתּוֹת לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם, כְּדֵי שֶׁהַיֵּצֶר לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל.

כָּל רֶגַע שֶׁאֵין אָנוּ שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם אָנוּ דּוֹמִים לְאוֹתָם פְּתָיִים שֶׁנּוֹפְלִים לַטֶּרֶף בְּיָדָיו שֶׁל הַיֵּצֶר הֶחָזָק בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם
יֵצֶר הָעֲרָיוֹת.
בְּכָל רֶגַע שֶׁאָנוּ מִתְפַּתִּים וּמִסְתַּכְּלִים, אָנוּ מוֹעֲדִים לִנְפִילָה כּוֹאֶבֶת.
צְרִיכִים אָנוּ לִהְיוֹת מְרֻכָּזִים בְּיוֹתֵר לָדַעַת שֶׁאָסוּר לָנוּ לִפּוֹל לְהַחֲזִיק מַעֲמָד עַל מְנַת שֶׁלֹּא נְאַבֵּד אֵת עוֹלָמֵנוּ בְּרֶגַע אֶחָד שֶׁל אִי שְׁפִיּוּת זְמַנִּית.

אבל זה אסור

כָּל יְהוּדִי אוֹמֵר בּוֹקֶר וְעֶרֶב בְּקְרִיאַת שְׁמַע "וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם" וְכָתַב רַבֵּינוּ יוֹנָה (ספר שערי תשובה השער השלישי - אות סד) "וְגַם רַבִּים נוֹקְשִׁים וְנִלְכָּדִים בְּחַלְּקֵי הַחוּשִׁים הַנִּכְבָּדִים, חוּשׁ הָרְאוּת, וְחוּשׁ הַשְּׁמַע. וְנֶאֱמַר עַל חוּשׁ הָרְאוּת (במדבר טו, לט) וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, הַזְהַרְנוּ בָזֶה, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל אָדָם בְּאֵשֶׁת - אִישׁ וּבְשָׂאר עֲרָיוֹת פֶּן יִוָּקֵשׁ בָּהֶן"
כְּתוּב בְּאוֹרְחוֹת חַיִּים בְּשֵׁם הַ"ר יוֹנָה אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּאֵשֶׁת אִישׁ מִן הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בִּפְנוּיָה כְּלוֹמַר עַל אִשָּׁה רָוָקָה, מִדִּבְרֵי קַבָּלָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּרִית כָּרַתִּי לְעֵינָי וּמָה אֶתְבּוֹנֵן עַל בְּתוּלָה.
וְכָל הַמִּסְתַּכֵּל בְּאֵשֶׁת אִישׁ מַכְשִׁיל וּמַכְחִישׁ כֹּח יִצְרוֹ הַטּוֹב וְהוֹדוֹ נֶהְפַּךְ עָלָיו לְמַשְׁחִית.
וְיֵשׁ אָסוּר נוֹסָף מִן הַתּוֹרָה וְהוּא לְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה כְּלוֹמַר לַחֲשֹׁב עָלֶיהָ מַחְשָׁבָה שֶׁל תַּאֲוָה וַאֲפִלּוּ הִיא פְּנוּיָה.
וְחָמוּר הִרְהוּר פְּנוּיָה מִמַּעֲשֶׂה שֶׁעַל הַהִרְהוּר עוֹבֵר בְּלָאו מִן הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כג י) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רַע וּפֵרְשׁוּ רַז"ל (ע"ז כ:) שֶׁלֹּא יְהַרְהֵר בְּיוֹם וְיָבוֹא לִידֵי טֻמְאָה בְּלַיְלָה עכ"ל (הובא בבית יוסף אבן העזר אות א.)
טָעוּת הִיא לַחְשׁוֹב שֶׁשְּׁמִירַת עֵינַיִם זֶה רַק חוּמְרָא לַחֲסִידִים, אֶלָּא יֵשׁ אִסּוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וּבְכָל מַבָּט בְּאִשָּׁה, בֵּין צְנוּעָה וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁאֵינָהּ צְנוּעָה, יֵשׁ אִיסּוּר מֵהַתּוֹרָה.

א. ראיה שטחית - כשרואה מבלי להתעמק, כגון כשעובר ברחוב ורואה אשה מולו ומסיר את מבטו, אינו עובר על איסור. אבל אם ממשיך להסתכל עובר על איסור (משנה ברורה סימן עה ס"ק ז וראיה בעלמא לפי תומו בלא נהנה שרי אם לא מצד המוסר ובספר מנחת שמואל הוכיח דאדם חשוב יש לו ליזהר בכל גווני. וכתב הפמ"ג דבמקומות שדרך להיות מכוסה **כגון זרועותיה**

וכה"ג שאר מקומות הגוף אף ראיה בעלמא אסור וכתבו הפוסקים דבתולות דידן בכלל נידות הם משיגיעו לזמן ווסת ובכלל עריות הם:).

ב. אשה שאינה צנועה - אפילו ראיה שטחית אסורה באשה שאינה צנועה ולכן אין היתר לגשת לפקידה שלבושה בחציפות (פמ"ג בסי' ע"ה משב"ז סק"א להסתכל בלא נהנה שרי וכן משמע באבן העזר וכן הבין מדביר הב"ח דבלא נהנה מותר ראיה מעלמא מותרת אבל אם נהנה אפילו ראיה בעלמה אסורה).

ג. בגדים צמודים - כשלבושה בצניעות ובגדיה צמודים יש איסור בראייה בדיוק כמו אשה חשופה (כיון שההסתכלות עליה מעוררת הנאה בדיוק ואפילו יותר מאשה חשופה וכאן חמור יותר שחושב שאין בזה איסור כיון שהיא צנועה).

ד. אשה יפה - ראיית פני אשה יפה אפילו צנועה ומדבר עמה לצורך עבודה אסורה וצריך להסתכל לצדדים או להשפיל מבט (רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא ואפילו להריח בשמים שעליה או להביט ביפיה אסור, ומכין למתכוין לדבר זה מכת מרדות).

אתה מגזים

יֵשׁ לְדַעַת בְּבֵרוּר בְּאֹפֶן מֻחְלָט שֶׁאֵין כָּאן חוּמְרָא וְאֵין כָּאן הַגְזָמָה אֶלָּא יֵשׁ אִסּוּר מַמָּשׁ וְזֶהוּ עִקַּר הַדִּין שֶׁאִסּוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים.

חוֹשְׁבִים שֶׁזֶּה "מוּגְזָם" "פָּנַאטִי" "רַק לְקִיצוֹנִים" אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שֶׁכֹּל אָדָם יְהוּדִי: חִילוֹנִי, דָּתִי, חֲרֵדִי, מְחוּיָיב עַל פִּי הַתּוֹרָה לִשְׁמוֹר עַל עֵינָיו וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים.

בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁהוּא נִזְהָר שֶׁלֹּא לְהַכְנִיס לְפִיו מַאֲכְלֵי אִסּוּר, וְיוֹדֵעַ שֶׁאֵין זוֹ הַגְזָמָה לְחַפֵּשׂ כַּשְׁרוּת עַל כָּל סוּגֵי הַמָּזוֹן,

וּכְפִי שֶׁהוּא מַקְפִּיד לִשְׁמֹר עַל הַשַּׁבָּת, וְלָצוּם בְּיוֹם כִּפּוּר, מֵנִיחַ תְּפִלִּין, וּשְׁאָר מִצְוֹוֹת הַתּוֹרָה, בְּדִיּוּק כָּךְ צָרִיךְ לְהִזָּהֵר בִּרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת שֶׁל נָשִׁים שֶׁאֵינָן בִּצְנִיעוּת, בַּבַּיִת וּבָרְחוֹב.

הֲיָדַעְתָּ

מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר אֶת הָעֵינַיִם שֶׁיִּהְיֶה בְּכָל דַּרְגָּה רוּחָנִית שֶׁיִּהְיֶה יִצְטָרֵךְ לְתַן אֶת הַדִּין בְּבֹא הַיּוֹם

אֲפִלּוּ שֶׁכָּאן הֶחֱשִׁיבוּ אוֹתוֹ לְצַדִּיק בְּדַרְגָּה גְּבוֹהָה שָׁם הַדַּרְגּוֹת יִהְיוּ אֲחֵרוֹת

ה. **ילדה קטנה** - כל שיש לה סימנים של אשה יש איסור להסתכל עליה אפילו שהיא מתחת לגיל שתים עשרה ויש מחמירים שלא להסתכל על כל ילדה (כל שמתחילה להיראות כאשה גדולה כבר יכולה להביא לידי הרהור ולכן יש איסור בראיתה).

ו. **אשה זקנה** - יש מקילים להסתכל על אשה מבוגרת כשאין חשש הרהור וכוונתו טהורה (כיון שאין גורמת הרהור אין איסור להסתכל עליה אבל אין ראוי לעשות כן).

ז. **אדם זקן** - בכל גיל אדם מצווה על שמירת עיניים ולכן גם אדם זקן מאוד אסור בראיית נשים (בכל גיל אדם מצווה על שמירת עיניים).

אל תהיה קיצוני

שְׁמִירַת עֵינַיִם הִיא לֹא רַק לַחֲסִידִים וְאַדְמוֹ"רִים אֶלָּא לָאו מְפֹרָשׁ וְאִסּוּר תּוֹרָה לְכָל בָּר יִשְׂרָאֵל! אִסּוּר גָּמוּר מִדְּאוֹרַיְיתָא! הַמְקִלִּים בָּזֶה עוֹבְרִים עַל לָאו מְפֹרָשׁ מֵהַתּוֹרָה.

וְכָתַב בְּסֵפֶר "קַב הַיָּשָׁר" בְּשֵׁם הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ כִּי יֵשׁ עוֹף הַנִּקְרָא בְּתוֹרָה "רָאָה", וְאָמְרוּ חֲזַ"ל לְפִי שֶׁרוֹאֶה לְמֶרְחוֹק וּמַזְנֶה בְּכָךְ, וְלָכֵן הַפּוֹגֵם בְּעֵינָיו וּמְסַתֵּכֵל בְּנָשִׁים עוֹנְשׁוֹ שֶׁיִּתְגַּלְגֵּל בְּעוֹף זֶה מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה וְסוֹבֵל שָׁם צַעַר גָּדוֹל.

אֵין הַקַּלּוֹת אוֹ הַנָּחוֹת לְחֲרֵדִים דְּתִיִּים אוֹ חִלּוֹנִים וּטְעָנָה שֶׁל "זֶה קִיצוֹנִי" אוֹ "חֻמְרָה גְּדוֹלָה" אֵינָהּ תּוֹעִיל בְּיוֹם הַדִּין.

הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת

כָּל הַצּוֹפֶה בַּנָּשִׁים,סוֹפוֹ בָּא לִידֵי עֲבֵרָה. יֵשׁ "הַבְטָחָה" מֵחַזַ"ל

שֶׁסּוֹפוֹ בָּא לִידֵי עֲבֵרָה

"ביג דיל"

חוֹשְׁבִים לְעַצְמָנוּ... "מָה כְּבָר עָשִׂינוּ הֲרֵי לֹא רָאִינוּ שׁוּם דָּבָר בְּכַוָּונָה סָךְ הַכֹּל עָבַרְנוּ בַּמִּדְרָכָה וּמְמוּל עָבְרָה אִשָּׁה וְהִסְתַּכַּלְנוּ אָז מָה, סָךְ הַכֹּל אִשָּׁה..."

וְכָאן הַטָּעוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לַחְשׁוֹב שֶׁזֶּה שׁוּם דָּבָר מְשׁוּם שֶׁהַמּוֹחַ רוֹאֶה, מְצַלֵּם וְקוֹלֵט הַכֹּל!!!!

כָּל פְּרָט, אֲפִלּוּ הַקָּטָן וְהַמְּזָעָרִי בְּיוֹתֵר שֶׁבְּמַבָּט הָרִאשׁוֹן לֹא מַבְחִינִים בּוֹ אוֹ מִתְעַלְּמִים מִמֶּנּוּ, בְּכָל זֹאת בְּמֹחַ הוּא מְצֻלָּם וּמְתוּעָד וְלֹא יִשָּׁכַח לְעוֹלָם,
וּבְנוֹסָף לְכָךְ מַשְׁפִּיעַ עַל הָאִישִׁיּוּת שֶׁל הָאָדָם וְלָכֵן כְּכֹל שֶׁרוֹאִים מַרְאוֹת אֲלִימִים הוֹפְכִים לִהְיוֹת אֲלִימִים יוֹתֵר וּכְכָל שֶׁרוֹאִים מַרְאוֹת שֶׁל פְּרִיצוּת הוֹפְכִים לִהְיוֹת פְּרוּצִים וְחֲצָפָנִים יוֹתֵר כֵּיוָן שֶׁהַתְּמוּנוֹת וְהַמַּרְאוֹת חוֹדְרוֹת לַתַּת מוֹדָע שֶׁבַּמֹּחַ וּמַשְׁפִּיעוֹת עַל הַהִתְנַהֲגוּת.

הַחֵכְמָה לַעֲבֹד אֶת ה'

הֵיכָן שֶׁאָדָם נִמְצָא

וּבְכָל פַּעַם שֶׁמִּתְגַּבֵּר

הוּא יוֹצֵר לְעַצְמוֹ זְכֻיּוֹת שֶׁמְּיֻחָדוֹת רַק לוֹ

כֵּיוָן שֶׁרַק הוּא זֶה

שֶׁעוֹמֵד בְּנִסָּיוֹן

מסנן

סִנּוּן פֵּרוּשׁוֹ לְהַפְרִיד בֵּין שְׁנֵי דְּבָרִים, הָאֶחָד חָשׁוּב, וְהַשֵּׁנִי "פָּחוֹת". כְּיוֹם הִתְפַּתְּחָה "מוֹדָה" שֶׁל סִנּוּן בְּכָל מִינֵי תְּחוּמִים כְּגוֹן: בְּעָלֵי מִקְצוֹעַ מְסַנְּנִים לְקוֹחוֹת, חֲשׁוּבִים יוֹתֵר, וַחֲשׁוּבִים פָּחוֹת.
וְיֵשׁ מְסַנְּנִים שִׂיחוֹת טֶלֶפוֹן כְּלוֹמַר לַחֲשׁוּבִים עוֹנִים וְאֶת הַחֲשׁוּבִים פָּחוֹת דּוֹחִים. הַכֹּל לְפִי סֶלֶם הַחֲשִׁיבוּת.
לְצַעֲרֵנוּ גַּם בַּעֲבוֹדַת ה' נִכְנָס אֹפִי הַסִּנּוּן. יֵשׁ הַנּוֹהֲגִים לְסַנֵּן מִצְוֹת. וְלָכֵן לָהֶם יֵשׁ מִצְוֹת חֲשׁוּבוֹת יוֹתֵר וְיֵשׁ פָּחוֹת,
עַל הַחֲשׁוּבוֹת מַקְפִּידִים וְעַל הָאֲחֵרוֹת בִּכְלָל לֹא מַקְפִּידִים. מְוַתְּרִים עֲלֵיהֶם מִכָּל מִינֵי סִבּוֹת: קָשֶׁה, לֹא נָעִים, מִתְבַּיְּשִׁים, לֹא מְקֻבָּל בַּחֶבְרָה וְעוֹד סִיבּוֹת...
מְסַנְּנִים הַרְבֵּה הֲלָכוֹת שֶׁל קִרְבָה לַעֲרָיוֹת,שִׂיחָה עִם אִשָּׁה וְכֵן לְחִיצַת יָדַיִם, רְקוּדִים מְעֹרָבִים וְכֵן שְׁמִירַת עֵינַיִם, מְסַנְּנִים וּמְוַתְּרִים עֲלֵיהֶם כִּי הַחֶבְרָה לֹא מְאַפְשֶׁרֶת לִשְׁמוֹר עַל כָּךְ, אֲפִלּוּ שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה אִסּוּר תּוֹרָה.
מִי יָכוֹל לִבְחֹר בֵּין הָאִיסּוּרִים וְלוֹמַר עַל אִיסּוּר זֶה אֲנִי מְוַותֵּר, וְעַל אִסּוּר זֶה אֲנִי מַקְפִּיד ??? הֲרֵי כָּל הָאִיסּוּרִים נִתְּנוּ מִבּוֹרֵא עוֹלָם וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לָבוֹא וּלְסַנֵּן אֶלָּא אֵת הַכֹּל צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֲפִילּוּ שֶׁקָּשֶׁה אוֹ לֹא מְקוּבָּל.

"סְנוּן מִצְוֹות" הוּא אֶחָד מֵהֶחָטְאִים הַחֲמוּרִים בְּיוֹתֵר שֶׁקַּיָּימִים כיון שֶׁיֵּשׁ בְּכָךְ עֶלְבּוֹן לַתּוֹרָה וְלַבּוֹרֵא שֶׁאָדָם בְּשַׂר וְדָם קוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ אֵיזֶה מִצְוֹות לִשְׁמוֹר וְאֵיזֶה לֹא.

בָּחוּר שֶׁמִּתּוֹךְ יִרְאַת הַשָּׁמַיִם שֶׁבּוֹ

נִמְנַע מִלַּחְטוֹא

זוֹכֶה שֶׁהַקָּבָ"ה מַשְׁתַּבֵּחַ בּוֹ בְּכָל יוֹם.

וּמְשַׂמֵּחַ אֶת ה' בְּכָל רֶגַע שֶׁעוֹצֵם אֶת עֵינָיו וְלֹא חוֹטֵא (פסחים קיג).

מומר לעבירה אחת

כָּתְבוּ בְּסִפְרֵי הַמּוּסָר (רבינו יונה בשער ראשון אות ו) : "כֹּל אֲשֶׁר אֵינוֹ נִזְהָר מֵחֵטְא מְסֻיָּם בְּאֹפֶן קָבוּעַ וּמְוַתֵּר עַל הָאִסּוּר וְאֵינוֹ מְקַבֵּל עַל נַפְשׁוֹ לְהִשָּׁמֵר מִמֶּנּוּ, גַּם אִם הוּא מֵהָעֲוֹנוֹת הַקַּלִּים, אַף עַל פִּי שֶׁהוּא נִזְהָר מִכָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, קְרָאוּהוּ חֲכְמֵי יִשְׂרָאֵל מוּמָר לְדָבָר אֶחָד, וְאֶת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה, וְגָדוֹל עֲוֹנוֹ מִנְּשׁוֹא" עַכ"ל.

רוֹאִים כָּאן הִתְיַחֲסוּת חֲמוּרָה עַד כְּדֵי כָּךְ שֶׁגָּדוֹל עֲוֹונוֹ מִנְּשׁוֹא וְהַסִּבָּה לְכָךְ מִשּׁוּם שֶׁאֵין אֶפְשָׁרוּת לִיהוּדִי לְהַחֲלִיט לְעַצְמוֹ אֵיזֶה מִצְוֹות לְקַיֵּם וְהֵיכָן לְהִתְפַּשֵּׁר.

אֵין לְהָיוֹת חֲצִי יְהוּדִי אוֹ חֲצִי דָּתִי. כָּל יְהוּדִי חַיָּב בְּכָל תַּרְי"ג מִצְוֹות,

וּכְשֶׁיְּהוּדִי לוֹקֵחַ עַל עַצְמוֹ אֶת הָאַחֲרָיוּת, וּמַחְלִיט מָה יוֹתֵר חָשׁוּב וּמָה פָּחוֹת. עַל מָה לְהַקְפִּיד וְעַל מָה לְוַתֵּר.

הֲרֵי בְּמַעֲשֶׂה זֶה הוּא מָרְאֶה שֶׁהַתּוֹרָה בִּשְׁלֵימוּתָה לֹא מַתְאִימָה לוֹ

וְעֶבְדָּה הִיא שֶׁהוּא בּוֹחֵר אֶת הַמַּתְאִים לוֹ וְאֶת הַשְּׁאָר זוֹנֵחַ.

עָוֹון זֶה חָמוּר בְּיוֹתֵר כִּי יֵשׁ כָּאן מֶרֶד בְּבוֹרֵא עוֹלָם שֶׁנָּתַן אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹות. וְעַל זֶה נֶאֱמַר "אָרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם"

כְּלוֹמַר, אֲשֶׁר לֹא יְקַבֵּל עַל נַפְשׁוֹ לְקַיֵּם את כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה מִבְּלִי יוֹצֵא מֵהַכְּלָל.

וְלָכֵן אִי אֶפְשָׁר לְוַתֵּר עַל מִצְוַת שְׁמִירַת עֵינַיִם. אִי אֶפְשָׁר לְהָקֵל בְּנוֹשֵׂא שֶׁל לְחִיצַת יָד לְאִשָּׁה, אוֹ אִסּוּר יִחוּד, רְקוּדִים מְעֹרָבִים, וּשְׁאָר הַקַּלּוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁהִתְקַבְּלוּ בְּלֵב הָעָם בְּטָעוּת. אֶלָּא אֶת כָּל הַמִּצְוֹות צָרִיךְ לְקַיֵּם

וְאָדָם שֶׁלֹּא מְקַיֵּם אַחַת מֵהַמִּצְוֹות בְּאֹפֶן קָבוּעַ, כָּל עוֹד שֶׁאֵינוֹ חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה נִקְרָא יְהוּדִי מוּמָר לַעֲבֵירָה אַחַת.

ח. תמונות - אסור להסתכל על תמונות נשים אפילו לשם לימוד וכל שכן שאסור לצייר פורטרט של אשה (כיון שיש בזה הרהור בוודאי).

ט. ציור - אסור להסתכל על ציור של אשה ולכן אין לטייל במקומות שיש שם ציורי נשים אפילו שזה נחשב ל"אומנות".

י. אשה שנפטרה – אסור להסתכל על תמונת אשה אפילו שכבר נפטרה (אע"פ שיש שכתבו להתיר להסתכל על תמונה של אשה שנפטרה אבל המציאות מוכיחה שגם בתמונות אלו שייך הרהור עבירה ולכן יש לאסור).

בשר לבן

יוֹדְעִים שֶׁאָסוּר לֶאֱכוֹל בְּשַׂר חֲזִיר וְשֶׁזֶּה אָסוּר מֵהַתּוֹרָה וְאַף אֶחָד לֹא רוֹצֶה לְהָקֵל בְּזֶה.
יוֹדְעִים גם שֶׁאָסוּר לְהַדְלִיק אֵשׁ בַּשַּׁבָּת וְגַם בְּזֶה אַף אֶחָד לֹא רוֹצֶה לְהָקֵל.
וְכוּלָּנוּ מַסְכִּימִים שֶׁעַל שְׁלוֹשׁ עֲבֵירוֹת יֵהָרֵג וּבַל יַעֲבוֹר: שְׁפִיכוּת דָּמִים, עֲבוֹדָה זָרָה, וְגִילּוּי עֲרָיוֹת,
וְהַפֵּרוּשׁ שֶׁל יֵהָרֵג וּבַל יַעֲבֹר הוּא שֶׁאִם עוֹשִׂים תְּנַאי לִיהוּדִי וּפוֹקְדִים עָלָיו לְחַלֵּל שַׁבָּת אוֹ לְמוּת מֻתָּר לוֹ לְחַלֵּל שַׁבָּת וּבִלְבַד שְׁיַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ.
וְאִם תּוֹפְסִים יְהוּדִי וְאוֹמְרִים לוֹ תֹּאכַל בְּשַׂר חֲזִיר אוֹ שֶׁתָּמוּת, יֹאכַל חֲזִיר וְלֹא יָמוּת כִּי עַל זֶה אֵין צִוּוּי שֶׁל יֵהָרֵג וּבַל יַעֲבוֹר.
אֲבָל עַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת יֵשׁ צִוּוּי שֶׁל יֵהָרֵג וְלֹא יַעֲבֹר עַל אִסּוּר שֶׁל גִּלּוּי עֲרָיוֹת.
כַּמּוּבָא בַּגְּמָרָא מַעֲשֶׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁנָּתַן עֵינָיו בְּאִשָּׁה אַחַת, וְהֶעֱלָה לִבּוֹ "טִינָא". כְּלוֹמַר מֵרֹב אַהֲבָה לְאוֹתָהּ אִשָּׁה חָלָה בְּחֹלִי מְסֻכָּן שֶׁיִּכֹּל לִגְרֹם לְמָוֶת בָּאוּ וְשָׁאֲלוּ לְרוֹפְאִים, כֵּיצַד יִתְרַפֵּא
אָמְרוּ הָרוֹפְאִים אֵין לוֹ תַּקָּנָה, עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה אִתָּהּ מַעֲשֶׂה מַמָּשׁ. שָׁאֲלוּ אֶת חֲזַ"ל הַאִם אֶפְשָׁר לְהַתִּיר לוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה עִם אוֹתָהּ אִשָּׁה לְצָרֵךְ רְפוּאָה?
אָמְרוּ חֲכָמִים: יָמוּת וְאַל יַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה!
הִצִּיעוּ הָרוֹפְאִים פִּתְרוֹן אַחֵר עַל מְנַת לְהַצִּילוֹ שֶׁלְּכָל הַפָּחוֹת תַּעֲמֹד לְפָנָיו שֶׁלֹּא בִּצְנִיעוּת עַל מְנַת שֶׁיִּתְרַפֵּא. וְשׁוּב פָּסְקוּ חֲזַ"ל: יָמוּת וְאַל תַּעֲמֹד לְפָנָיו בְּפְרִיצוּת..! הָרוֹפְאִים הִצִּיעוּ שֶׁלְּפָחוֹת תְּדַבֵּר עִמּוֹ מֵאֲחוֹרֵי הַגָּדֵר כְּדֵי שֶׁהַחֹלִי לֹא יִתְגַּבֵּר. פָּסְקוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל: יָמוּת וְאַל יְדַבֵּר עִמָּהּ כְּלָל אֲפִלּוּ לֹא מֵאֲחוֹרֵי הַגָּדֵר!
גְּמָרָא זוֹ מְלַמֶּדֶת כְּשֶׁיֵּשׁ אָדָם חוֹלֶה מֵרֹב אַהֲבָה עָדִיף שֶׁיָּמוּת וְלֹא יִסְתַּכֵּל וְלֹא יְדַבֵּר עִם אוֹתָהּ אִשָּׁה
אֲפִלּוּ שֶׁבְּמִקְרִים אֲחֵרִים כְּגוֹן חִלּוּל שַׁבָּת עֲבוּר חוֹלֶה אוֹ תְּרוּפוֹת לְאָדָם חוֹלֶה אֲפִלּוּ לְלֹא כַּשְׁרוּת יֵשׁ מִקְרִים שֶׁמַּתִּירִים מִשּׁוּם פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ. אֲבָל שְׁאָר עֲבֵרוֹת הַנּוֹגְעוֹת לַעֲרָיוֹת, אֵין

הֵיתֵר אֶלָּא יָמוּת וְלֹא יַגַּע בָּהּ יָמוּת וְלֹא יִסְתַּכֵּל. כִּי הִסְתַּכְּלוּת עַל נָשִׁים חֲמוּרָה בְּיוֹתֵר. וְאִם כָּךְ הֶחְמִירוּ בְּסַכָּנַת חַיִּים אָז אֵיךְ אֶפְשָׁר לְאָדָם בָּרִיא לָבוֹא וּלְהָקֵל וּלְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת.

ספר החנוך

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה שֶׁאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל אֲפִלּוּ בְּשִׂעָרָהּ שֶׁל אִשָּׁה הָאֲסוּרָה לוֹ וַאֲפִלּוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹלָהּ לְכַוָּנָה שֶׁיֶּהֱנֶה בָּהּ אָסוּר, וַאֲפִלּוּ לְהִסְתַּכֵּל בִּבְגָדֵי צֶבַע שֶׁל אִשָּׁה, כְּלוֹמַר בִּבְגָדִים נָאִים שֶׁדַּרְכָּן לַעֲשׂוֹתָן מִבְּגָדִים צְבוּעִים אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶן כָּל זְמַן שֶׁמַּכִּיר הָאִשָּׁה הַלּוֹבֶשֶׁת אוֹתָן, לְפִי שֶׁמִּתּוֹךְ רְאִיַּת הַמַּלְבּוּשׁ יָבוֹא לְהַרְהֵר בָּהּ. וְהִרְחִיקוּ גַּם-כֵּן שֶׁלֹּא לִשְׁאֹל בִּשְׁלוֹם אֵשֶׁת אִישׁ כְּלָל וַאֲפִלּוּ עַל יְדֵי בַּעְלָהּ (קידושין ע ב. ובתוס' שם ד"ה אין שואלין):
כְּלָל הַדָּבָר הוּא שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה הָאָדָם שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם הַמְּבִיאוֹ לִידֵי הִרְהוּר בַּנָּשִׁים, לֹא בְּמַעֲשֶׂה וְלֹא בְּדִבּוּר וְלֹא שׁוּם רֶמֶז לְקָרֵב דַּעַת הָאִשָּׁה עִם דַּעְתּוֹ
יְזֵהֵר כָּל-אֶחָד וְאֶחָד לִשְׁמֹר עַצְמוֹ לְפִי מַה שֶּׁיִּמְצָא אֶת גּוּפוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִרְאֶה לַלֵּבָב (שמואל א טז ז):
וּמִכָּל מָקוֹם, לְפִי הַדּוֹמֶה מִכָּל מַה שֶּׁהִזְהִירוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אֵין אָדָם רַשַּׁאי לָזוּז מִמּוּסָרָם הַטּוֹב,
וְאַף עַל פִּי שֶׁהוּא מוֹצֵא עַצְמוֹ חֲשׁוּךְ הַתַּאֲוָה קָצָת, לֹא יֹאמַר כֵּיוָן שֶׁאֲנִי מוֹצֵא עַצְמִי כֵּן מַה אִכְפַּת לִי אִם אֶסְתַּכֵּל בַּנָּשִׁים, כִּי יוֹדֵעַ אֲנִי בְּעַצְמִי שֶׁלֹּא יִתְעוֹרֵר יִצְרִי בְּכָךְ, שֶׁהַרְבֵּה אָמְרוּ כֵּן וְנִכְשָׁלוּ.
וְעַל זֶה רָמְזוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (סוכה נב, א) בְּאָמְרָם כִּי הַיֵּצֶר בַּתְּחִלָּה חַלָּשׁ מְאֹד, וְהוֹלֵךְ וּמִתְחַזֵּק עַל הָאָדָם הַרְבֵּה.
וְאַתָּה בְּנִי הִזָּהֵר עַל זֶה מְאֹד וְאַל יַבְטִיחֲךָ יִצְרֶךָ, וַאֲפִלּוּ אִם אֶלֶף עֲרָבִים יִתֵּן לְךָ.
אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ לִפְרֹץ אֲפִלּוּ גָּדֵר קָטָן בְּעִנְיָנִים אֵלּוּ כְּלָל, אֶלָּא לִשְׁמֹר כָּל הַהֶרְחֵקִים שֶׁהוֹדִיעוּנוּ
וּבַמֶּה שֶׁלֹּא הִזְכִּירוּ יֵשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לַעֲשׂוֹת כְּפִי מַה שֶּׁיִּמְצָא אֶת גּוּפוֹ מוּכָן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ שֶׁאִם הוּא מוֹצֵא אֶת עַצְמוֹ שֶׁצְּרִיךְ גָּדֵר אַף עַל הַמֻּתָּר יִגְדֹּר עַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁמָּצִינוּ (קדושין פא, ב) אֶחָד מִן הַחֲכָמִים שֶׁאָמַר הִזָּהֲרוּ בִּי מִפְּנֵי בִּתִּי. וְאַף עַל פִּי שֶׁמֻּתָּר לְאָדָם לְהִתְיַחֵד עִם בִּתּוֹ,
לְפִי שֶׁעִנְיָן זֶה קָשֶׁה מְאֹד וְיֵצֶר הָרַע חָזָק בּוֹ, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַרְבּוֹת בִּשְׁמִירָה.
וְאִם יַחְשֹׁב הָאִישׁ בְּפָנְעוֹ בְּאִשָּׁה נָאָה כִּי גֵּיהִנֹּם פְּתוּחַ בֵּין רֵיסֵי עֵינֶיהָ, וּבְאֵשׁ תְּמִיד תּוּקַד כָּל הַקָּרֵב אֵלֶיהָ וְיַחֲזִיר כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו אֶל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא תִּהְיֶה לוֹ לְפוּקָה.

בְּפָרָט בִּימֵינוּ שֶׁלָּנוּ שֶׁהַיֵּצֶר הָרַע מִשְׁתּוֹלֵל וְהַפְּרִיצוּת פּוֹרֶצֶת גְּבוּלוֹת לֹא נִתָּן לָנוּ אֶלָּא רַק לִבְרֹחַ מִכֹּל חֲשָׁשׁ שֶׁל נִסָּיוֹן כֵּיוָן שֶׁהַסַּכָּנָה אוֹרֶבֶת וְאֵין אֶחָד שֶׁיָּכוֹל לוֹמַר לִי זֶה לֹא יִקְרֶה כִּי בִּרְגְעֵי הַנִּסָּיוֹן כָּל אֶחָד יָכוֹל לִפֹּל.

חובות הלבבות

בֶּן אָדָם! רָאוּי לְךָ לָדַעַת, כִּי הַשּׁוֹנֵא הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר שֶׁיֵּשׁ לְךָ בָּעוֹלָם הוּא... יִצְרְךָ !!!
הַנִּמְסָךְ בְּכֹחוֹת נַפְשְׁךָ, וְהַמְעֹרָב בְּמֶזֶג רוּחֲךָ, וְהַמִּשְׁתַּתֵּף עִמְּךָ בְּהַנְהָגַת חוּשֶׁיךָ הַגּוּפָנִיִּים וְהָרוּחָנִיִּים,
הַמּוֹשֵׁל בְּסוֹדוֹת נַפְשֶׁךָ, בַּעַל עֲצָתְךָ בַּכֹּל תְּנוּעוֹתֶיךָ הַנִּרְאוֹת וְהַנִּסְתָּרוֹת, שֶׁתִּהְיֶינָה בִּרְצוֹנְךָ,
הָאוֹרֵב לְפַתּוֹת פְּסִיעוֹתֶיךָ,
וְאַתָּה יָשֵׁן לוֹ וְהוּא עֵר לְךָ...
וְאַתָּה מִתְעַלֵּם מִמֶּנּוּ וְהוּא אֵינוֹ מִתְעַלֵּם מִמְּךָ...
מַזְהִיר אוֹתָנוּ חוֹבוֹת הַלְּבָבוֹת מִיֵּצֶר הָרַע שֶׁלְּעוֹלָם אֵינוֹ נָח. מְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם נוֹתֵן לוֹ לַחְשׁוֹב שֶׁהַמַּעֲשֶׂה שֶׁמִּתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת הוּא מִצְוָה
וְהַדֶּרֶךְ לְחֵטְא, רְצוּפָה בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים...
חוֹשְׁבִים שֶׁרַק נָצִיץ כְּדֵי לִלְמֹד אוֹ כְּדֵי לְלַמֵּד וְנִמְשָׁכִים אַחַר הַהֶבֶל לְאַט לְאַט וְעַל יְדֵי כַּךְ הַשּׁוֹמֵעַ לְיֵצֶר נִלְכָּד בְּמַלְכֻּדֶת.

יא. לשם נישואין – בשעת הצורך מותר לרווק להסתכל באשה רווקה לשם נישואין בלבד ויותר מזה אסור (רמב"ם שם ומותר להסתכל בפני הפנויה ולבדקה בין בתולה בין בעולה, כדי שיראה אם היא נאה בעיניו ישאנה ואין בזה צד איסור ולא עוד אלא שראוי לעשות כן, אבל לא יסתכל דרך זנות הרי הוא אומר ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה).

יב. העברה מיד ליד - מותר להעביר מעות מיד איש לאישה כשלא מתכוין להסתכל או להינות מיופייה אבל אם מעביר מיד ליד ומסתכל על אצבעות או הציפורניים, כגון על ה"לק" ומתרשם מיופיה עובר איסור מהתורה ולא ינקה מדינה של גיהנם (מסילת ישרים פרק יא).

יג. שמירת עינים במשפחה - גם במשפחה הקרובה יש חובה להשאר צנועים ולא לעבור על גזרות של חז"ל במיוחד כשיושבים גיסים וגיסות בני דודים ובני אחים צריך להזהר לא להכשל ולא להכשיל

יד. חילונים במשפחה - כשיש בני משפחה שרחוקים מהתורה ומהמצוות לכתחילה צריך לחזקם ולקרבם אך כשיש חשש אפילו הקל ביותר שיש סכנת רפיון במצוות בגלל האירוח כגון צניעות הלבוש או הכשר התבשילים יש להימנע מכך (שלא אומרים לאדם תחטא כדי שאדם אחר לא יחטא).

טו. לבוש קצר – אדם שצריך לקדש לפני נשים שאינן צנועות יסתובב כולו או לפחות יסובב ראשו מפניהן כדי שלא יאמר דברי קודש לפני נשים שאינן צנועות אבל כשאי אפשר לעשות כן יעצום עיניו ויקדש (שו"ע אורח חיים סימן עה סעיף ו היתה ערוה כנגדו, והחזיר פניו ממנה, או שעצם עיניו, או שהוא בלילה, או שהוא סומא, מותר לקרות, דבראייה תליא רחמנא והא לא חזי לה. וכאן יש מחלוקת בין האחרונים שסוברים ששום דבר לא מהני רק החזרת פנים דפירושא דלא יראה אינו שהוא לא יראה אלא שלא יהא ראוי להתראות ולכן לא מהני עצימת עינים או לילה או סומא כיון שאחרים העומדים במקומו יכולים לראות. וכן במשנה ברורה שם ס"ק ה הביא דברי הנשמת אדם שכתב דלכו"ע זה לא הוי אלא מדרבנן ומהני בזה עצימת עינים והביא את דברי החולקים בביאור הלכה ד"ה במקום שדרכה וכתב שכשאי אפשר בענין אחר המיקל וסומך על דברי הב"ח ופמ"ג להתיר בעצימת עינים אין מוחין בידו וכן פסק בשו"ת יביע אומר חלק ג או"ח סימן ז כללא דמילתא שישנם סניפים רבים להקל בעצימת עינים לברך מול הנשים החשופות זרוע וצואר וכדומה).

טז. להסתכל על הכלה – אין היתר לאיש להסתכל על הכלה לשם הנאה או לבחון יופייה (במס' כתובות יז ע"א א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן: מותר להסתכל בפני כלה כל שבעה, כדי לחבבה על בעלה. ולית הלכתא כוותיה וכן כתב בשו"ע אה"ע סי' סה סע' ב אסור להסתכל בכלה,).

יז. נגיעה בקרובות משפחה - אין שום היתר לחבק או לנשק אחת מקרובות משפחה כגון דודה גיסה ואחיות ואפילו מדרכי נימוס יש בזה איסור (רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא הלכה ו המחבק אחת מן העריות שאין לבו של אדם נוקפו עליהן או שנשק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה ואחות אמו וכיוצא בהן אע"פ שאין שם תאוה ולא הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טפשים הוא, שאין קריבין לערוה כלל בין גדולה בין קטנה חוץ מהאם לבנה והאב לבתו. שולחן ערוך אבן העזר סימן כא סעיף ז וכן בכל הפוסקים).

יח. אירוע משפחתי מעורב – אין היתר ללכת לאירוע מעורב ששם רוקדים נשים וגברים ביחד וכן כשיש שם נשים שאינן צנועות ואפילו אירוע משפחתי קרוב אין אומרים לאדם עשה חטא בשביל חברך ולכן כשהולך לשמח חתן וכלה וגורם לעצמו נזק שרואה נשים שאינן צנועות עדיף שלא ילך (בדבר ריקודים בתערובות אנשים ונשים הוא דבר פשוט שאסור אף עצם הדבר, ולהרמב"ם פכ"א מאי"ב ה"א הוא לאו מדאורייתא שלוקין עליו, לבד איסורים אחרים הבאים מזה שעובר על ונשמרת מכל דבר רע שהוא האיסור על הרהור בנשים כדאיתא בכתובות דף מ"ו, ולהיות במקום שהנשים הולכות מגולות יש בזה איסור הסתכלות אף בלא כוונה ליהנות דבכוונה ליהנות אסור אף באצבע קטנה של אשה וכ"כ בשו"ת אגרות משה אבן העזר ח"ב סימן יג. ומה שכתבנו שאין אומרים לאדם חטא בשביל חברך כמובא בחז"ל דאין אומרים לאדם חטא כדי שיזכה חבירך ויש מתירים ללכת רק לחופה בלבד כשאין שם בעיה של צניעות ואפשר לבקש מהמזמינים מקום ישיבה בהפרדה מלאה ולשבת שם כשאין שם מוזיקת רקע שאסורה בשמיעה וכן אין בעיה של כשרות המזון)..

יט. שלובי זרועות - בעל ואישה אין להם ללכת ברחובות העיר או בפני רבים שלובי זרועות או בשאר מצבים של חיבה (כ"כ הרמ"א בשו"ע אבן העזר סימן כא סעיף ה שאין לנהוג אפילו עם אשתו בדברים של חיבה, וכתב שם הטעם בבית שמואל ס"ק יב משום שהרואה יבא לידי הרהור חטא).

כ. ישיבה מעורבת וריקודים ניפרדים - אין לשבת במקומות מעורבים נשים וגברים אפילו שהריקודים ניפרדים אלא צריכה להיות הפרדה מוחלטת בין גברים לנשים (כתב בשו"ת אגרות משה אורח חיים ח"א סימן מד שישיבת מעורבין ממש הוא הרבה יותר חמור מלישב בצד אחר בלא מחיצה. ומה שכתבו שיש שהתירו לשבת עם קרובות משפחה הני מילי כשהן צנועות ואין כאן חשש של הרהור אבל כשיושב מול נשים שאינן צנועות הרי לא יכול להנצל משום הרהור ויש כאן איסור חמור).

אני לא יכול

הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא עוֹלָם שֶׁל נִסְיוֹנוֹת וְלָכֵן הָרְחוֹב מָלֵא פִּיתוּיִים וְקָשֶׁה לַעֲמֹד כְּנֶגְדָּם, אָנוּ חַיָּיבִים לַעֲמוֹד בְּנִסָּיוֹן, לְהִתְמוֹדֵד. וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִנְּפִילוֹת. עַל מְנַת לְנַצֵּחַ וְלֹא לְהִכָּשֵׁל

צָרִיךְ לָדַעַת שהַקוֹשִׁי הוּא בָּרָגָעִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל הַמִּפְגָּשׁ עִם הַמַּרְאֶה בְּרָגָעִים שמִתְקַיֶּמֶת מִלְחָמָה פְּנִימִית לְהִסְתַּכֵּל אוֹ לֹא לְהִסְתַּכֵּל לַחְטוֹא אוֹ לְהִשָּׁמֵר, דַּרְכּוֹ שֶׁל הַיֵּצֶר לְפַתּוֹת רַק לְהָצִיץ, לַחֲטֹא מְעַט וְאַחַר כָּךְ מְפַתֶּה לַחֲטֹא הַרְבֵּה מְאֹד
וְאִם מַצְלִיחִים לְהִתְאַפֵּק וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה אָז הַהֶמְשֵׁךְ קַל יוֹתֵר. אֲבָל כְּשֶׁלֹּא מִתְאַפְּקִים וּמְסְתַּכְּלִים אֲפִלּוּ לִשְׁנִיָּה אַחַת, הַיֵּצֶר תּוֹפֵס כּוֹחוֹת וּמוֹשֵׁךְ לְהִסְתַּכֵּל עוֹד וְעוֹד מִבְּלִי רָצוֹן לְהַפְסִיק..
וּכְשֶׁיּוֹדְעִים אֶת הַטֶּכְנִיקָה שֶׁל הַיֵּצֶר אֶפְשָׁר לְהִלָּחֵם כְּנֶגְדּוֹ וּלְנַצֵּחַ כְּבָר בָּרֶגַע הָרִאשׁוֹן וְכָךְ אֵין אֶת הָרָצוֹן לְהַמְשִׁיךְ לַחְטוֹא.

זה מענין

אַחַת הַטֶּכְנִיקוֹת הַמִּתְקַדְּמוֹת שֶׁל הַיֵּצֶר לְהַכְנִיס בְּלֵב סַקְרָנוּת כְּלוֹמַר אָדָם לֹא מִתְכַּוֵּן לַחְטוֹא וְלֹא לַעֲבוֹר עֲבֵרָה. אֲבָל הוּא מִסְתַּקְרֵן לָדַעַת כֵּיצַד, אֵיךְ, כַּמָּה, וְלָמָּה הַיֵּצֶר יוֹדֵעַ כְּשֶׁרוֹצִים לָדַעַת הַכֹּל, אָז הַסִּכּוּי לַחְטוֹא הוּא גָּבוֹהַּ וְזוֹהִי אַחַת הַסִּבּוֹת הַגּוֹרְמוֹת לָנוּ לְרְצוֹת לְהִסְתַּכֵּל מִסָּבִיב לְלֹא כַּוָּנָה רָעָה, בְּתְמִימוּת מִבְּלִי שׂוּם רָצוֹן לַחֲטוֹא, רַק כְּדֵי לְהַחְכִּים וּלְסַפֵּק אֶת יֵצֶר הַסַּקְרָנוּת. מְעַנְיֵין אוֹתָנוּ מָה יֵּשׁ שָׁם, אֵיךְ זֶה בָּנוּי, וְכֵיצַד זֶה נוֹסַע...
כָּל עוֹד הִיא מְנוּתֶּבֶת לְדְבָרִים הַנְּכוֹנִים בַּמִּינּוּן הַנָּכוֹן. הַסַּקְרָנוּת מִדָּה טוֹבָה, הַחָכְמָה הִיא לֹא לְהַנִּיחַ לְהֶרְגֵּל הַהִסְתַּכְּלוּת לְהַטְעוֹת אוֹתָנוּ, לִהְיוֹת מְרֻכָּזִים וְלַחְשׁוֹב רֶגַע לִפְנֵי, כְּדֵי שֶׁלֹּא נָבוֹא לִידֵי מַעֲשֶׂה שֶׁנִּתְחָרֵט עָלָיו מִפְּנֵי שֶׁלֹּא כָּל דָּבָר צָרִיךְ לָדַעַת וְלֹא כָּל דָּבָר מֻתָּר לִרְאוֹת.
אָדָם סַקְרָן מוּעָד לִפְגֹּם בְּעֵינָיו יוֹתֵר מִכֹּל אָדָם אַחֵר כֵּיוָן שֶׁאֵינוֹ חוֹסֵךְ בְּמַבָּטִים לַצְּדָדִים וְגַם רוֹצֶה לָדַעַת הַכֹּל. מָה שֶׁגּוֹרֵם לִפְגִימַת עֵינַיִם לְלֹא כָּל צֹרֶךְ.
נִכְשָׁלִים בְּקַלּוּת, בַּחֲדָשׁוֹת, בְּעִתּוֹנִים, מַתְחִילִים בַּהֵיתֵר וְעוֹבְרִים לְאִסּוּר כְּכֹל שֶׁמִּסְתַּכְּלִים יוֹתֵר כְּךְ נִכְשָׁלִים יוֹתֵר
כְּשֶׁעוֹבֶרֶת אִשָּׁה, אוֹ מַשְׁאִית הָעוֹבֶרֶת עִם תְּמוּנַת פִּרְסֹמֶת, בְּרֶגַע קָטָן שֶׁל בְּלִימַת הַסַּקְרָנוּת אֶפְשָׁר לְהִנָּצֵל מִנֶּזֶק גָּדוֹל.
פְּשׁוּט לֹא לְהִתְעַנְיֵן מָה מְצֻלָּם עַל הַמַּשְׁאִית, מָה בְּלוּחַ מוֹדָעוֹת וְמִי אֵלּוּ שֶׁעוֹבְרִים בְּמִדְרָכָה מִמּוּל.

מבחן גורלי

כַּאֲשֶׁר אָדָם נִתְקָל בְּאִשָּׁה בָּרְחוֹב וּמִתּוֹךְ סַקְרָנוּת מִסְתַּכֵּל הֲרֵי זוֹ הוֹכָחָה בְּרוּרָה שֶׁהוּא נִגּוּעַ בַּחוֹלִי הַזֶּה שֶׁל "לִרְאוֹת". אִם הוּא לֹא חוֹשֵׁב לְהוֹרִיד אֵת הַמַּבָּט מִיָּד, סִימָן שֶׁהוּא לֹא מֵבִין אֵת הַמַּשְׁמָעוּת שֶׁל רְאִיָּה אֲסוּרָה.

אִם הוּא עוֹבֵר בִּרְחוֹב, וְעוֹבֶרֶת לְפָנָיו אִשָּׁה וְאֲפִילוּ הַצְנוּעָה בְּיוֹתֵר וּמִתּוֹךְ סַקְרָנוּת מִסְתַּכֵּל, זֶה סִימָן שֶׁהוּא לֹא שׂוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם

וּכְשֶׁהַמַּצָּב כָּךְ זֶה אוֹמֵר שֶׁצָּרִיךְ לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה בְּאֹפֶן מִיָּדִי, לְהַפְסִיק לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל דְּמוּת שֶׁמַּעֲבֶר לַכְּבִישׁ, לִהְיוֹת אָדָם הַשּׂוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם וּלֹא מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים כְּלָל כִּפְי שֶׁנִּפְסַק בִּדְבְרֵי חָזַ"ל.

הַגָּאוֹן הָרַב זילברשטיין שְׁלִיטָ"א מְסַפֵּר,שֶׁזָּכָה לִשְׁמֹעַ פַּעַם מִדְּבָרָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בעל"שומר אמונים"זצוק"ל שֶׁאָמַר,הֱיוֹת וְאָמְרוּ חַזַ"ל כָּל הָרוֹאֶה דָּבָר עֶרְוָה לְפָנָיו וְאֵינוֹ זַן אֶת עֵינָיו מִמֶּנּוּ זוֹכֶה וְרוֹאֶה פְּנֵי שְׁכִינָה,אִם כֵּן,כֵּיוָן שֶׁבְּרַגַע זֶה נִמְשַׁךְ עָלָיו אוֹר הַשְּׁכִינָה,מִסְתָּבֵר זְמַן זֶה לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ בַּקָּשׁוֹתָיו הַנִּצְרָכִים לוֹ בְּעוֹד עֵינָיו לְמָטָה וְגוֹבֵר הוּא עַל יִצְרוֹ.

רֶגַע זֶה מִסְתָּבֵּל לְקַבָּלַת כָּל בַּקָּשָׁה.

היתרים אסורים

בֶּרֶגַע שֶׁאָדָם נִכְנָס לַמָּקוֹם שֶׁיּוֹשְׁבִים מִעֵּרֶב הוּא נִכְשָׁל בְּכָל רֶגַע שֶׁל הֲנָאָה מִמַּרְאֵה אִשָּׁה, הוּא עוֹבֵר עַל אִסּוּר מֵהַתּוֹרָה.

אֵין הֵיתֵר לַחְטוֹא בִּשְׁבִיל לְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה אֲפִלּוּ שֶׁכַּוָּנָתוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם זֶהוּ מָקוֹם סַכָּנָה שֶׁבְּטוּחַ שֶׁהוּא יֶחֱטָא בְּמַרְאוֹת אֲסוּרוֹת לֹא יִתָּכֵן שֶׁאָדָם יִהְיֶה נוֹכֵחַ בַּחֲתֻנָּה מְעֹרֶבֶת מִבְּלִי לְפַגֵּם בְּעֵינַיִם הֲרֵי נָשִׁים מַגִּיעוֹת לְאֵרוּעִים בִּלְבוּשׁ שֶׁנּוֹעַד לְמָשְׁךְ אֶת הָעֵינַיִם וְעֶבְדָּה שֶׁכָּל אִשָּׁה לִפְנֵי שֶׁהִיא יוֹצֵאת, מִתְעַכֶּבֶת מוּל הַמַּרְאָה עַל מְנַת שֶׁתֵּרָאֶה בְּשִׁיא יוֹפְיָהּ.

אֵין שׁוּם הֵיתֵר לְרַקֵּד רִקּוּדִים מְעֹרָבִים וְאֵין שׁוּם הֵיתֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים רוֹקְדוֹת יֵשׁ כְּאֵלֶּה שֶׁרוֹצִים לְהַשְׁעֵן עַל הֵיתֵר יְשִׁיבָה מְעֹרֶבֶת וְצָרִיךְ לָדַעַת שֶׁמִּי שֶׁכָּתַב לְהַקֵּל בָּזֶה, לֹא הִתְכַּוֵּן לְאֶחָד שֶׁיּוֹשֵׁב לְיַד נָשִׁים וּמִסְתַּכֵּל וְנֶהֱנָה מֵהַמַּרְאֶה שֶׁלָּהֶן בְּמֻיָּחָד בַּחֲתוּנוֹת הֲרֵי זֶה בְּלִתְּי אֶפְשָׁרִי שֶׁלֹּא לְפַגֵּם בְּעֵינַיִם מִי יָכֹל לוֹמַר עַל עַצְמוֹ שֶׁהוּא לֹא יִכָּשֵׁל כְּשֶׁיֵּשְׁבוּ מוּלוֹ כָּל מִינֵי נָשִׁים.

כא. אלבום תמונות - אסור לאיש להסתכל באלבום תמונות שמופיעות שם נשים בפרט כשאינן צנועות (הרי הן כשאר תמונות שאסור לאדם לראות בפרט שהן לא כולם קרובותיו).

כב. וידאו - אין היתר לאיש לראות נשים רוקדות בחתונה וכד' וכן להסתכל על שאר נשים לכן יש לעשות צלמת לנשים וצלם לגברים שני עריכות צילום נפרדות (וזהו עיקר הדין ולא חומרא כיון שיש איסור לאיש לראות נשים רוקדות לכולי עלמא).

כג. צפייה בחתונה משפחתית – אסור לגברים לצפות בחתונה משפחתית כאשר מופיעות שם נשים אפילו שאינן רוקדות (כיון שיש איסור לצפות בנשים אפילו שמופיעות בחתונה ואינן רוקדות וכאן הנזק הוא חמור כיון שחושב בליבו שזוהי הסתכלות המותרת אבל האמת היא שהיא אסורה מעיקר הדין).

כד. קרובות משפחה – יש איסור הסתכלות בקרובות משפחה כגון בנות דודות שלבושות שלא בצניעות (כיון שהן מביאות לידי הרהור ואין אפשרות להנצל מכך אפילו שהן קרובותיו יש איסור בזה.).

שִׂימוּ לֵב

כְּשֶׁהַמְּצִיאוּת מְחַיֶּבֶת

וּבָאוֹת אוֹרְחוֹת שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת

צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים

וְלִמְצֹא פִּתְרוֹנוֹת

כְּדֵי שֶׁמּוֹחָם יִשָּׁאֵר בָּרִיא

וְלֹא יִפְגְּמוּ בְּנַפְשָׁם הַטְּהוֹרָה

פשרה מביאה לפגיעה

בָּרֶגַע שֶׁמִּתְפַּשְּׁרִים עַל נוֹשֵׂא שְׁמִירַת עֵינַיִם בְּבֵית אוֹ בַּעֲבוֹדָה בְּקִנְיוֹת בָּאֵרוּעִים וּבְכָל מָקוֹם שֶׁאֶפְשָׁר לְהִכָּשֵׁל וְלֹא נִזָּהֵרִים,
הָאָדָם אִשְׁתּוֹ וִילָדָיו יִסְבְּלוּ מֵאחר שֶׁכָּל פְּגִיעָה בִּצְנִיעוּת בְּרְאִיוֹת אֲסוּרוֹת הַנִּשְׁמָה מְקַבֶּלֶת אֹפִי שְׁלִילִי וְאָדָם הוֹפֵךְ לִהְיוֹת יוֹתֵר עַצָּבָנִי לֹא רָגוּעַ וּבְלִתְּי נִסְבָּל זוֹ עֲבֵרָה!
הַמִּסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים אֵין לוֹ שַׁלְוַת נֶפֶשׁ וְלֹא שִׂמְחָה וְכַמּוּבָן שֶׁחֶסֶר לוֹ הַשָּׁלוֹם בַּבַּיִת
אָדָם יָכוֹל לְנַסּוֹת אֶת עַצְמוֹ שֶׁלְּאַחַר שֶׁהוּא חוֹזֵר מֵחֲתֻנָּה מְעֹרֶבֶת אוֹ יָצָא לִמְקוֹמוֹת וּפָגַם בְּעֵינַיִם אִם יֶשׁ לֵב יַבְחִין שֶׁכְּבָר בְּשָׁעוֹת הַקְּרוֹבוֹת הוּא יָרִיב עִם אִשְׁתּוֹ אוֹ סְבִיבָתוֹ.

וְצָרִיךְ לְהִדְגִּישׁ שֶׁהַהַשְׁפָּעָה שֶׁל מַרְאֶה אָסוּר הִיא אֲפִלּוּ כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל אִשָּׁה שֶׁמִּגִּישָׁה חֲדָשׁוֹת. מִלְּבַד שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל אִסּוּר מֵהַתּוֹרָה שֶׁל "לֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" (אֲפִלּוּ שֶׁהִיא צְנוּעָה). הוּא גּוֹרֵם לְנַפְשׁוֹ נֵזֶק נַפְשִׁי וְרוּחָנִי.

חתונה בשכונה

לִפְנֵי שֶׁהוֹלְכִים לַחֲתוּנָה אֲפִלּוּ שֶׁל הַקְּרוֹבִים בְּיוֹתֵר יֵשׁ לְבָרֵר, הַאִם הַחֲתוּנָה נַעֲשֵׂית כַּהֲלָכָה? הַאִם מֻתָּר לִשְׂהוֹת בַּחֲתֻנָּה כָּזוֹ?

וְאִם מִתְקַיְּמִים בָּהּ רִקּוּדִים מְעֹרָבִים אוֹ נִמְצָאוֹת שָׁם נָשִׁים שֶׁאֵינָן בִּצְנִיעוּת אָסוּר לִהְיוֹת שָׁם.

כְּבָר אָמְרוּ חֲזַ"ל שֶׁאֵין שִׂמְחָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלָכֵן לֹא אוֹמְרִים שָׁם בְּזִימּוּן שֶׁ"הַשִּׂמְחָה בִּמְעוֹנוֹ" מִפְּנֵי שֶׁה' לֹא שָׂמַח שֶׁמִּתְעַלְּמִים מִצִּוּוּי ה' וּמֵאִיסּוּרֵי תּוֹרָה שֶׁל יִחוּד וּבַל יַעֲבוֹר.

וְאֵין הֵיתֵר לִרְקוֹד רִיקּוּדִים מְעוֹרָבִים אוֹ לִרְאוֹת נָשִׁים וַאֲפִלּוּ שֶׁאֵינָן רוֹקְדוֹת אֶלָּא לְבוּשׁוֹת בְּפְרִיצוּת. וְעֶצֶם הַהֲלִיכָה לְשָׁם הִיא עֲבֵרָה וְאֵין בָּזֶה מִצְוָה.

וּכְשֶׁחוֹשְׁשִׁים מְמַחֲלֶקֶת אֶפְשָׁר לְהִתְיַעֵץ עִם רַב תַּלְמִיד חָכָם שֶׁמֵּבִין בַּהֲלָכוֹת אֵלּוּ וְיָכוֹל לְהַחְלִיט עַל פִּי דַּעַת תּוֹרָה כֵּיצַד לִנְהֹג עַל מְנַת שֶׁלֹּא לִגְרֹם לְמַחֲלֶקֶת.

מלכוד

אָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ וּפִתְאוֹם מוֹפִיעָה מוּלוֹ אִשָּׁה שֶׁאֵינָהּ צְנוּעָה, בְּתוֹכוֹ מִתְנַהֶלֶת מִלְחֶמֶת יְצָרִים לְהִסְתַּכֵּל אוֹ לֹא לְהִסְתַּכֵּל, הוּא מַחְלִיט לְסוֹבֵב אֶת הָרֹאשׁ עַד שֶׁהִיא תַּעֲבוֹר וּכְשֶׁהוּא מְסוֹבֵב אֶת הָרֹאשׁ הוּא רוֹאֶה נָשִׁים נוֹסָפוֹת מְהַלְּכוֹת בַּמְּדָרְכָה מְמוּל. וְרוֹצֶה לִשְׁמוֹר עַל עַצְמוֹ וְהַפַּעַם מַחְלִיט לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הָאָרֶץ אֲךָ גַּם שָׁם הוּא מוֹצֵא דַּפֵּי עִיתּוֹן עִם תְּמוּנוֹת...

כָּל מִי שֶׁמְּנֻסֶּה לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם נִתְקָל בִּמְצִיאוּת כָּזוֹ, בְּיָמֵינוּ יֵשׁ קְשֵׁי רַב לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם וּבְכָל זֹאת מִתְאַמְּצִים לִשְׁמֹר

אָדָם כָּזֶה שֶׁמַּחֲזִיק מַעֲמָד בְּכָל הַמַּצָּבִים וְשׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם עַל אַף כָּל הַנִּסָּיוֹנוֹת שֶׁמּוּלוֹ, נֶחְשָׁב לְצַדִּיק גָּדוֹל וְיֵשׁ לוֹ מַעֲמָד גָּדוֹל בְּיוֹתֵר אֵצֶל הַקָּבָ"ה וּבִרְגָעִים אֵלּוּ הוּא יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל אֶל ה' וְלִזְכּוֹת לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה

יֵשׁ הַבְּטָחָה מֵחַז"ל

שֶׁכָּל הַמִּסְתַּכֵּל עַל עָקֵב שֶׁל אִשָּׁה

יִהְיוּ לוֹ בָּנִים שֶׁאֵינָן מְהוּגָנִים

מי זאת ?

הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ וְרוֹאִים דְּמוּת שֶׁל אִשָּׁה הַנִּרְאֵית מוּכֶּרֶת, דּוֹמָה לְדוֹדָה אוֹ לָאָחוֹת. מְמַקְּדִים אֶת הָרְאִיָּה שׁוּב עַל מְנַת לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב, לָדַעַת מִי זֹאת בְּדִיּוּק, עַד שֶׁמַּבְחִינִים שֶׁזּוֹהִי בַּחוּרָה שׁוֹנָה וְלֹא כְּמוֹ שֶׁחָשַׁבְנוּ. בְּרִגְעֵי הַבֵּירוּר בְּהִסְתַּכְּלוּת עַל מְנַת לְאַבְחֵן יֵשׁ רְאִיָּה אֲסוּרָה. וְכָךְ הִיא דַּרְכּוֹ שֶׁל הַיֵּצֶר, לְהַטְעוֹת שֶׁאוּלַי זֶה כָּשֵׁר וְאוּלַי זֶה מֻתָּר וְעַד שֶׁהָאָדָם מְגַלֶּה שֶׁיֵּשׁ כָּאן תַּרְמִית הוּא כְּבָר נִכְשָׁל...

וְהֶחְכָּם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ שֶׁלֹּא לְהִתְפַּתּוֹת אֶלָּא כְּבָר בְּרֶגַע הָרִאשׁוֹן עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ וְלֹא מִסְתַּכֵּל.

תְּפִלָּה

עִם הַהִשְׁתַּדְּלוּת וּנְקִיטַת אֶמְצָעֵי הַזְּהִירוּת צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל בַּכֹּל יוֹם לְהִתְחַנֵּן לַה'

זָכֶה אוֹתִי לִשְׁמֹר עַל עֵינַי לְבַל אֶרְאֶה מַרְאוֹת זָרִים

כִּי מִבְּלִי עֶזְרָה מִשָּׁמַיִם אִי אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ

אחותי

וַאֲפִלּוּ אִם נֶאֱמַר שֶׁזּוֹ אָחוֹת וּלְפִיכָךְ מֻתָּר לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ מִכֹּל מָקוֹם כְּשֶׁעֲדַיִן לֹא בָּרוּר מִי זֹאת יֵשׁ אִסּוּר לְהִתְבּוֹנֵן עָלֶיהָ אֲפִלּוּ עַל מְנַת לְבָרֵר הַאִם זוֹ אָחוֹת אוֹ בַּת דּוֹדָה מִשּׁוּם שֶׁזֶּהוּ סָפֵק אִם מוּתָּר לְהִסְתַּכֵּל, וּבְמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ סָפֵק אִסּוּר דְּאוֹרַיְיתָא, הַדִּין לְחוּמְרָא.

וְלָכֵן הַמִּסְתַּכֵּל עַל אִשָּׁה עַל מְנַת לְבָרֵר מַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ לְסִכּוּן שֶׁל עֲבֵרָה, אִסּוּר מֵהַתּוֹרָה שֶׁל רְאִיָּה אֲסוּרָה.

וְהַפֶּלֶא הוּא שֶׁבְּדִין זֶה יֵשׁ נְטִיָּה לְהָקֵל וְאִלּוּ בִּשְׁאָר דִּינֵי סָפֵק, מַחְמִירִים כְּגוֹן: לוֹ הָיוּ אוֹמְרִים לְאָדָם תִּטְעַם בָּשָׂר כְּדֵי לְוַדֵּא אִם זֶה עוֹף אוֹ חָזִיר. אוֹ כְּשֶׁנִּשְׁפַּךְ חֶלֶב וְחוֹשְׁשִׁים שֶׁנָּפַל עַל הַבָּשָׂר שֶׁבְּצַלַּחַת הַאִם אָדָם יִטְעַם כְּדֵי לְוַדֵּא שֶׁאֵין טַעַם חֶלֶב בַּבָּשָׂר? אַף בָּר דַּעַת לֹא הָיָה מִסְתַּכֵּן לִטְעֹם אֲפִלּוּ שֶׁזֶּהוּ סָפֵק כֵּיוָן שֶׁיּוֹדְעִים שֶׁזֶּהוּ אִסּוּר חָמוּר.

כָּךְ צָרִיךְ לְנַהֵג כְּשֶׁרוֹאִים אִשָּׁה וּמִסְתַּפְּקִים מִי הִיא, זֶהוּ סָפֵק אִסּוּר תּוֹרָה וְיֵשׁ לְהִתְיַחֵס אֲלֵיו בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁמִּתְיַחֲסִים לִשְׁאָר סְפֵקוֹת.

כה. ציור בדוי - אין הבדל אם הציור הוא אמיתי או בדוי בכל אופן יש איסור להסתכל על ציור אשה שיכול להביא לידי הרהור.

כו. כלי כתיבה- יש להקפיד שעל ציוד משרדי כגון מחברות עטים ספרים לא יהיו תמונות של נשים בפרט בילקוטי הילדים.

כז. ספרים - לכתחילה לא רוכשים ספרים שיש בהם חשש פריצות וכשיש צורך בחומר לימודי שיש שם תמונות צריך למחוק או להוציא את התמונות על מנת שלא יבואו להכשל.

כח. שיעור מעורב - אין היתר לשבת בקורס לימודי מעורב ובשעת הדחק יש להתייעץ **עם תלמיד חכם** - (עיין באורך באוצר דינים לאשה ולבת עמוד תשצב).

הָרוֹאֶה דָּבָר עֶרְוָה לְפָנָיו וְאֵינוֹ זָן אֶת עֵינָיו מִמֶּנּוּ,

זוֹכֶה וְרוֹאֶה פְּנֵי שְׁכִינָה (**מסכת"דרך ארץ זוטא**").

דע את האויב

יֵצֶר הָרַע לֹא מְפַתֶּה אוֹתָנוּ לִרְאוֹת אֶת הַמֻּתָּר אֶלָּא מְנַסֶּה בְּכָל כֹּחוֹ לְפַתּוֹת אוֹתָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל דְּבָרִים הָאֲסוּרִים וְלָכֵן כְּשֶׁמַּרְגִּישִׁים דַּחַף לְהִסְתַּכֵּל וְרָצוֹן לְהָזִין אֶת הָעֵינַיִם, זֶהוּ סִימָן בָּרוּר לַכָּךְ שֶׁיֵּשׁ כָּאן מֶרְאֶה שֶׁאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ. וּכְכֹל שֶׁהָרָצוֹן עָז יוֹתֵר, חָזָק, וּמְפַתֶּה, זֶה סִימָן שֶׁהַמַּרְאֶה אָסוּר בְּיוֹתֵר.

וְאֶת הַדַּחַף הָרִגְעִי הַזֶּה לְהִסְתַּכֵּל צָרִיךְ לְנַצֵּחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל הָרָצוֹן לְהָצִיץ כְּדֵי שֶׁלֹּא נִגָּרֵר לְהִסְתַּכֵּל אֲפִלּוּ שְׁנִיָּה אַחַת וְכָךְ נוּכַל לַעֲמוֹד בַּנִּסָּיוֹן. הַמַּאֲבָק בְּמִלְחָמָה עִם הַיֵּצֶר, הוּא בַּשְּׁנִיּוֹת·הָרִאשׁוֹנוֹת שֶׁהֵן הַגּוֹרָלִיּוֹת. אִם לֹא מִסְתַּכְּלִים לֹא נִגָּרָרִים, אִם נִשְׁבָּרִים נִמְשָׁכִים.

נִזְכֹּר שְׁנֵי כְּלָלִים אֵלּוּ עַל מְנַת לֹא לְהִתְפַּתּוֹת כְּכֹל שֶׁהָרָצוֹן עַז זֶה סִימָן שֶׁהַמַּרְאֶה אָסוּר בְּיוֹתֵר.

וְהַהִתְמוֹדְדוּת הַקָּשָׁה הִיא בָּרִגְעִים הָרִאשׁוֹנִים וְאַחַר כָּךְ הַנִּסָּיוֹן קַל יוֹתֵר.

נצחון בשניה

כּוּלָּם עוֹבְרִים נִסָּיוֹנוֹת שֶׁל שְׁמִירַת עֵינַיִם מְנַסִּים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם וּנְכִשָּׁלִים, וּמְנַסִּים וְשׁוּב נִכְשָׁלִים וְלָכֵן אֵין זוֹ סִבָּה לְהִתְיָאֵשׁ אוֹ לְהָרִים יָדַיִם

וּכְבָר אָמַר הֶחָכָם וְהָעִקָּר לֹא לְהִתְיָאֵשׁ מִנִּסָּיוֹנוֹת כּוֹשְׁלִים אֲפִלּוּ שֶׁנִּכְשַׁלְנוּ וּפָגַמְנוּ אִם יֵשׁ תְּחוּשָׁה שֶׁל אוֹי מָה עָשִׂיתִי יְסוּרֵי מַצְפּוּן, הִרְהוּרֵי חֲרָטָה ,זֶהוּ סִימָן שֶׁהַדֶּרֶךְ נְכוֹנָה כֵּיוָן שֶׁכָּל שֶׁיֵּשׁ מוּדָעוּת לַחֵטְא וַחֲרָטָה אֲפָשָׁר לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה, אֲפִלּוּ שֶׁהַכִּשָּׁלוֹנוֹת רַבִּים עַל הַנִּצָּחוֹנוֹת אֲפָשָׁר שׁוּב לְהַתְחִיל לִשְׁמֹר.

מָשָׁל לְלוֹחֵם שֶׁנִּלְחַם וּבְמַהֲלָךְ הַקְּרָב אֻפְּלוּ שֶׁהוּא נוֹפֵל נִפְצַע וְקָם לֹא הִצְלִיחַ לְגוֹנֵן עַל עָצְמוֹ הוּא יְקוּם וְיִתְמוֹדֵד שׁוּב עַל מְנַת לְנַצֵּחַ וְהַנִּצָּחוֹן הוּא לְמִי שֶׁנִּשְׁאַר אַחֲרוֹן
וְכָאן בְּמִלְחָמָה עִם הַיֵּצֶר הַנִּצָּחוֹן הוּא מִי שֶׁנִּשְׁאַר עִם ה' לַמְרוֹת הַנְּפִילוֹת הָאָדָם שֶׁחוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה וּמַחְלִיט אֲנִי יוֹתֵר לֹא אֶכָּשֵׁל מִתְחָרֵט עַל הֶעָבָר וּפָנָיו אֶל הֶעָתִיד שֶׁמַּעַכְשָׁו הוּא יִשָּׁמֵר יוֹתֵר הֲרֵי הוּא בַּדַּרְגָּה שֶׁל מְנַצֵּחַ.

אחרון אחרון מנצח

הַנִּצָּחוֹן הוּא בַּשְּׁנִיָּה שאנו מַצְלִיחִים שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל כָּל שְׁנִיָּה שֶׁל שְׁמִירָה עַל הָעֵינַיִם הִיא נִצָּחוֹן
וּכְכָל שֶׁאֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים יוֹתֵר אֲנַחְנוּ מְנַצְּחִים יוֹתֵר וַאֲפִלּוּ אִם לְבַסּוֹף יֵשׁ כִּשָּׁלוֹן מִכֹּל מָקוֹם בְּאוֹתָם שְׁנִיּוֹת אֲנַחְנוּ מְנַצְּחִים. לֹא נִסְפֹּר כִּשְׁלוֹנוֹת אֶלָּא נִסְפֹּר בְּכָל נִסָּיוֹן כַּמָּה רְגָעִים הִצְלַחְנוּ לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם וְכָךְ לְהִתְקַדֵּם. הַתַּכְלִית הִיא לַעֲבֹד אֶת ה' לְדַעַת שֶׁיֵּשׁ אִסּוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וּלְהַרְגִּישׁ חֲרָטָה כַּאֲשֶׁר פּוֹגְמִים
מְסֻפָּר עַל תַּלְמִיד שֶׁהִגִּיעַ לִשְׁאוֹל אֶת הַסְּטְיְפֶלֶר זַצַ"ל: רַבִּי אֲנִי נִכְשָׁל הַרְבֵּה שֶׁאַל אוֹתוֹ הָרַב הַאִם יֶשׁ מִקְרִים שֶׁאַתָּה מְנַצֵּחַ אָמַר לוֹ הַתַּלְמִיד רַבִּי אֲנִי נִכְשָׁל הַרְבֵּה וְנִצָּחוֹנוֹתַי מוּעָטִים עָנָה לוֹ הָרַב: בִּזְכוּת נִצָּחוֹנוֹת מֻעָטִים אֶפְשָׁר לְנַצֵּחַ לְתָמִיד רַק תַּמְשִׁיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְנַצֵּחַ.
אֵין אָנוּ מְצֻוִּים לְנַצֵּחַ אָנוּ מְצֻוִּים לְהִלָּחֵם עִם הַיֵּצֶר עַל מְנַת לְנַצֵּחַ אֲבָל הַנִּצָּחוֹן תָּלוּי בְּסִיְּעָתָא דִּשְׁמַיָּא מְיֻחֶדֶת שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד זוֹכֶה בָּהּ.
כְּדֵי לֹא לְהִכָּשֵׁל צָרִיךְ לַעֲמוֹד עַל הַמִּשְׁמָר וְלֹא לִחְיוֹת בַּתְּחוּשָׁה שֶׁל "אֲנִי בְּסֵדֶר" אֶלָּא לָדַעַת שֶׁתָּמִיד יֵשׁ אֶפְשָׁרוּת שֶׁל כִּשָּׁלוֹן וּנְפִילָה לָכֵן לֹא מַגִּיעִים לַמְּקוֹמוֹת שֶׁשָּׁם יֵשׁ סִכּוּי שֶׁנִּיכָּשֵׁל, לֹא בָּאִים לִידֵי נִסָּיוֹן.

רבש"ע זָכֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם לִשְׁמֹר עֵינַי וְאָזְנַי מִשְּׁמִיעָה וּרְאִיָּה שֶׁל דְּבָרִים שֶׁלֹּא כִּרְצוֹנֶךָ
וּמָה שֶׁרָאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי שֶׁלֹּא כִּרְצוֹנְךָ עֲשֵׂה נָא שֶׁיִּהְיוּ נִשְׁכָּחִים מִמֶּנִּי וְלֹא אֶרְאֶה וְלֹא אֶשְׁמַע דָּבָר שֶׁאֵינוֹ הָגוּן אֻפְּלוּ בְּשׁוֹגֵג וּבְלִי כַּוָּנָה וְיִהְיוּ עֵינַי וְאָזְנַי מְקֻדָּשׁוֹת רוֹאוֹת וְשׁוֹמְעוֹת

רַק דָּבָר מִצְוָה

מצוה גדולה

כְּשֶׁמְּכָרְחִים לְהַגִּיעַ לַמָּקוֹם שֶׁיֵּשׁ שָׁם פְּקִידוֹת שֶׁאֵינָן לְבוּשׁוֹת בְּאֹפֶן צָנוּעַ

נוֹקְטִים בְּכָל הָאֶמְצָעִים עַל מְנַת לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם מַשְׁפִּילִים מַבָּט מוֹרִידִים מִשְׁקְפַיִם מְמַעֲטִים בְּדִבּוּר וְלֹא מִסְתַּכְּלִים וּבְנוֹסָף אֶפְשָׁר לָגֶשֶׁת וְלַבַּקֵּשׁ מֵהַמְנַהֲלִים שֶׁיַּקְפִּידוּ עַל לְבוּשׁ צָנוּעַ שֶׁל הָעוֹבְדוֹת, לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ לוֹמַר "אִם הַקֶּפַּאִית אוֹ הַפְּקִידָה אֵינָהּ צְנוּעָה אֲנַחְנוּ לְכָאן לֹא נִכְנָסִים".

שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר זֶה לְאַט לְאַט מַשְׁפִּיעַ וְהַמְנַהֵל יְחַיֵּב אֶת הָעוֹבְדוֹת לָבוֹא בִּלְבוּשׁ צָנוּעַ.

אֲבָל כְּשֶׁלֹּא מְעִירִים אֵין מִי שֶׁיִּרְגִּישׁ שֶׁזֶּה מַפְרִיעַ וְאַף אֶחָד לֹא יַחְשֹׁב לְהִשְׁתַּנּוֹת וְאֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ, לָכֵן חָשׁוּב לְהָעִיר עַל מְנַת שֶׁהַמִּכְשׁוֹל יִפָּסֵק. וְהַמַּצְלִיחַ לִגְרֹם שֶׁיִּתְלַבְּשׁוּ יְוֹתֵר בְּצְנִיעוּת נֶחְשָׁב לְמִזְכֶּה הָרַבִּים שֶׁמַּצִּיל רַבִּים מֵעָוֹן שֶׁל פְּגָם הָעֵינַיִם.

וְהַזְּכוּת הִיא שֶׁל הַמֵּעִיר וְהַמַּשְׁפִּיעַ. שֶׁהֲרֵי בִּזְכוּתוֹ לֹא יִתְלַבְּשׁוּ בְּפְרִיצוּת וּבִזְכוּתוֹ אֲנָשִׁים לֹא יִכָּשְׁלוּ בְּמַבָּטִים אֲסוּרִים.

וְאָדָם כָּזֶה שֶׁהִצְלִיחַ לְהַשְׁפִּיעַ שֶׁיִּתְלַבְּשׁוּ בִּצְנִיעוּת הֲרֵי זֶה בִּשְׁבִילוֹ תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל כְּלוֹמַר אִם בְּעָבָר חָטָא בְּעֵינַיִם, עַתָּה הוּא גּוֹרֵם שֶׁיִּשְׁמְרוּ עַל הָעֵינַיִם וּבִזְכוּתוֹ עוֹד רַבִּים יִנָּצְלוּ...

כט. נשים בבית הכנסת - יש איסור גם שלא להסתכל על נשים שמתפללות בבית הכנסת ולכן אם אין מחיצה בין הנשים לגברים אסור להתפלל שם

ל. מחיצה - חובה לקיים מחיצה בין הנשים לגברים שבבית הכנסת וכשיש נשים ליד הגברים ללא מחיצה אסור להתפלל שם (שו"ת שרידי אש חלק א סימן ח עמוד יט אבל אם לא לבושות בצניעות חייב למנוע עצמו מכך כיון שהנאה באה לו בעל כורחו).

לא. קול באשה - כששומעים קול אישה זרה ששרה אין לברך ואין להרהר בדברי תורה אבל בשעת הדחק כשאין לו אפשרות אחרת וצריך לברך אפשר להקל כשאינו מתכוון להנות מקולה כגון שסותם **את אזניו** (קיצור שולחן ערוך סימן ה סעיף טז קול זמר מאשה חשוב גם כן ערוה. ומכל מקום בשעת הדחק, שהוא שומע נשים מזמרות, ואי אפשר לו למחות, לא יתבטל משום זה, מקריאת שמע ותפלה ותורה, אלא יתאמץ לכוין כל לבבו לקדושה, שהוא עוסק בה, ולא יתן לב עליה).

הנימוס מחייב

יֵשׁ הַמִּתְבַּיְּשִׁים לְהָעִיר אוֹ לְבַקֵּשׁ צְנִיעוּת, חוֹשְׁשִׁים מִתְּגוּבַת הַחֶבְרָה, טוֹעֲנִים "זֶה לֹא יִפֶּה", "הִיא תִּפָּגַע" "זֶה לֹא מְנֻמָּס".

חֲשָׁשׁוֹת אֵלּוּ אֵינָן מוּבָנוֹת כֵּיוָן שֶׁה' צִיְּוָה אוֹתָנוּ בַּתּוֹרָה לְהִתְרַחֵק מֵעֲרָיוֹת, וְלִפְנֵי הַכֹּל צָרִיךְ לָדַעַת מַהוּ רָצוֹן ה' וּלְפִי זֶה לִנְהֹג. לָכֵן אֶפְשָׁר בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְכָבוֹד לְבַקֵּשׁ "יוֹתֵר צָנוּעַ". אֵין לְהַשְׁווֹת כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת לִכְבוֹדוֹ שֶׁל ה', וְכַמּוּבָן שֶׁלֹּא לְהַחֲלִיף אֶת רְצוֹן ה' בִּשְׁבִיל רְצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם,

אֵת הַכָּבוֹד וְהַנִּימּוּס צָרִיךְ לָתֵת לֶאֱלֹקִים וְלֹא לְבָשָׂר וְדָם וְלָכֵן יֵשׁ חִיּוּב גָּמוּר לִפְקִידָה אוֹ אָחוֹת צְנוּעָה וְלֹא לַחֲשֹׁשׁ מִתְּגוּבוֹת הַנּוֹגְדוֹת אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל ה'.

הַהֲלָכָה מְחַיֶּבֶת לַעֲבוֹר לְאָחוֹת אוֹ פְּקִידָה צְנוּעָה וְרַק אִם אֵין אֶפְשָׁרוּת כָּזוֹ, לָגֶשֶׁת וּלְהַשְׁפִּיל מַבָּט וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ.

דגמאות מהחיים

בְּכָל מַעֲשֶׂה יֵשׁ לִבְחֹר מָקוֹם קָבוּעַ שֶׁבּוֹ אֵין בְּעָיָה שֶׁל צְנִיעוּת וְלֹא נִכְשָׁלִים בְּמַרְאוֹת אֲסוּרוֹת בְּמַהֲלָךְ הַשָּׁהוּת שָׁם כְּגוֹן:

בְּבַנְק מְבָרְרִים אֵיזוֹ פְּקִידָה צְנוּעָה וּלְאַחַר מִכֵּן מַמְתִּינִים בַּתּוֹר וּכְשֶׁצָּרִיךְ פּוֹנִים לַמְּנַהֵל הַבַּנְק בְּדְרִישָׁה לִפְקִידוֹת צְנוּעוֹת

לִפְנֵי שֶׁבּוֹחֲרִים מִכְבָּסָה צָרִיךְ לְבָרֵר הַאִם מִתְלַבְּשִׁים שָׁם בְּצְנִיעוּת

קְנִיַּת מָזוֹן מֵרְשָׁתוֹת שִׁוּוּק אוֹ מֵחֲנוּת מַכֹּלֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת לְפִי שִׁקּוּלִים הִלָּכְתִּיִּים כְּגוֹן קוּפְאִיוֹת לְבוּשׁוֹת בְּצְנִיעוּת וּבַחֲנוּת לֹא מְצוּיִים עִתּוֹנִים.

מַעֲדִיפִים לְטַפֵּל אֵצֶל רוֹפֵא אוֹ אָח עַל מְנַת לֹא לְהִכָּשֵׁל בְּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת.

רוֹפֵא שִׁנַּיִם עִם סַיְיעַת צְנוּעָה.

כָּל פְּרָט צָרִיךְ לִהְיוֹת מְחֻשָּׁב עַל פִּי הַהֲלָכָה

סִגֻּלָה בְּדוּקָה בְּכָל עֵת לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מָה'

רבש"ע עֲזֹר לִי לִשְׁמוֹר עַל הָעֵינַיִם

שֶׁלֹּא אֶכָּשֵׁל בְּמַרְאוֹת אֲסוּרוֹת

להפסיד בגלל

לָמָּה לְהַפְסִיד בִּגְלַל כְּבוֹד לַאֲחֵרִים ??.

לְדֻגְמָא: כְּשֶׁיּוֹשֶׁבֶת אִשָּׁה לֹא צְנוּעָה לְיַד אִישׁ בְּאוֹטוֹבּוּס וְהוּא חוֹשֵׁשׁ מִכְּבוֹדָהּ. אוֹ כְּשֶׁבַּחֲנוּת הַמּוֹכֶרֶת אֵינָהּ צְנוּעָה וְחוֹשֵׁשׁ לָצֵאת כְּדֵי שֶׁלֹּא תִּפָּגַע וְעוֹד מִקְרִים דּוֹמִים, שֶׁאָדָם חוֹשֵׁשׁ מִכְּבוֹדוֹ שֶׁל אַחֵר וּמְוַתֵּר עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל ה' וְזֶה לֹא מוּבָן הֲרֵי הוּא מַפְסִיד אֶת עוֹלָמוֹ שֶׁלּוֹ בִּשְׁבִיל כְּבוֹדוֹ שֶׁל אָדָם אַחֵר...

עַל מְנַת לְהַצְלִיחַ בִּשְׁמִירַת עֵינַיִם צָרִיךְ לִרְצוֹת לְהַרְגִּישׁ, לְהַחְלִיט שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, מְבִינִים אֶת הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הָדָבָר, וּמוּכָנִים לְהַשְׁקִיעַ, אֲפִלּוּ שֶׁזֶּה יַעֲלֶה לָנוּ בְּכָבוֹד אוֹ בְּמָמוֹן.
כִּי זֹאת הָאֱמֶת לַאֲמִתָּהּ כְּשֶׁמִּתְחַשְּׁבִים בָּאֲחֵרִים וּבִכְבוֹדָם מְוַתְּרִים עַל עֶקְרוֹנוֹת חֵז"ל שׁוּם כָּבוֹד לֹא שָׁוֶה פְּגַם אֶחָד שֶׁל עֵינַיִם,
אָנוּ מֻכְרָחִים קֹדֶם כָּל לְהַצִּיל אֶת עַצְמֵנוּ לְכַבֵּד אֶת ה' וְאַחַר כָּךְ לְכַבֵּד אֲחֵרִים.

אין בטוח

"אַל תַּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ" שֶׁכֹּל יוֹם שֶׁעָבַר וְאָדָם לֹא חָטָא צָרִיךְ לְהוֹדוֹת לָהּ' וְיִחַד עִם הַהוֹדָאָה לְהִתְפַּלֵּל שֶׁגַּם מֶחָר לֹא יִכָּשֵׁל.
וַאֲפִלּוּ לְצַדִּיק בְּיוֹתֵר אֵין הַבְטָחָה שבְּרֶגַע שֶׁל נְסָיוֹן לֹא יִפֹּל בְּעֲצַת הַיֵּצֶר (תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ה עמוד א) כְּשֶׁהָיָה רַבִּי יוֹחָנָן, לוֹמֵד אֶת הַפָּסוּק בְּאִיּוֹב "הֵן בְּקְדֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין" הָיָה רָגִיל לִבְכּוֹת כֵּיוָן שֶׁפֵּרוּשׁ הַפָּסוּק הוּא שֶׁהַקָּבָ"ה אֲפִלּוּ בְּצַדִּיק גָּמוּר לֹא מַאֲמִין וחוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא יֶחֱטָא.
וְעֲבָדָה הִיא שֶׁהַרְבֵּה פְּעָמִים מַבְטִיחִים שֶׁזֶּהוּ יוֹתֵר לֹא נִיכָּשֵׁל בִּרְאִיַּית מַרְאוֹת אֲסוּרוֹת, לֹא נִתְפַּתֶּה לְהִסְתַּכֵּל, וּמַצְלִיחִים לְהַחֲזִיק מַעֲמָד כַּמָּה שָׁעוֹת אוֹ יָמִים וְשׁוּב נִכְשָׁלִים. צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרוּבִּים עַל מְנַת לְהִשָּׁמֵר מֵהַחֵטְא.
יֵשׁ כְּשֶׁמְּדַבְּרִים אִתָּם עַל שְׁמִירַת עֵינַיִם הֵם אוֹמְרִים... "אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים" "אֵין לָנוּ הָרְהוּרִים" אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לִשְׁמֹר עַל עַצְמֵנוּ.
וְזוֹהִי טָעוּת!!! אֵין שׁוּם אָדָם שֶׁמּוּגָן מִפְּנֵי הַיֵּצֶר הָרָע.
מְסַפְּרִים עַל הַחֵפֶץ חַיִּים שֶׁבְּעֵת זְקנוּתוֹ נִכְנְסָה לְבֵיתוֹ מְשָׁרֶתֶת לְטַפֵּל בָּעֲנְיָנֵי הַבַּיִת וְהוּא הָיָה מֵסֵב אֶת רֹאשׁוֹ עַל מְנַת שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ וְאָמַר מַדּוּעַ הִיא נִכְנֶסֶת לְכָאן? הִיא לֹא יוֹדַעַת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ יֵצֶר הָרָע? וְיָצְאָה מִשָּׁם.
גַּם הַחֵפֶץ חַיִּים פַּחַד מִיֵּצֶר הָרָע וְכֹל שֶׁכֵּן אֲנַחְנוּ שֶׁצְּרִיכִים לַחֲשֹׁשׁ וּלְפַחֵד מִכֹּל מִינֵי מַרְאוֹת אֲסוּרוֹת.
אֲבָל אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חָזָק מַסְפִּיק, וְאֵינוֹ צָרִיךְ חִזּוּק בְּעִנְיְנֵי שְׁמִירַת עֵינַיִם כָּאן יֵשׁ בְּעָיָה גְּדוֹלָה כֵּיוָן שֶׁאָדָם כָּזֶה לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא מוּעָד לְפֶרֶעָנוּת.
בָּחוּר יְשִׁיבָה נִגַּשׁ אֶל הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי אֱלִיהוּ לוּפְיָאן זַצ"ל וּבִקֵּשׁ רְשׁוּתוֹ לְלֶכֶת לַחֲתֻנָּה מְעֹרֶבֶת וְהִבְטִיחַ שֶׁהוּא יִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם וּשְׁלֹא יִכָּשֵׁל אָמַר לוֹ בִּבְעָרָה אֲנִי זָקֵן בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה, בְּקֹשִׁי רוֹאֶה בְּעַיִן אַחַת, וּבְכָל זֹאת מִתְיָרֵא לָצֵאת לְרְחוֹב וְאֵילוֹ אַתָּה בָּחוּר בֶּן עֶשְׂרִים, עִם שְׁתֵּי עֵינַיִם, הוֹלֵךְ בְּאֹמֶץ לְמָקוֹם סַכָּנָה וּבָטוּחַ אָתָּה שֶׁלֹּא תִּנָּזֵק כְּלָל?!

אֵין לְאָדָם לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ לִמְקוֹם סַכָּנָה אֲפִלּוּ שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁיַּצִּילֵיהַ לְהִתְגַּבֵּר מִפְּנֵי שֶׁאֵין אָדָם יָכֹל לִסְמֹךְ עַל עַצְמוֹ לָכֵן לְכַתְּחִילָה לֹא נִכְנָסִים!!!

הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם רְצוּפִים עֲלִיּוֹת וּמוֹרָדוֹת בָּרֶגַע שֶׁהוּא בְּדַרְגָּה רוּחָנִית גְּבוֹהָה הוּא יָכֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֶר

אֲבָל כְּשֶׁנִּמְצָאִים בִּירִידָה וְיֵשׁ פְּתוּי מִתְפַּתִּים וְנוֹפְלִים לָכֵן אָסוּר לְאָדָם לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ לְסַכָּנָה הַסְּבִירוּת הַגְּבוֹהָה הִיא שֶׁהוּא יִכָּשֵׁל.

לב. בדיקת איש אצל רופאה - אין לאיש להיבדק אצל רופאה בפרט אם נוגעת בו שיש איסור נגיעה בין איש לאשה ולכן יחפש רופא שיטפל בו אבל אם אינו מוצא רופא מומחה ויש חשש של סכנה יש מי שמתיר (שיש כאן איסור נגיעה באשה שאסורה עליו משום ערוה ובפרט שיש כאן חשש של הרהור אלא יחפש רופא ומכל מקום אם לא מוצא רופא ויש חשש של חולי וסכנה יכול להקל.).

לג. ילד לרופאה – מגיל תשע שנים חלים על הילד כל איסורי עריות ולכן אין לקחתו לרופאה ואפילו לרופאת משפחה אלא אם יש עדיפות לרופא בתנאים שיבואר (כיון שמגיל שמונה הרי הוא ראוי לביאה ויש לו כל דינים של גדול ואסור ביחוד ויש בו חשש הרהור כתב בשו"ע אה"ע סי' כב סעיף יא תינוקת שהיא פחותה מבת שלשה ותינוק פחות מבן תשע, מותר להתייחד עמהן, שלא גזרו אלא על יחוד אשה הראויה לביאה ואיש הראוי לביאה).

לד. רופאה - לכתחילה יש לטפל רק אצל רופא ובפרט כשיודע שאינו יכול להשמר אם הרופאה אינה צנועה.

לה. אחות - בתרומת דם או בשאר בדיקות שאינן הכרחיות יש לבקש שאיש יעשה את הבדיקה ולא אחות בפרט כשיש חשש שלהרהור (שאין בזה משום חיבה אלא רק לשם עבודה ורפואה עיין בשו"ע אבן העזר סימן כא סעיף ה וברמ"א שם וכן כתב בספר תורת היולדת פרק ח סעיף קטן ג בשם החזון איש שמן הדין מותר לאיש לקבל זריקה מאחות אלא שלכתחילה עדיף שיעשה זאת אח.)

לו. עיתונים בחדר המתנה - אדם המסתכל על עיתון עובר בכל רגע ורגע על ונשמרתם מכל דבר רע וגורם נזק לעצמו ואם אינו נזהר הרי הוא נחשב לרשע

מסלת ישרים

(מסילת ישרים פרק ב) עִנְיַן הַזְּהִירוּת הוּא שֶׁיִּהְיֶה הָאָדָם נִזְהָר בְּמַעֲשָׂיו וּבְעִנְיָנָיו, כְּלוֹמַר, מִתְבּוֹנֵן וּמְפַקֵּחַ עַל מַעֲשָׂיו וּדְרָכָיו, אִם טוֹבִים הֵם אוֹ לֹא? לְבַלְתִּי עָזוֹב נַפְשׁוֹ לְסַכָּנַת

הָאֲבִדּוֹן חַס - וְחָלִילָה, וְלֹא יֵלֵךְ בְּמַהֲלַךְ הֶרְגֵּלוֹ כְּעִוֵּר בָּאֶפֵלָה וְפָשׁוּט הוּא שֶׁאֶפְלוּ אִם יְפַקֵּחַ הָאָדָם עַל עַצְמוֹ, אֵין בְּכֹחוֹ לְנַצֵּל, אִלּוּלֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ (קדושין ל, ב), כִּי הַיֵּצֶר הָרַע תַּקִּיף מְאֹד.

וּכְמַאֲמַר הַכָּתוּב "צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ ה' לֹא יַעַזְבֶנּוּ" וגו',

אַךְ אִם הָאָדָם מְפַקֵּחַ עַל עַצְמוֹ, אָז הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ וְנִצּוֹל מִן הַיֵּצֶר הָרָע. אֲבָל אִם אֵינוֹ מְפַקֵּחַ הוּא עַל עַצְמוֹ וַדַּאי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא יְפַקֵּחַ עָלָיו, כִּי אִם הוּא אֵינוֹ חָס, מִי יָחוּס עָלָיו?

תסתכל רגע

אַחַת מִדְּרָכָיו שֶׁל הַיֵּצֶר לְהַטְעוֹת אֶת הָאָדָם, לוֹמַר לוֹ "תִּסְתַּכֵּל שְׁנִיָּה אַחַת, תִּשְׁבַּע מֵהַמַּרְאֶה וְאַחַר כָּךְ תַּמְשִׁיךְ בְּדַרְכְּךָ" וְהַיֵּצֶר מְפַעְפֵּעַ וּלְאַט לְאַט מְשַׁכְנֵעַ שֶׁכְּדַאי לְהִסְתַּכֵּל רַק לְרֶגַע אֶחָד עַל מָנַת לְתֵת תְּחוּשָׁה שֶׁל רְוָיָה מֵהַמַּרְאֶה הָאָסוּר..

וְכָאן הַטָּעוּת שֶׁכְּמַעַט כּוּלָּם נִכְשָׁלִים בָּהּ, כֵּיוָן שֶׁבְּנוֹשֵׂא הָעֲרָיוֹת אֵין לְהִסְתַּכֵּל שְׁנִיָּה אַחַת אֶלָּא אִם מִסְתַּכְּלִים רֶגַע אֶחָד נִמְשָׁכִים לְהִסְתַּכֵּל עוֹד רֶגַע, וְעוֹד רֶגַע וְלֹא מַרְגִּישִׁים הַרְגָּשַׁת שִׂבְעָה.

הַיֵּצֶר מְשַׁכְנֵעַ וּמַבְטִיחַ שֶׁתִּהְיֶה כָּאן הַצָּצָה לְרֶגַע בִּלְבַד אֲבָל הָאֱמֶת שֶׁאָדָם נִמְשָׁךְ יוֹתֵר מִכָּךְ כֵּיוָן שֶׁמֵּהִסְתַּכְּלוּת בְּנָשִׁים אַף פַּעַם לֹא שְׂבֵעִים וּכְכָל שֶׁמִּסְתַּכְּלִים יוֹתֵר כָּךְ רוֹצִים יוֹתֵר אֵין סַף רְגִיעָה אֲפִלּוּ הָרְגִילִים לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, כְּשֶׁרוֹאִים אִשָּׁה נוֹעָזִים בָּהּ מַבָּט.

הוֹפְכִים לִהְיוֹת רְעֵבִים יוֹתֵר וְכָךְ נִגָּרָרִים לְעוֹד עֲבֵרוֹת מִבְּלִי הַרְגָּשַׁת סִפּוּק.

כְּדֵי לֹא לְהִתְפַּתּוֹת צָרִיךְ לִזְכֹּר שֶׁדַּרְכּוֹ שֶׁל הַיֵּצֶר לוֹמַר "תִּסְתַּכֵּל רֶגַע אֶחָד רַק כְּדֵי לְהָצִיץ מָה כְּבָר יָכוֹל לִקְרוֹת" וְהַמִּתְפַּתֶּה מִסְתַּכֵּל רַק לַשְּׁנִיָּה אַחַת, כְּדֵי לִבְדּוֹק, וּלְבַסּוֹף מוֹצֵא עַצְמוֹ בְּעוֹלָמוֹת אֲחֵרִים שֶׁהוּא לְעוֹלָם לֹא הִכִּיר, וְהַכֹּל רַק מֵהַצָּצָה רִגְעִית, סַקְרָנוּת שֶׁל "רַק לִרְאוֹת" אֲבָל הוּא כְּבָר לֹא אוֹתוֹ אֶחָד שֶׁהָיָה לִפְנֵי כֵּן.

מִי שֶׁמַּצְלִיחַ לַעֲצֹר אֶת הַדַּחַף וְאֵינוֹ מִסְתַּכֵּל יַרְגִּישׁ כֵּיצַד הָרְצוֹן לְהִסְתַּכֵּל דּוֹעֵךְ וְנֶעֱלָם.

כָּכֹל שֶׁבּוֹלְמִים יוֹתֵר מֻקְדָּם כְּךָ הָרְצוֹן דּוֹעֵךְ יוֹתֵר מַהֵר, הַדַּחַף נִרְגָּע עַד שֶׁנִּזְכָּרִים שֶׁאֵין שׁוּם רֶוַח מִמַּבָּטִים אֲסוּרִים הַמִּרְדָּף אַחַר הַתְּמוּנוֹת הָאֲסוּרוֹת נֶעֱצָר.

וּכְשֶׁיּוֹדְעִים שֶׁהַקְּשֵׁי הוּא בַּשְּׁנִיּוֹת אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ לִשְׁמוֹר אֶת הָעֵינַיִם בְּיֶתֶר קַלּוּת עַד הַנִּסָּיוֹן הַבָּא.

אַחַת הָעֲצוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת כְּדֵי לַעֲמוֹד בִּנְסָיוֹן וְלֹא לְהִגָּרֵר אַחַר עֵצַת הַיֵּצֶר הוּא "תִּרְגּוֹל שִׂכְלִי"

בִּזְמַן שֶׁהַכֹּל רָגוּעַ וְאֵין נִסָּיוֹן,

לָחְשֹׁב בֵּינֵינוּ לְבֵין עַצְמֵנוּ

מַה גּוֹרֵם לָנוּ לִרְצוֹת לְהִסְתַּכֵּל?

מַהוּ הָרֶוַח בִּרְאִיַּת תְּמוּנוֹת שֶׁל נָשִׁים?

לְאַחַר שֶׁרָאִינוּ מַה נִּשְׁאַר לָנוּ אַחַר כָּךְ?

אֶת הַשְּׁאֵלוֹת הַנַּ"ל נִשְׁאַל וְנַעֲנֶה לְעַצְמֵנוּ בָּרָגָעִים שֶׁל רַגַע,

וְאָז נָשׂכִּיל לְהָבִין שֶׁאֵין כָּל רֶוַח

וְלֹא נִשְׁאַר לָנוּ כְּלוּם

רַק חֵטְא וְזִכָּרוֹן שֶׁל תְּמוּנוֹת

זהירות מונעת אסון

עַל מְנַת שֶׁלֹּא נִכָּשֵׁל צָרִיךְ לִבְדּוֹק מָה גָּרַם לְחֵטְא כְּשֵׁם שֶׁלְּאַחַר תְּאוּנָה בֵּין שְׁתֵּי מְכוֹנִיּוֹת חֲלִילָה מַגִּיעִים בּוֹחֲנֵי רֶכֶב וְאַנְשֵׁי מִשְׁטָרָה לִבְחֹן כֵּיצַד קָרְתָה הַתְּאוּנָה, הַאִם נִשְׁמְרוּ כְּלָלֵי הַנְּהִיגָה וּמִי הַגּוֹרֵם לַתְּאוּנָה כְּגוֹן: שְׁמִירַת מֶרְחָק, צִיּוּת לַתַּמְרוּרִים, כְּבִישׁ חָלָק הַאִם הַנֶּהָג הָיָה שָׁתוּי וְעוֹד וְאֶת הַמַּסְקָנוֹת מְעַבְּדִים וּלְפִי זֶה יוֹדְעִים כֵּיצַד לִמְנֹעַ תְּאוּנוֹת בָּעָתִיד.
כָּךְ צָרִיךְ לְהִתְיַחֵס לְכָל "תְּאוּנָה" בִּשְׁמִירַת עֵינַיִם לִבְדּוֹק הַאִם נִשְׁמְרוּ כְּלָלֵי הַזְּהִירוּת, הַאִם נָהַגְנוּ כְּשׁוּרָה מִי אָשֵׁם בַּנְּפִילָה?
הַאִם יָכֹלְנוּ לִמְנֹעַ אֶת הַנְּפִילָה אוֹ שֶׁמָּא אֲנַחְנוּ הִכְנַסְנוּ אֶת עַצְמֵנוּ לְמָקוֹם סַכָּנָה.
יֵשׁ מִקְרִים שֶׁבָּהֶם הָאָדָם גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ לִפֹּל וְאֵינוֹ יָכֹל לְהִצְטַדֵּק וְלוֹמַר בְּלִי כַּוָּנָה אוֹ פִּתְאֹם רָאִיתִי בְּפֶרֶט כְּשֶׁנִּכְנַס לַמְּקוֹמוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם סַכָּנָה שֶׁל חֵטְא.
הִנֵּה מִסְפָּר דֻּגְמָאוֹת לְכָךְ שֶׁהַגּוֹרֵם לִנְפִילָה הוּא הָאָדָם עַצְמוֹ:
כשנִּכְנָסִים לַמְּקוֹמוֹת שֶׁמְּצוּיִים שָׁם פְּרִיצוּת, הַהֲלִיכָה בִּצְרִיכָה לִהְיוֹת בְּאֹפֶן כָּזֶה שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים עַל עוֹבְרִים וְשָׁבִים.
קְנִיּוֹת עוֹרְכִים בַּמְּקוֹמוֹת שֶׁשּׁוֹמְרִים שָׁם עַל הַצְנִיעוּת וְכֵן הֲלִיכָה בָּרְחוֹב בִּדְרָכִים צְדָדִיּוּת שֶׁהַפְּרִיצוֹת אֵינָהּ שְׁכִיחָה שָׁם,
בְּאוֹטוֹבּוּס - לֹא לַעֲמוֹד לְיַד הַמַּעֲבָר אוֹ הַדֶּלֶת אֶלָּא בְּמָקוֹם פִּינָתִי כַּמּוּבָן לֹא לְשֶׁבֶת לְיַד אִשָּׁה

אָדָם שֶׁמַּרְכִּיב מִשְׁקָפַיִם, בְּכָל הִזְדַּמְּנוּת שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶפְשָׁרוּת יָסִיר אֶת מִשְׁקָפָיו וְכָךְ יִשְׁמֵר מֵרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת

בַּעֲבוֹדָה, לְחַפֵּשׂ דְּרָכִים חִלּוּפִיּוֹת עַל מְנַת שֶׁלֹּא לְ"הִתָּקֵל" עִם נָשִׁים לְדֻגְמָא : בְּמָקוֹם לַעֲלוֹת בְּמַעֲלִית עוֹלִים בְּמַדְרֵגוֹת.

כְּשֶׁיֵּשׁ צֹרֶךְ לְדַבֵּר עִם עוֹבֶדֶת שֶׁאֵינָהּ צְנוּעָה מַחֲזִיקִים סֵפֶר אוֹ נְיָר וּמִסְתַּכְּלִים עַל הַכְּתָב בְּמָקוֹם לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ.

לֹא מִתְקָרְבִים לַמְּקוֹמוֹת שֶׁיֵּשׁ סְבִירוּת שֶׁיֵּשׁ שָׁם נָשִׁים בִּפְרִיצוּת, חוֹסְמִים כָּל גִּישָׁה לְמָקוֹם שֶׁבּוֹ אֶפְשָׁר לְהִכָּשֵׁל.

וּכְשֶׁהַקָּבָ"ה רוֹאֶה שֶׁהָאָדָם מִשְׁתַּדֵּל, מִתְאַמֵּץ לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, הוּא עוֹזֵר לוֹ וְנוֹתֵן לוֹ אֶת הַכֵּלִים שֶׁבָּהֶם יוּכַל לְהִתְגּוֹנֵן וְאֶת הַיְכֹלֶת לְהִתְגַּבֵּר, וַיְעִידוּ עַל כָּךְ אוֹתָם אֵלֶּה שֶׁקִּבְּלוּ עַל עַצְמָם שְׁמִירַת עֵינַיִם וּמֵרְגִישִׁים כֵּיצַד ה' שׁוֹמֵר וְעוֹזֵר לָהֶם לְהִטָּהֵר.

לז. קניות – כשיש אפשרות לא נכנסים לחנות שהמוכרת שם לא צנועה או שנכנסות לשם נשים בפריצות מוטב להאריך את הדרך ולא להכשל (אסור לאדם להביא את עצמו לכלל סכנה ואפילו אם נזהר ושומר על העיניים נקרא רשע כשיש לו דרך אחרת).

לח. שוק - ראוי להזהר ולא להכנס לקניות בשוק שאם הוא פוגם בעיניים ונכשל עדיף שלא יכנס (ועל זה נאמר הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה).

לט. קופאית - אין לאיש לגשת לקופאית שאינה צנועה וכשאין קופאית צנועה המיקל לשלם לה מבלי להסתכל עליה יש לו על מי לסמוך (כיון שאין עושה זאת בדרך תאווה וכן אין לו אפשרות אחרת לכן כששומר על העיניים יכול להקל בזה).

מ. אריזות מוצרים - יש להזהר ולא להכניס הביתה אריזות בגדים חומרי רחצה עם תמונות שאינן צנועות ויש לעמוד על המשמר שלא להסיח הדעת מכך (מצוי באריזות שמפרסמים שם תמונות שאסור להכניסן הביתה והעובר על כך מכשיל את הרבים).

מא. חלונות ראוה – יש איסור להסתכל גם בחלון ראווה שמוצגות בו בובות או דמויות של נשים לא צנועות (כל דבר שמביא לידי הרהור אסור בהסתכלות ולכן אם על ידי כך שמסתכל בא לידי הרהור יש להמנע מהלסתכל).

מב. חנויות נשים - איש שמתלווה עם אשתו לקניית בגדים אסור לו להכנס לחנות בגדי נשים או כובעי נשים כיון שבוודאי יכשל בראיית מראות אסורות (פשוט).

מג. שלטי פרסומות – שבדרכים כדאי מאוד להסביר לילדים שלא להסתכל על שלטי הפרסומות שלא צנועות וכן להורים לשמור על העיניים.

מד. קניונים - מרכזי קניות שיש שם פוסטרים של תמונות של נשים לא צנועות אסור עיקר הדין להכנס לשם ואם זה כרוך בהפסד מרובה אפשר לשלוח את האשה (אבל האיש ודאי שאסור לו להכנס לשם כיון שמכניס את עצמו לחטא באופן ודאי).

מה. חנויות צילום - מצוי במקום שמפתחים תמונות שיש שם תמונות נשים תלויות והנכנס לשם פוגם בעיניים ולכן ישלח אשה לחנות (ובדיעבד כשנכנס ושומר על עצמו שלא להסתכל על התמונות יכול להקל).

קדוש ה'

אָב מְדַבֵּר עִם גַּנָּנֶת אוֹ מוֹרֶה וּמוֹרִיד אֶת הַמַּבָּט עַל מְנַת שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ אֲפִלּוּ שֶׁהִיא צְנוּעָה.

נָהָג עוֹצֵר בְּמַעֲבָר חֲצִיָּה וְלֹא מִסְתַּכֵּל לְעֵבֶר הַנָּשִׁים שֶׁחוֹצוֹת אֶת הַכְּבִישׁ.

לָקוֹחַ מְבַקֵּשׁ מֵהַקֻּפָּאִית שֶׁתַּנִּיחַ אֶת הָעֹדֶף עַל הַדֶּלְפֵּק וְלֹא תַּעֲבִיר לוֹ מִיָּד לְיָד.

הוֹלֵךְ רֶגֶל הָרוֹאֶה מֵרָחוֹק אִשָּׁה, עוֹבֵר מִדְּרָכָהּ וּמִסְתַּכֵּל לַכִּוּוּן הַשֵּׁנִי.

נוֹסֵעַ בְּאוֹטוֹבּוּס מֵעָדִיף לַעֲמוֹד וְלֹא לָשֶׁבֶת לְיַד אִשָּׁה,

מַעֲשִׂים אֵלּוּ וַאֲחֵרִים מְאַפְשְׁרִים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, וּכְשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה הִשְׁתַּדְּלוּת וּמַקְרִיב מֵעַצְמוֹ עַל מְנַת שֶׁלֹּא לְפַגֵּם, מִשָּׁמַיִם נוֹתְנִים לוֹ עֶזְרָה גְּדוֹלָה לְבַל יִכָּשֵׁל שֶׁהַבָּא לְהִטָּהֵר מְסַיְּעִים לוֹ לְהִשָּׁאֵר בְּטָהֳרָה וְלֹא לְהִכָּשֵׁל.

כְּדַאי לְהִתְגַּבֵּר
כָּל כִּשָּׁלוֹן בִּשְׁמִירַת עֵינַיִם,
מַרְחִיק מֵהַבּוֹרֵא, וְכֹל הִתְגַּבְּרוּת,

מְקָרֶבֶת לְבוֹרֵא

וּכְכָל שֶׁקְּרוֹבִים

הוֹפְכִים חֲשׁוּבִים יוֹתֵר

וְכָךְ תְּפִלָּתֵנוּ חֲשׁוּבָה וּמִתְקַבֶּלֶת

לִפְנֵי בּוֹרֵא עוֹלָם

נותן כחות

כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בַּחֶבְרָה וְנוֹקֵט בְּתַחְבּוּלוֹת עַל מְנַת לֹא לְהִכָּשֵׁל בִּרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, עוֹמֵד עַל עֶקְרוֹנוֹת, בְּאֹפֶן עָקִיף הוּא גּוֹרֵם לַאֲחֵרִים לְהִתְחַזֵּק בִּשְׁמִירַת עֵינַיִם.

עַל יְדֵי כָּךְ שֶׁרוֹאִים אָדָם שֶׁאֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְהִתְעַקֵּשׁ וּלְשָׁמֹר עַל עֶקְרוֹנוֹתָיו, לֹא מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, לֹא מִתְעַכֵּב לְיַד דּוּכָנֵי עִתּוֹנִים וְדוֹמֵיהֶם, בְּמַעֲשִׂים אֵלּוּ הוּא נוֹתֵן כֹּחוֹת לָסּוֹבְבִים אוֹתוֹ, הֵם מִסְתַּכְּלִים וְחוֹשְׁבִים בְּלִבָּם אִם הוּא יָכֹל גַּם אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים.

כָּךְ הוּא מְלַמֵּד אֶת הָאֲחֵרִים כֵּיצַד צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג בִּמְקוֹמוֹת אֵלּוּ וַאֲחֵרִים.וּזְכוּתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד.

כָּךְ אֶפְשָׁר לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַסְּבִיבָה בִּפְרָט עַל בַּחוּרִים אֲחֵרִים שֶׁרוֹצִים לִשְׁמֹר אַךְ נֶחְלָשִׁים עֶקֶב הַפְּרִיצוּת הַנּוֹרָאָה הַשּׁוֹרֶרֶת בְּרְחוֹבוֹת,

הָאֶחָד שֶׁמַּקְפִּיד וּמַצְלִיחַ לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם מוֹשֵׁךְ אַחֲרָיו עוֹד כְּאֵלּוּ שֶׁיִּשְׁמְרוּ עַל עֵינֵיהֶם.

זהירות סכנה

נִלְמַד מִנִּיסָּיוֹנָם שֶׁל אֲחֵרִים

יֵשׁ רְאָיוֹת בְּרוּרוֹת מֵהַתַּנַ"ךְ שֶׁאֲנָשִׁים חֲזָקִים נָפְלוּ אוֹ הִפְסִידוּ בְּגָלַל שֶׁהָלְכוּ אַחַר נָשִׁים.

בְּסֵפֶר בְּמִדְבַּר מְסֻפָּר אֵיךְ עָם יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁל עִם בָּנוֹת מוֹאָב, בִּלְעָם רָאָה שֶׁאֵין אֶפְשָׁרוּת לְנַצֵּחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקְלָלוֹת וּבְמִלְחָמוֹת, שָׁלַח נָשִׁים לְפַתּוֹת אֶת בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הַתּוֹצָאָה מִכָּךְ הָיְתָה שֶׁמֵּתוּ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אֶלֶף מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

בְּסֵפֶר שׁוֹפְטִים מְסֻפָּר עַל סִיסְרָא שֶׁהָיָה שַׂר צָבָא שֶׁהַכֹּל פָּחֲדוּ מִמֶּנּוּ וּבַנְּמָרָא מְבֹאָר שֶׁיָּעֵל פִּתְּתָה אוֹתוֹ הֵתִישָׁה אֶת כֹּחוֹ וּכְשֶׁהוּא הִתְעַיֵּף וְנִרְדַּם הָרְגָה אוֹתוֹ. מֵת בְּגָלַל תַּאֲוָה לְאִשָּׁה שִׁמְשׁוֹן שֶׁהָיָה גִּבּוֹר הָלַךְ אַחַר דְּלִילָה שֶׁלִּבַּסּוֹף דִּלְדְּלָה אֶת כֹּחוֹ עַד שֶׁמֵּת עִם הַפְּלִשְׁתִּים.

וּכְמוֹ שֶׁאוֹמֶרֶת הַמִּשְׁנָה שִׁמְשׁוֹן הָלַךְ אַחַר עֵינָיו, לְפִיכָךְ נִקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיֹּאחֲזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיְנַקְּרוּ אֶת עֵינָיו" (תלמוד בבלי מסכת סוטה דף ט עמוד ב).

בְּגָלַל חֵטְא שֶׁחָטְאוּ שֵׁבֶט בִּנְיָמִין עִם הַפִּילֶגֶשׁ בְּגִבְעָה, נֶהֶרְגוּ רְבָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְמִשֵּׁבֶט בִּנְיָמִין.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ וּבַת שֶׁבַע וּבִגְלַל זֶה נֶעֱנַשׁ עִם בְּנוֹ.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הִתְחַתֵּן עִם אֶלֶף נָשִׁים עַד שֶׁלְּעֵת זִקְנָתוֹ וְיִטּוּ נָשָׁיו אֶת לִבּוֹ.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אִבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ וְהוּבַס עַל יְדֵי אֶסְתֵּר.

מְלָכִים נִלְחָמוּ, חֲכָמִים כָּשְׁלוּ, עֲשִׁירִים הִפְסִידוּ וְאִבְּדוּ אֶת כָּל מָמוֹנָם, מַעֲמָדָם וְכֹחָם בִּגְלַל הָרְדִיפָה אַחַר תַּאֲוַת הַנָּשִׁים

הַגֶּבֶר הֶכִי חָזָק יָכֹל לִפֹּל בְּיָדֵי אִשָּׁה. הַמְּצִיאוּת מוֹכִיחָה שִׁבְקַלּוּת אֶפְשָׁר לְהִתְפַּתּוֹת עַ"י אִשָּׁה.

צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְהִגָּרֵר אַחַר הַנָּשִׁים הַמַּחֲטִיאוֹת כֵּיוָן שֶׁהֵן יְכוֹלוֹת לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וְגַם מֵהָעוֹלָם הַבָּא וְלָכֵן פָּסְקוּ לָנוּ חַז"ל לְהִתְרַחֵק מֵהַנָּשִׁים מְאֹד מְאֹד

וְמִי יָכֹל לָבוֹא וּלְהָעֵז וְלוֹמַר לִי זֶה לֹא יִקָּרֶה?!
בִּגְמָרָא מוּבָא מַעֲשֶׂה בְּחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁפָּדוּ שְׁבוּיוֹת יְהוּדִיּוֹת וְהֶעֱלוּ אוֹתָם לַעֲלִיַּת גַּג בֵּיתוֹ שֶׁל רַב עַמְרָם חַסִידָא.
לְפֶתַע רָאָה רַב עַמְרָם חַסִידָא אוֹר שֶׁהֵאִיר מֵרֹב יוֹפְיָה שֶׁל אַחַת הֶבָּנוֹת. רַב עַמְרָם מִיַּד רָצָה לַעֲלוֹת אֲלֵיהֶן, וְלַכֵן נָטַל סַלָּם כָּבֵד שֶׁבְּדֶרֶךְ כְּלָל רַק עֲשָׂרָה גִּבָּרִים יָכְלוּ לְהָרִימוֹ וְהוּא מֵרֹב רְצוֹנוֹ לַעֲלוֹת אֲלֵיהֶן הֵרִימוֹ לְבַד, וְהֵחֵל לְטַפֵּס עַד שֶׁלִּרְגַע נָעָצַר וְהִתְחִיל לִצְעֹק "אֵשׁ, אֵשׁ, בְּבֵית עַמְרָם"
הַשְּׁכֵנִים וְהַתַּלְמִידִים רָצוּ לִרְאוֹת אֶת הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה שֶׁבָּעֲרָה שָׁם וּכְשֶׁהִגִּיעוּ רָאוּ אוֹתוֹ עַל הַסֻּלָּם
אָמְרוּ לוֹ רַבִּי אֲנַחְנוּ מִתְבַּיְּשִׁים לִרְאוֹת אוֹתְךָ בְּכָךְ אָמַר לָהֶם מוּטָב שֶׁאֶתְבַּיֵּשׁ כָּאן וְלֹא תִּתְבַּיְּשׁוּ מִמֶּנִּי בָּעוֹלָם הַבָּא...
רַב עַמְרָם יָדַע שֶׁהוּא עוֹמֵד לְהִכָּשֵׁל וְלָכֵן צָעַק אֵשׁ עַל מְנַת שֶׁכּוּלָּם יָבוֹאוּ וְכָךְ יְנַצֵּל מֵהַחֵטְא הַנּוֹרָא.
מִמַּעֲשֶׂה זֶה אֲנַחְנוּ לֵמְדִים שֶׁאֵין בְּטָחוֹן לְאַף אֶחָד לוֹמַר לִי זֶה לֹא יִקָּרֶה אוֹ אֲנִי מוּגָן מִפְּנֵי הַיֵּצֶר הָרָע
וְהוּא בִּשְׁבִיל לַחְטוֹא הָיָה צָרִיךְ לֶהָרִים... לְטַפֵּס... לְהִתְאַמֵּץ וְאִלּוּ כַּיּוֹם הַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּנוּ קָשֶׁה בְּיוֹתֵר בְּקַלּוּת אֶפְשָׁר לַחֲטֹא בְּהַקְלָדָה עַל מִקְלֶדֶת אוֹ בְּהוֹזֶזת עַכְבָּר וְכֹל זֶה מִבְּלִי שֶׁיִּרְאוּ אוֹתוֹ.
טֶבַע הָאָדָם כְּשֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים סְבִיבוֹ הוּא נִזְהָר מִלַּעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי שְׁטוּת וְנִזְהָר מֵהַחֵטְא אֲבָל כְּשֶׁהוּא לְבַד הוּא מְחַפֵּשׂ לְטָעֹם מֵהַחֵטְא כִּי יֵשׁ לוֹ הַרְגָּשָׁה שֶׁאַף אֶחָד לֹא רוֹאֶה אוֹתוֹ.
כָּךְ טֶבַע הָאָדָם מוּל אֲנָשִׁים מִתְנַהֲגִים כְּמַלְאָכִים אֲבָל כְּשֶׁנִּשְׁאָרִים לְבַד מִתְנַהֲגִים כִּבְנֵי אָדָם...
אָסוּר לָנוּ לִשְׁכֹּחַ שֶׁבְּכָל מַצָּב ה' רוֹאֶה אוֹתָנוּ מַבְחִין בַּכֹּל מַעֲשֵׂינוּ כָּל צַעַד כָּל הֲרָמַת יָד אוֹ אֶצְבַּע הֲכֹל ה' יוֹדֵעַ וְרוֹאֶה.
גַּם כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בָּרְחוֹב וּמֵרִים אֶת הָרֹאשׁ לְהִסְתַּכֵּל עַל אִשָּׁה, ה' רוֹאֶה ה' יוֹדֵעַ גַּם אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו
כְּשֶׁהוּא נִתְקָל בְּמוֹדָעָה שֶׁאֵינָהּ צְנוּעָה וּמוֹרִיד אֶת הָעֵינַיִם אוֹ לַהֵיפֶךְ הַכֹּל נִרְשָׁם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲזַ"ל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּסֵפֶר נִכְתָּבִים.
אַבְנֵי בֵיתוֹ שֶׁל אָדָם וְקוֹרוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם מְעִידִין בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, "כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק, וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה".

כְּלוֹמַר כַּאֲשֶׁר דָּנִים אֶת הָאָדָם מְבִיאִים אֶת אַבְנֵי הַבַּיִת שֶׁרָאוּ אֶת כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁאָדָם עָשָׂה וְהֵם שָׁיָּעִידוּ עָלָיו וְהָאָדָם יִצְטָרֵךְ רַק לְהוֹדוֹת...

בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁילָא אוֹמְרִים:

שְׁנֵי מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת הַמְלַוִּין לוֹ לָאָדָם, הֵם מְעִידִין עָלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים צא) "כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ". בְּכָל מַעֲשֶׂה שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מַלְוִים אוֹתוֹ שְׁנֵי מַלְאָכִים שֶׁבְּבֹא הַיּוֹם יָעִידוּ עָלָיו אֶת כָּל מָה שֶׁהֵם רָאוּ אֲפִלּוּ שֶׁהוּא חָשַׁב שֶׁהוּא לְבַד הוּא יָוֹכַח לָדַעַת שֶׁהֵם רָאוּ הַכֹּל וְיָעִידוּ עַל כָּל מָה שֶׁהוּא עָשָׂה וְאֵין אֶפְשָׁרוּת לְהַכְחִישׁ.

רַבִּי חִדְקָא אוֹמֵר: נִשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם הִיא מְעִידָה עָלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר, (מיכה ז) "מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ".

וְיֵשׁ אוֹמְרִים: אֵבָרָיו שֶׁל אָדָם מְעִידִים בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, (ישעיה מג) "אַתֶּם עֵדַי נְאֻם ה'".בַּכֹּל מִקְרֶה אָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק מִמְּסִירַת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן עַל כָּל פְּעֻלָּה הֲכִי קְטַנָּה שֶׁעוֹשֶׂה כָּאן. וְלָכֵן בְּרִגְעֵי הַנְּסָיוֹן שֶׁיֵּשׁ תַּאֲוָה וְרָצוֹן לַחְטוֹא אוֹ לְהִגָּרֵר לַמָּקוֹם שֶׁיֵּשׁ חֵטְא נִזְכֹּר שֶׁבְּעָתִיד יָדוּנוּ אוֹתָנוּ עַל כָּל תְּנוּעָה, מַבָּט, הֲרָמַת רֹאשׁ וּמַחְשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ עֲשׂוּיָה לְפִי הַהֲלָכָה.

אבל במקרה ראיתי

"כִּי אֶת כָּל מַעֲשֶׂה הָאֱלֹקִים יָבִיא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נֶעְלָם אִם טוֹב וְאִם רָע" (בספר חסידים סימן קֶעז קהלת יב יד).

קוֹרֶה לְפְּעָמִים שֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וְהִזְדַּמְּנָה מוּלוֹ אִשָּׁה אוֹ תְּמוּנָה לֹא צְנוּעָה, בְּרִגְעִים אֵלּוּ ה' בּוֹחֵן אֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְכַוָּונָתוֹ, מָה הוּא חָשַׁב בְּרֶגַע הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּתְקַל בָּהּ פִּתְאֹם וּפָגַם בְּעֵינָיו.

הַאִם הָיְתָה לוֹ הֲנָאָה מִזֶּה?

מָה הוּא חָשַׁב לְאַחַר שהִסְתַּכֵּל?

הַאִם בְּלִיבּוֹ חָשַׁב "הִרְוַוחְתִּי בַּמִּקְרֶה רָאִיתִי אִשָּׁה לֹא צְנוּעָה רְאִיָּה בְּטָעוּת מִבְּלִי לַעֲשׂוֹת עָוֹון..." או ש...בְּלִיבּוֹ חָרָטָה וְצַעַר עַל כָּךְ שֶׁרָאָה אִשָּׁה אֲפִילּוּ בַּלִּי כַּוָּנָה.

כְּשֶׁיֵּשׁ מְצִיאוּת שֶׁל יְשִׁיבָה בְּמִשְׁרָד לְיַד נָשִׁים שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת, מָה הַחֲשִׁיבָה בְּאוֹתָן רְגָעִים? הַאִם חוֹשֵׁב שֶׁכַּיָּון שֶׁזֶּה מָקוֹם עֲבוֹדָה מוּתָר לְהִסְתַּכֵּל וְנֶהֱנָה בְּלִיבּוֹ חוֹשֵׁב עַל יוֹפְיָה ?

אוֹ שֶׁבְּלִיבּוֹ דּוֹאֵב עַל כָּךְ, בּוֹכֶה עַל מַר גּוֹרָלוֹ שֶׁחַיָּב לָשֶׁבֶת שָׁם כְּדֵי לְהָבִיא פַּרְנָסָה לְבֵיתוֹ וְהַלְוַואי לֹא הָיָה שָׁם.

לְמַחְשָׁבוֹת אֵלּוּ יֵשׁ מִשְׁקָל. לְפִי צַעֲרוֹ שֶׁל הָאָדָם כָּךְ הוּא שְׁכָרוֹ.

אָדָם הַמְצַטַעֵר עַל הַמְּצִיאוּת שֶׁנִּקְלַע אֵלֶיהָ מוֹכִיחַ שֶׁלֹּא נֶהֱנָה מֵהַמַּרְאוֹת אֶלָּא זֶה עוֹנֶשׁ בִּשְׁבִילוֹ.

עַל זֶה נֶאֱמַר "עַל כָּל הַנֶּעֱלָם יָבִיא בְּמִשְׁפָּט" אָדָם חוֹשֵׁב אֵינֶנִי חוֹשֵׁשׁ מֵהָעוֹנֶשׁ שֶׁהֲרֵי לֹא הִתְכַּוַּונְתִּי וּמַמְשִׁיךְ לְהִסְתַּכֵּל יוֹתֵר אֵת כָּל זֶה יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט...

מו. הליכה אחר אשה - אסור לאיש ללכת אחרי אשה ואם היא לא צנועה איסור זה מעיקר הדין וחייב לעבור מדרכה או להשיגה על מנת לא ללכת אחריה ובשעת הדחק אם רחוקה ממנו ריחוק של שני מטר אפשר להקל (אה"ע כ"א סק"א).

מז. מעבר חציה - אדם שרואה ללא כוונה להסתכל כגון שמסתכל על הכביש וחוצות נשים במעבר חציה אם אינו מתכוון לראותן אינו עובר איסור (כל שלא נהנה שרי אבל אם מסתכל בכוונה כדי לראות אפילו רגע אחד עובר איסור מהתורה של ראיה אסורה).

מח. תחנה מרכזית – כשיש צורך לנסוע באוטובוסים עדיף לחכות בתחנה שאיננה בתוך קניון אלא תחנה צדדית שיש אפשרות לשמור על העיניים.

מט. הסתכלות מהחלון - כשיש פריצות ברחובות ופרסומות וכד' יש איסור מעיקר הדין לאיש להסתכל מהחלון כשאין בכך צורך לנסיעה (כיון שיש באפשרותו לנסוע מבלי לחטוא והוא בכל זאת נוסע ולא שומר על עיניו יש כאן איסור חמור כיון שמביא את עצמו להרהורים ולמראות אסורות מבלי כל היתר).

נ. משקפיים - אדם שמרכיב משקפיים מצוה עליו להוריד את המשקפיים כשהולך ברחובות העיר ויש מראות פריצות (כיון שיכול מנוע מעצמו לראות מראות אסורות).

נא. דרך חלופית - הנוסע בדרך או ברחוב שמצוי שם פריצות אם יש דרך אחרת יותר צנועה אסור לו לעבור שם אלא יסע או ילך דרך השניה (בכל עת שיש לו אפשרות לעשות את אותה מלאכה בלי להכשל במראות אסורות הוא מחוייב לעשות כן אלא אם כן יש לו הפסד ממון ניכר ויש אומרים שאפילו הכי צריך להחמיר על עצמו שאדם צריך ליתן את כל הונו בשביל לא לעבור על מצוות ה'.)

נב. נסיעה באוטובוס ליד אשה – אין לשבת ליד אשה באוטובוס או ברכבת ועדיף לעמוד במקום צנוע (כ"כ בשו"ת שבט הלוי חלק ד סימן קלו ועוד דגם כשיושב על ידה יבא להסתכלות, ועצם הישיבה ע"י ערוה מכניס הרהורים כידוע והוא בכלל התרחקות מעריות ובכלל מה דכ' אל תקרב וגו', כמובן שלפעמים איקלע למצב שצריך לשבת ע"י בלית ברירה ואז צריך לעשות כל טצדקי שלא ליגע בה בבגדה ואין להאריך בפשוט, ובודאי אין ללמוד קולא ממה שכ' הגה"ק בס' עזר מקדש).

נג. בשעת הדחק - כשהתיישבה לידו אשה ואין אפשרות לעבור מקום, עדיף שיעמוד ויקפיד שלא לגעת אפילו בבגדיה (כמובא בשבט הלוי שם).

נד. אוטובוס עמוס - כשעומדים צפופים באוטובוס ויש חשש של נגיעה ודחק בנשים אין לעלות באוטובוס כזה (ואפילו עדיף שיוציא ממון על מנת לנסוע במונית או לחכות לאוטובוס השני שאינו דחוק).

נה. טרמפים - איש לוקח אשה - אסור לקחת טרמפים של נשים ואדם שמחפש טרמפ צריך להזהר שלא להכנס למקומות שיש שם נשים שאינן צנועות.

נו. טרמפים - אשה לוקחת איש – אין לאיש לנסוע בטרמפ ליד אשה לא צנועה שהרי פוגם בעיניו ועובר על איסורי תורה ובפרט שגורם לחילול ה'.

נז. טרמפ אחר אירוע – אין לקחת טרמפ אשה לביתה אלא אם כן יש ליווי של זוג בעל ואשה (כשיש זוג שומרים אפשר להקל אבל לבד יש חשש של מכשול.).

נח. הליכה רגלית - כשבוחרים מסלול לטיול יש לבחור דרך צדדית מבלי להכנס למקומות שיש שם פריצות (בפרט שאפשר בקלות להמנע מזה).

נט. רכב - נהג ברכב יקפיד שלא להסתכל לעבר נשים הנוהגות שבכך נכשל בראיות אסורות.וכן יקפיד שלא להסתכל על נשים שעוברות במעבר חציה.

ס. מסעדה - כשיש צורך לאכול במסעדה יש חיוב לשבת במקום שלא יכשל בראיית נשים וישב במקום צדדי (בפרט כשיושבות שם נשים שאינן בצניעות ונכשל בראיות אסורות).

סא. הצגות - אין היתר ללכת להצגות שיש שם נשים. וכאשר מופיעות מופעי שחץ ופריצות איסור זה חל גם על הנשים (הרה"ג מרדכי גרוס בספר אום אני חומה).

סב. חוף ים - יש איסור חמור ביותר ללכת לחוף ים מעורב ואפילו יהרג ובל יעבור ללכת לחוף שיש שם נשים שאינן צנועות (כ"כ בשו"ת אגרות משה אבן העזר חלק א סימן נו שאסור לילך במקומות שהנשים יושבות והולכות מגולות בשרן ממקומות שצריכין להיות מכוסות כמו אצל חוף הים ולרחוץ עמהם בימים ובנהרות אם הוא בדין יהרג ואל יעבור).

סג. רכבת / אוטובוס - לכתחילה יש להזהר מאוד שלא לעמוד בצפיפות כשיש נשים אבל בדיעבד כשנגע ולא התכוון לשם הנאה לא עבר על איסור (כתב בשו"ת משנה הלכות חלק ד סימן קפו כשאינו מתכוין כלל לנגוע באשה וגם לא ברור שיגע בה אם ימצא לפעמים שתגע בה בלי כוונה אין בזה שום איסור לכ"ע ופשוט דהנוסע אין כוונתו לנגוע בנשים ח"ו ואדרבה מחפשים מקום שלא ליגע בהם ואין בזה שום איסור).

מי הוא רשע

(הגמרא במסכת ב"ב נז) עֹצֶם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע א"ר חִיָּיא בַּר אַבָּא: זֶה שֶׁאֵין מִסְתַּכֵּל בָּנָשִׁים בִּזְמַן שֶׁתּוֹלוֹת כְּבִיסָה. הֵיכִי דָּמֵי? כְּלוֹמַר בַּמֶּה מְדוּבָּר אִם יֵשׁ דֶּרֶךְ אַחֶרֶת וּבְכָל זֹאת הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ שֶׁיֵּשׁ בָּהּ נָשִׁים שֶׁתּוֹלוֹת כְּבִיסָה אֲפִילּוּ שֶׁעוֹצֶם עֵינַיִם נֶחְשָׁב לְרָשָׁע אֲבָל אִם אֵין דֶּרֶךְ אַחֶרֶת וְאֵין לוֹ שׁוּם בְּרֵירָה וְהוּא נֶאֱלָץ לָלֶכֶת מִשָּׁם וְעוֹצֵם אֶת עֵינָיו אֲנוּס הוּא וְלָכֵן לֹא נֶחְשָׁב לְרָשָׁע.

כְּלוֹמַר חָז"ל הֶחֱשִׁיבוּ אֶת הָאָדָם שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁיֵּשׁ שָׁם נָשִׁים שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת וְעוֹצֵם אֶת עֵינָיו לְרָשָׁע. כִּי מֵבִיא אֶת עַצְמוֹ לִידֵי סַכָּנָה וְזֶה עֶצֶם הָאִסּוּר. אֲפִילּוּ שֶׁהוּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם וּלֹא מִסְתַּכֵּל, כֵּיוָן שֶׁבֵּאֶפְשָׁרוּתוֹ לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יוֹתֵר צְנוּעָה וְהוּא מַעְדִּיף לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ פָּחוֹת צְנוּעָה הוּא נֶחְשָׁב לְחוֹטֵא.

"אַיֵּה הַקְּדֻשָּׁה הִיא בְּעֵינַיִם"

כְּלוֹמַר הֵיכָן הַמָּקוֹם לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ רוּחַ קְדוֹשָׁה וְטָהֳרָה

הָעֵינַיִם

אינו מסתכל וחוטא

חָז"ל קָבְעוּ שֶׁכָּל הַנִּכְנָס לְמָקוֹם שֶׁעָלוּל לְהִכָּשֵׁל אֲפִלּוּ שֶׁאֵינוֹ נִכְשָׁל נִקְרָא רָשָׁע כְּגוֹן: מִסְתַּכֵּל בְּכוֹתָרוֹת עִתּוֹנִים וְנִזְהָר שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עַל תְּמוּנוֹת אֲפִלּוּ שֶׁאֵינוֹ מִסְתַּכֵּל מִכֹּל מָקוֹם נֶחְשָׁב רָשָׁע כֵּיוָן שֶׁהוּא מַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ לְמָקוֹם סַכָּנָה.

"הַמְשׁוֹטֵט" בְּאִינְטֶרְנֶט בַּאֲתָרִים הַמְיֹעָדִים לִפְרִיצוּת אֲפִלּוּ אִם יִשְׁמֹר וְינַצֵּל נִקְרָא רָשָׁע הַנִּכְנָס לַחֲנוּת וְנִמְצֵאת שָׁם קַפַּאִית שֶׁאֵינָהּ צְנוּעָה אִם יֵשׁ לוֹ אֶפְשָׁרוּת לָלֶכֶת לְמָקוֹם אַחֵר הוּא מְחֻיָּב לַעֲשׂוֹת כֵּן וְאִם אֵינוֹ עוֹשֶׂה כָּךְ הֲרֵי הוּא מַכְנִיס עַצְמוֹ לְמָקוֹם סַכָּנָה.

נָהֲג מְכוֹנִית כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁתֵּי דְּרָכִים הַמּוֹבִילוֹת לְיַעֲדוֹ. אַחַת דֶּרֶךְ הוֹמָה בִּפְרִיצוּת וְהַשְּׁנִיָּה צְנוּעָה יוֹתֵר, אָסוּר לוֹ לִנְסֹעַ בְּדֶרֶךְ שֶׁל הַפְּרִיצוּת אֲפִלּוּ שֶׁיִּשְׁמֹר עַל עֵינָיו לְרָשָׁע יֶחְשַׁב **הַמִּסְתַּכֵּל בַּעֲרָיוֹת וּמַעֲלֶה עַל דַּעְתּוֹ שֶׁאֵין בְּכָךְ כְּלוּם**,

שֶׁהוּא אוֹמֵר: וְכִי בָּעַלְתִּי אוֹ קָרַבְתִּי אֶצְלָהּ?!

וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁרְאִיַּת הָעֵינַיִם
עָוֹן גָּדוֹל... ברמב"ם הלכות תשובה(פ"ב ה"ד):

נקוי ראש

אוֹמֶרֶת לָנוּ הַתּוֹרָה "וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה" (דברים פרק כח פסוק לד) אַחַת הַקְּלָלוֹת הִיא שֶׁהָרְאִיוֹת יִגְרְמוּ לְשִׁגָּעוֹן.

אָדָם שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו וּמִסְתַּכֵּל לְכָל עֵבֶר, מְשֻׁתַּגֵּעַ מִמַּרְאֵה הָעֵינַיִם, וְהַמְצִיאוּת מוֹכִיחָה שֶׁאָדָם אֲשֶׁר כָּל מַרְאֶה קַל מְסוֹבֵב אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַמַּחְשָׁבָה הֲרֵי אָדָם כָּזֶה, אֵין לוֹ רְכוּז בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא רוֹצֶה נַפְשִׁי,

גַּם מִבְּחִינָה מַדְעִית זֶה מוּבָן, כִּיוָן שֶׁכָּל תְּמוּנָה שֶׁהָעַיִן רוֹאָה נִכְנֶסֶת לַמַּאֲגָר שֶׁל תְּמוּנוֹת בַּמֹּחַ, כָּל מַרְאֶה שֶׁאֵינוֹ כָּשֵׁר מוֹסִיף נֵזֶק וְלִכְלוּךְ רוּחָנִי בְּמֹחַ שֶׁמַּפְרִיעַ לְרוֹגַע הַנַּפְשִׁי וְגוֹרֵם לְאָדָם לִהְיוֹת יוֹתֵר עַצְבָּנִי, כַּעֲסָן, וְחָסֵר מְנוּחָה, וּבֶהֱמְשֵׁךְ יִפָּגַע הַשָּׁלוֹם בַּבַּיִת, וְיָבִיא לִידֵי מְרִיבוֹת עִם אֲנָשִׁים, חֲבֵרִים, וְכַמּוּבָן שֶׁהַיַּחַס לִילָדִים מְלֻוֶּה בְּאַלִּימוּת מִילּוּלִית וּפִיזִית,

אָדָם הוֹפֵךְ לִהְיוֹת "מְשֻׁגָּע" וְזוֹהִי מְצִיאוּת שֶׁכָּל אֶחָד יָכוֹל לְהָוּכַח בָּהּ בְּעַצְמוֹ שֶׁלְּאַחַר שֶׁהוּא פָּגַם בְּעֵינַיִם הוּא מִשְׁתַּנֶּה לְרָעָה מִתְנַהֵג אַחֶרֶת וְהוֹפֵךְ לִהְיוֹת אָדָם שְׁלִילִי מִבְּלִי שֶׁיִּשִּׂים לֵב לְכָךְ.

כַּעַס, אַלִּימוּת, מְרִיבוֹת, גֵּרוּשִׁין, קְשָׁיֵי לִמּוּד, כָּל זֶה אֶפְשָׁר לִמְנֹעַ בָּרֶגַע אֶחָד שֶׁל רְכוּז וְהִשְׁתַּלְּטוּת עַל הַיֵּצֶר מִבְּלִי לְהַכָּשֵׁל וְלִרְאוֹת נָשִׁים וּשְׁאָר מַרְאוֹת אֲסוּרוֹת.

מאיים עלינו

שֵׁנִי שִׁכּוֹרִים מְהַלְּכִים בְּאֶמְצַע כְּבִישׁ מָהִיר נְהָגִים צוֹפְרִים, צוֹעֲקִים וְהֵם שָׁרִים בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ מִדְּדִים מִצַּד לְצַד, מְכוֹנִית עוֹצֶרֶת בַּסְּמוּךְ נָהָג מֵצִיץ מֵהַחַלּוֹן וְצוֹעֵק לְעֶבְרָם תִּזָּהֲרוּ, כְּבִישׁ זֶה מְסֻכָּן, יֵשׁ כָּאן סַכָּנַת חַיִּים, נֶהָג שֶׁלֹּא יַבְחִין בָּכֶם מִבְּעוֹד מוֹעֵד יִפְגַּע בָּכֶם, בְּבַקָּשָׁה אַל תֵּלְכוּ בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ. הֵם מִסְתַּכְּלִים עָלָיו וְעוֹנִים: "אַל תְּאַיֵּים עָלֵינוּ וְאַל תַּפְעִיל עָלֵינוּ לַחַץ שֶׁל הַפְחָדוֹת, מְכוֹנִיּוֹת לֹא מַפְחִידוֹת אוֹתָנוּ...

תֵּן לָנוּ לֵיהָנוֹת מֵהַחַיִּים לְשִׁיר בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ וְחוּץ מִזֶּה מִי קָבַע שֶׁאָסוּר לָלֶכֶת בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ ?"

נוּ אַל תְּהֶיָה קִיצוֹנִי...

וְהֵם מַמְשִׁיכִים לָלֶכֶת בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ עַד שֶׁעוֹבֶרֶת מְכוֹנִית מְהִירָה שֶׁלֹּא מַבְחִינָה בָּהֶם וּמַעֲבִירָה אוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא...

טַעֲנוֹתֵיהֶם קִיצוֹנִי, אִיּוּמִים, הַפְחָדוֹת, לֹא הוֹעִילוּ לְהַצִּילָם כֵּיוָן שֶׁאֵלּוּ טְעָנוֹת שָׁוְא בְּדִיּוּק כְּמוֹ אוֹתָן הַטְּעָנוֹת שֶׁטּוֹעֲנִים אֵלּוּ שֶׁלֹּא רוֹצִים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם...

מציל

כְּשֶׁהַמַּצִּיל עַל הַחוֹף צוֹעֵק לֹא לְהַכָּנֵס לְמַיִם יֵשׁ סַכָּנַת טְבִיעָה אַף אֶחָד לֹא פּוֹנֶה אֵילָיו בַּגִּישָׁה שֶׁל... לָמָּה לְאַיֵּים? לָמָּה לְהַפְחִיד? פָּשׁוּט לֹא נִכְנָסִים.

כְּשֶׁמִּשְׁרָד הַבְּרִיאוּת מוֹדִיעַ שֶׁיֵּשׁ חֲשָׁשׁ הִרְעָלָה בַּמַּיִם וַאֲפִלּוּ הַחֲשָׁשׁ קָטָן בְּיוֹתֵר כּוּלָּם עוֹבְרִים לְמַיִם מִינֶרָלִים.

מִפְּנֵי שֶׁרוֹצִים לְהִשָּׁאֵר בְּרִיאִים וּמְפַחֲדִים מִמַּחֲלוֹת אֲפִלּוּ חֲשָׁשׁ דִּמְיוֹנִי גּוֹרֵם לְכוּלָּם לְשַׁנּוֹת הֶרְגָלִים.

רְאִיוֹת אֲסוּרוֹת גּוֹרְמוֹת נֶזֶק בִּלְתִּי הָפִיךְ לְאִישִׁיוּת הָאָדָם אָמְנָם נִשְׁאַר בַּחַיִּים וְגוּפוֹ לֹא נַעֲשָׂה חוֹלֶה אֲבָל מַהוּת הָאָדָם נֶהֱרֶסֶת. תְּכוּנוֹתַיו מִשְׁתַּנּוֹת, לְאַט לְאַט הוֹפֵךְ לִהְיוֹת אָדָם אַחֵר, לֹא רָגוּעַ וְעַצְבָנִי עִם נְטִיָּה לְאַלִּימוּת.

חֲז"ל הִזְהִירוּ מִבְּעָיוֹת אֵלּוּ וַאֲחֵרוֹת בְּדִיּוּק כְּמוֹ אוֹתוֹ מַצִּיל שֶׁצוֹעֵק לֹא לְהִכָּנֵס לַמַּיִם.

עובדה!

אֵין כָּאן כַּוָּנָה לְהַפְחִיד אֶלָּא לְהָבִיא רְאִיוֹת וְעֻבְדּוֹת מֵהַמְּצִיאוּת, שֶׁאִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם מַפְסִידִים.

לְאָדָם נָשׁוּי יֶחְסַר הַשָּׁלוֹם בְּבֵיתוֹ. כֵּיוָן שֶׁהַקָּבָּ"ה מַנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה אָז כְּכֹל שֶׁהוּא יִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים אֲחֵרוֹת כָּךְ אֲנָשִׁים זָרִים יִסְתַּכְּלוּ עַל אִשְׁתּוֹ וְהַקִּנְאָה רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו וְזֶה מִלְּבַד קִנְאָתָהּ בְּנָשִׁים אֲחֵרוֹת שֶׁעָלֶיהָן הוּא מִסְתַּכֵּל. מָה שֶׁיָּבִיא לְיָדֵי וִיכּוּחִים וּמְרִיבוֹת בְּאֹפֶן תָּדִיר.

וְזֶה שֶׁאֵינוֹ נָשׁוּי יִתְקַשֶּׁה בְּמְצִיאַת זִיווּגוֹ כֵּיוָן שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל בְּנָשִׁים הוּא מָרְאֶה לְכֻלָּן שֶׁאֵין בּוֹ נֶאֱמָנוּת כְּלַפֵּי אִשָּׁה אַחַת וְה' נוֹתֵן בְּלִבָּן לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ הוּא בְּמַבָּטָיו מְזַלְזֵל בַּנָּשִׁים וְהֵן מְזַלְזְלוֹת בּוֹ. וְכָךְ הוּא מוֹצֵא אֶת עַצְמוֹ לְבַד תְּקוּפָה אֲרֻכָּה וְהַכֹּל מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה.

בִּרְגָעִים שֶׁאָדָם מִתְאַפֵּק

עוֹצֵם אֶת עֵינָיו כְּכֹל שֶׁהָרָצוֹן שֶׁלּוֹ לַחְטוֹא חָזָק יוֹתֵר וְאֵינוֹ חוֹטֵא

כָּךְ תְּפִלָּתוֹ בְּאוֹתָהּ עֵת תִּתְקַבֵּל יוֹתֵר

הדתי הזה

אַחַד הַשְּׁקוּלִים הָעִקָּרִיִּים לִפְנֵי כָּל מַעֲשֶׂה הוּא לְבָרֵר הַאִם בְּמַעֲשֵׂינוּ נִיגָּרֵם חִלּוּל ה'.

לְדֻגְמָא כְּשֶׁרוֹאִים בַּחֲתוּנָּה מְעוֹרֶבֶת זוּג חֲרֵדִים אוֹמְרִים... "אִם לָהֶם מוּתָּר גַּם לָנוּ מוּתָּר".

כְּשֶׁרוֹאִים אָדָם עִם כִּפָּה וְזָקָן מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים בָּרְחוֹב, אוֹ שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל לוּחַ מוֹדָעוֹת עִם תְּמוּנוֹת שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת, זֶהוּ חִילּוּל ה' ! כְּשֶׁרוֹאִים אָדָם עִם כִּפָּה מִסְתַּכֵּל בַּכּוֹתָרוֹת שֶׁל הָעִיתוֹנִים מִמַּלְמְלִים "הַדָּתִי הַזֶּה"...

גַּם הָעוֹמֵד בְּתַחֲנַת אוֹטוֹבּוּס אוֹ הַמְחַכֶּה בְּתוֹר בַּדּוֹאַר וּמִסְתַּכֵּל עַל הַפְּקִידָה אוֹ עַל הָעוֹמְדוֹת סְבִיבוֹ בְּהִתְעַנְיְנוּת יְתֵרָה, גּוֹרֵם לְחִלּוּל הַשֵּׁם וַאֲפִילּוּ שֶׁעוֹשֶׂה זֹאת רַק בְּזָוִית הָעַיִן.

כָּל פְּעוּלָה שֶׁיְּכוֹלָה לִגְרוֹם לִגְיחוּךְ, וּסְלִידָה, מֵהַתּוֹרָה וּמִיַּהֲדוּת נֶחְשָׁב לְחִלּוּל ה', וְעַל זֶה אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אֶלָּא רַק יוֹם הַמִּיתָה מְכַפֵּר.

לא מפסיק להסתכל

הַצַּעַד הָרִאשׁוֹן שֶׁעוֹשִׂים כַּאֲשֶׁר מַחֲלִיטִים לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה וְלִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם הוּא לְהַפְסִיק לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים

אָדָם שֶׁמַּמְשִׁיךְ לַחְטוֹא דּוֹמֶה לֶטַּוֹבֵל בְּמִקְוֶה לְטָהֳרָתוֹ וְתוֹפֵס בְּיָדוֹ שֶׁרֶץ טַמֵּא וּמַמְשִׁיךְ לְטְבֹּל...

כָּל בָּר דַּעַת מֵבִין שֶׁאֲפִלּוּ הוּא יִטְבֹּל אֶלֶף טְבִילוֹת כָּל עוֹד שֶׁלֹּא יְזָרֹק מִיָּדָיו אֶת הַשֶּׁרֶץ הוּא לֹא יִצְלַיחַ לְהִטָּהֵר. בְּדִיּוּק כָּךְ נִרְאֶה אָדָם שֶׁחוֹטֵא מִתְחָרֵט וְחוֹזֵר וְחוֹטֵא. מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, מִתְחָרֵט, וְשׁוּב מִסְתַּכֵּל,

בִּכְדֵי שֶׁהַהִוּדּוּי יוֹעִיל וְהַתְּשׁוּבָה תְּכַפֵּר צָרִיךְ לְהַפְסִיק לַחְטוֹא, אַע"פ שֶׁבְּלֵב הָרָצוֹן עֲדַיִן קַיָּם מִכֹּל מָקוֹם מַפְסִיקִים, עוֹשִׂים גְּדֵרוֹת, וְכָךְ אֶפְשָׁר לְהִיטַּהֵר לְפָנֵי הַקָּבָּ"ה.

יֵשׁ רְגָעִים

שֶׁאָדָם בְּדַרְגָּה רוּחָנִית גְּבוֹהָה

וְיֵשׁ יָמִים שֶׁהוּא בְּדַרְגָּה רוּחָנִית נְמוּכָה

לָכֵן אִי אֶפְשָׁר לוֹמַר לִי זֶה לֹא יִקָּרֶה

אֶלָּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַפְּעֻלּוֹת

עַל מְנַת שֶׁלֹּא לִפֹּל

לֹא לַחֲזֹר עַל אוֹתָן טָעֻיּוֹת

סד. פקידות במשרד - המוכרח לעבוד במשרד עם נשים יעשה את כל האפשרויות על מנת שלא לשהות לידן או מולן (כתב בשו"ת תורה לשמה

סימן שצד עיקר הדבר תלוי בזה דאם מתכוין לראות ביופיה וכן אם הוא מתכוין לשמוע קולה וחביב הדבר הזה בעיניו כי נח לו הדבר הזה שנזדמן לו ליהנות ממנו ה"ז ודאי איסורא קא עביד אך אם אינו מתכוין לזה ולא נח לו בדבר הזה שנזדמן לפניו ואדרבא הוא חפץ ורוצה שתשתוק זאת האשה המזמרת כדי שלא ישמע או שתלך זאת היפה מלפניו כדי שלא יראנה אלא שהוא בע"כ שומע ובע"כ רואה אין בזה איסור. והובאו דבריו בספר הסתכלות כהלכה).

סה. טרמפ אחרי העבודה – אין דרכה של צניעות לקחת אשה טרמפ אבל אם מצטרפים לנסיעה נוסעים נוספים ואין חשש של יחוד והרהור אפשר להקל בשעת הדחק (כין שיכול להגיע להרבה תקלות ומכשולים).

סו. פקידה בבנק - אסור לאיש לפנות לפקידה שאינה צנועה ואם אין כל אפשרות אחרת יפנה מבטו לצדדים או למטה ולא יסתכל עליה ישירות (על פי העקרונות הנ"ל)

סז. מעלית – כשיש נשים לא צנועות עולות במעלית חל איסור להכנס למעלית ולעלות עימהם לכן יעלה במדרגות או יחכה למעלית הבאה (אין להכניס עצמו למקום סכנה).

סח. דיבורים מיותרים - בכל מקרה אין היתר לדבר עם פקידה בסגנון חברותי אלא רק ענייני עבודה בלבד.

סט. שיחות עם אשה - שיחה לצורך העבודה מותרת אבל שיחה על שאר ענייני משפחה וכן על שאר נושאים שאינם קשורים לעבודה יש להמנע כליל (שו"ת יביע אומר חלק ו - אורח חיים סימן יג).

ע. עמידה בתור - יש איסור על האיש לעמוד בתור אחרי אשה אלא יהפוך פניו ויעמוד עם הגב אליה (אם הליכה אחריה אסורה כל שכן שעומדת לפניו ונאלץ להסתכל עליה לכן מחוייב להסיט מבטו לצדדים).

נניח

בְּהַרְבֵּה תְּחוּמִים אֲנָשִׁים מוּכָנִים לְוַתֵּר עַל מָקוֹר פַּרְנָסָה מְכֻבָּד עֲבוּר הַקְּפָדָה עַל הַמִּצְוֹות לְדֻגְמָא: נַנִּיחַ שֶׁנּוֹתְנִים לְאָדָם עֲבוֹדָה בְּמִפְעָל בָּשָׂר שֶׁחֵלֶק מֵעֲבוֹדָתוֹ הוּא יִצְטָרֵךְ לִטְעוֹם מִבָּשָׂר חָזִיר. שׁוּם יְהוּדִי לֹא יַסְכִּים לְטָמֵא נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל הוֹן שֶׁבָּעוֹלָם אוֹ יַצִּיעוּ לוֹ עֲבוֹדָה שֶׁבָּהּ יִצְטָרֵךְ לִנְסוֹעַ בְּשַׁבָּת כְּאָדָם הַשּׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹות הוּא לֹא יֵעָז לַעֲבוֹד בַּעֲבוֹדוֹת אֵלּוּ וַאֲחֵרוֹת הָעִקָּר שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל טְרֵפָה וְלֹא לַעֲבוֹד בְּשַׁבָּת אֲפִילּוּ בִּשְׁבִיל הַפַּרְנָסָה
אבל בְּתָחוּם הַצְּנִיעוּת אָע"פ שֶׁאוֹתָהּ מַחְשָׁבָה צְרִיכָה לִהְיוֹת גַּם כְּשֶׁעוֹבְדִים בַּמִּשְׂרָד שֶׁשָּׁם עוֹבְדוֹת נָשִׁים חֲשׂוּפוֹת,

הַמְּצִיאוֹת הִיא שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֲנָשִׁים טוֹבִים וַאֲפִילּוּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹות יוֹשְׁבִים לַעֲבוֹד בַּמִּשְׂרָד שֶׁמּוּלָם פְּקִידוֹת שֶׁאֵינָן צְנוּעוֹת וּמִשְׁתַּמְּשִׁים בְּהֶיתֵּרִים דְּחוּקִים וְסוֹמְכִים עַל עַצְמָם שֶׁאֵינָם מְהַרְהֵרִים וּבְכָךְ שֶׁהֵם נֶאֱלָצִים לַעֲבֹד לְצוֹרֶךְ פַּרְנָסָה. וְזֹאת לַמְרוֹת שֶׁלְּעוֹלָם לֹא יַעַבְדוּ בְּשַׁבָּת וְלֹא יֹאכְלוּ טְרֵפוֹת

מַדּוּעַ בְּנוֹשֵׂא זֶה הַהַקְפָּדָה רוֹפֶפֶת לַמְרוֹת שֶׁהָעוֹבֵד מְטַמֵּא אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹפֶן קָבוּעַ וְהַנֶּזֶק שֶׁלּוֹ הוּא יוֹם יוֹמִי לְלֹא הַפְסָקָה.

הֲרֵי אִם לֹא הָיוּ מְשַׁלְּמִים כְּהוֹגֶן אוֹ שֶׁבַּעַל הַבַּיִת הָיָה בּוֹס פּוֹגְעָנִי שֶׁרוֹמֵס אֶת כְּבוֹדָם שֶׁל הָעוֹבְדִים, רַבִּים הָיוּ עוֹזְבִים וּמְתְפַּטְּרִים מֵרְצוֹנָם.

וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבּוֹן נֶפֶשׁ גָּדוֹל מַדּוּעַ זֶה כָּךְ

שֶׁלַּעֲבֹד עִם נָשִׁים לֹא צְנוּעוֹת אֶפְשָׁר וּמִתְפַּשְּׁרִים עַל פְּגִימַת עֵינַיִם וְאִלּוּ עַל כָּל הָרַעַת תְּנָאִים מִיָּד מִתְלוֹנְנִים, וַאֲפִלּוּ מִתְפַּטְּרִים

לי זה לא יקרה

חוֹשְׁבִים "זֶה שׁוּם דָּבָר" "לֹא יִקָּרֶה כְּלוּם", קוֹרְאִים עִתּוֹנִים וְצוֹפִים בַּחֲדָשׁוֹת מְדַבְּרִים עִם הַמּוֹכֶרֶת, עִם הַפְּקִידָה בַּבַּנְק, וַאֲפִלּוּ עִם הַשְּׁכֵנָה וְחוֹשְׁבִים לֹא קָרָה כְּלוּם.

הָאֱמֶת שֶׁקָּרָה הַרְבֵּה, נִפְרָצָה חוֹמַת הַגְּדֵר שֶׁהִצִּיבוּ חֲז"ל הַיּוֹדְעִים אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם שֶׁבְּרֶגַע שֶׁהוּא מַתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל רְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת הוּא בְּקַלּוּת חוֹטֵא וְכֵן בְּרֶגַע שֶׁהוּא מְדַבֵּר דִּבּוּרִים מְיֻתָּרִים עִם נָשִׁים אֲפִלּוּ שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם הוּא בְּקַלּוּת יִפֹּל בְּחֵטְא הַיָּדוּעַ, זֶה רַק עִנְיָן שֶׁל זְמַן.

הַכֹּל מַתְחִיל וְנִגְמַר בִּשְׁמִירַת הָעֵינַיִם וּקְדֻשַּׁת הַבַּיִת הַיְּהוּדִי. כְּשֶׁצּוֹפִים בַּחֲדָשׁוֹת אֲפִלּוּ לִשְׁנִיּוֹת הַנֶּזֶק פּוֹגֵם וּמְטַמֵּא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְאָדָם לֹא מֵבִין "מַדּוּעַ לֹא הוֹלֵךְ לוֹ". הַפַּרְנָסָה, הַשָּׁלוֹם בַּבַּיִת, חִנּוּךְ הַיְלָדִים וְעוֹד כִּשְׁלוֹנוֹת.

(אִי אֶפְשָׁר לְהִתְעַלֵּם מֵהַבְּעָיָה הַכּוֹאֶבֶת שֶׁחַדְרָה לְכָל שְׁכָבוֹת הָעָם שֶׁנִּקְרֵאת "מַחְשִׁבִים". לָכֵן יַחְדְנוּ פֶּרֶק שֶׁלֵּם שֶׁעוֹסֵק בְּמַחְשִׁבִים תִּקְשֹׁרֶת וְיֵצֶר הָרָע יְהִי רָצוֹן שֶׁהַקָּבָ"ה יַצִּילֵנוּ לְבַל נִפֹּל בָּרֶשֶׁת שֶׁל הֶמַשְׁחִית הַגָּרוּעַ מִכֹּל הָאוֹיֵב הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר שֶׁעָמַד לָנוּ מֵאָז בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְעַד הַיּוֹם)

התחיל בגדול

לִפְנֵי עֲשָׂרוֹת שָׁנִים הָיְתָה הַמְּצָאָה שֶׁקָּרְאוּ לָהּ "טֶלֶוִיזְיָה" כָּל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ נֶגֶד וְעַד הַיּוֹם רַבִּים וְטוֹבִים שׁוֹמְרִים עַל פְּסַק הַהֲלָכָה וְלֹא מַכְנִיסִים טֶלֶוִיזְיָה הַבַּיְתָה כְּיוֹם לְאַחַר עֲשָׂרוֹת שָׁנִים הֻכַּל יוֹדְעִים כַּמָּה גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל צָדְקוּ בְּהִתְנַגְּדוּת לְמַכְשִׁיר הַתִּקְשֹׁרֶת

שֶׁהַצוֹפִים בְּטֶלֶוִיזְיָה נחשפים לַאֶלְפֵי מַעֲשֵׂי אַלִּימוּת וּפְעָלוֹת שֶׁל רֶצַח מִדֵּי שבוע מִלְּבַד כָּל מַעֲשֵׂי הַהוֹלֶלוּת וְהַפְקָרוּת שֶׁמּוֹפִיעִים שָׁם תָּדִיר וְכֹל דְּפוּסֵי הַהִתְנַהֲגוּת מִשְׁתַּנִּים לָרָעָה וּפוֹגְעִים בַּנְּשָׁמָתָם הַטְּהוֹרָה

גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל בִּזְכוּת שִׁכְלָם הֵבִינוּ שֶׁכָּאן יֵשׁ הַתְחָלָה שֶׁל הֶרֶס וְחֻרְבָּן כְּיוֹם גַּם חִלּוֹנִים וַאֲפִלּוּ גּוֹיִים מְבִינִים שֶׁטֶּלֶוִיזְיָה גּוֹרֶמֶת נֶזֶק וְזֶה פָּשׁוּט.

לְאַחַר מִכֵּן יָצָר הָרָע הִמְצִיא אֶת הַוִּידֵיאוֹ שֶׁשָּׁם הַפְּרִיצוּת וְהַסַּכָּנוֹת הָיוּ בְּהֶשֵּׂג יָד וְכֹל תָּאֵב יָכָל לַחְטוֹא בְּקַלּוּת עַד שֶׁבִּזְמַנּוֹ חָשְׁבוּ שֶׁאֵין מַשְׁחִית גָּרוּעַ יוֹתֵר מִזֶּה,

כַּעֲבוֹר שָׁנִים אֲחָדוֹת הִמְצִיאוּ אֶת הַלְוָיָנִים וְהַכְּבָלִים וְהַפַּעַם זֶה מַגִּיעַ יְשִׁירוֹת הַבַּיְתָה, מִבְּלִי לְהִתְאַמֵּץ

וְזֶה מַצָּב גָּרוּעַ יוֹתֵר כֵּיוָן שֶׁבְּכָל חֶדֶר אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס חֲצִי מֵהָעוֹלָם לְתוֹךְ מַכְשִׁיר אֶחָד דֶּרֶךְ כְּבָלִים וְצַלָּחוֹת. מִבְּלִי לִטְרֹחַ

וַעֲדַיִן הָיוּ כְּאֵלֶּה שֶׁלֹּא הִכְנִיסוּ טֶלֶוִיזְיָה הַבַּיְתָה וְכָךְ לֹא נִפְגְּעוּ וְכֵן כְּאֵלֶּה שֶׁחָשְׁשׁוּ מִלְּהִתְחַבֵּר אַל כְּבָלֵי הֶהָרֶס.

לְאַחַר שָׁנִים הִמְצִיאוּ אֶת הַמַּחְשֵׁב שֶׁתְּחִלַּת הַוִּיתּוֹ הָיְתָה לְשֵׁם לִמּוּדִים, עֲבוֹדָה וְכַדּוֹמֶה, עִם הַזְּמַן יָצְאוּ גְּדוֹלֵי הַדּוֹר נֶגֶד הַמַּחְשֵׁבִים וּפָסְקוּ שֶׁזֶּהוּ כְּלִי מְסֻכָּן שֶׁגּוֹרֵם לְתוֹצָאוֹת הָרְסָנִיּוֹת וְלָכֵן אֵין לְהַכְנִיס מַחְשֵׁב הַבַּיְתָה

וְאֵלּוּ שֶׁשָּׁמְעוּ הוֹצִיאוּ אֶת הַמַּחְשֵׁב וְשָׁמְרוּ עַל יַלְדֵיהֶם.

אינטר...מת

בִּזְמַנֵּנוּ הַדְּבָרִים הִשְׁתַּנּוּ...

לְאַחַר שֶׁהַמַּחְשֵׁב הִתְקַבֵּל בְּרֹב בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל הֻמְצְאָה הַמְצָאָה שֶׁהִיא הַקַּטְלָנִית מִכּוּלָּם מַמָּשׁ יְצִירַת מוֹפֵת שֶׁל הַיֵּצֶר הָרָע, כְּלִי מַשְׁחִית שֶׁל מַמָּשׁ שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא הָיָה כָּמוֹהוּ וְכָל הָאֶפְשָׁרֻיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת הֵן כִּכְלִי מִשְׂחָק לְיַדּוֹ וְהוּא "הָאִינְטֶרְנֶט" ה' יִשְׁמֹר וְיַצִּילֵנוּ!

אִם פַּעַם אָדָם הָיָה צָרִיךְ לְהַמְתִּין כְּדֵי שֶׁיַּתְחִיל שִׁדּוּר אוֹ לָצֵאת מֵהַבַּיִת כְּדֵי לְהָבִיא לְחַדְרוֹ אֶת הַחֵטְא...

הַיּוֹם בְּאֶמְצָעוּת מַחְשֵׁב בֵּיתִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לִמְקוֹמוֹת הֲכִי מִתְעָבִים לָדַעַת וְלִרְאוֹת הַכֹּל בְּקַלֵּי קַלּוּת. בִּלְחִיצָה אַחַת הַנְּשָׁמָה מִתְלַכְלֶכֶת בְּטוּמְאוֹת הֲכִי מְסוֹאָבוֹת שֶׁבָּעוֹלָם.

וְהַגָּרוּעַ בְּיוֹתֵר שֶׁאֵין דֶּרֶךְ לְהִלָּחֵם עִם הַסַּכָּנָה הַזּוֹ וְיֵשׁ הַרְבֵּה שֶׁחוֹשְׁבִים שֶׁמְּצָוָה לְהַכְנִיס הַבַּיְתָה מַחְשֵׁב...

וּכְגוֹדֶל הַהִתְקַדְּמוּת כָּךְ גֹּדֶל הַסַּכָּנָה וְהַנְּפִילוֹת.

הַכְּלִי הַמוֹדֶרְנִי הַזֶּה פָּרַץ אֶת רְשׁוּת הַיָּחִיד וְהִכְנִיס אֶת כָּל הַיְצוּרִים בָּעוֹלָם לְמָקוֹם אֶחָד
מָה שֶּׁיּוֹתֵר פְּרוֹבוֹקָטִיבִי חָצוּף יוֹתֵר שׁוֹנֶה יוֹתֵר הוֹפֵךְ לִהְיוֹת מְעַנְיֵן יוֹתֵר
כָּל אָדָם שֶׁרוֹצֶה לְפַרְסֵם אֶת עַצְמוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו הֲגִיגָיו, תְּמוּנוֹתָיו, מֵקִים לְעַצְמוֹ אֲתָר שֶׁבּוֹ
הוּא חוֹשֵׂף אֶת עַצְמוֹ וְזֶה גּוֹרֵם לַאֲחֵרִים לְהִתְעַנְיֵן
בְּרֶגַע אֶחָד אֵדם יָכֹל לִהְיוֹת בְּכָל מָקוֹם שֶׁבָּעוֹלָם עִם מִי שֶׁהוּא רוֹצֶה בִּנְקִישָׁה עַל מִקְלֶדֶת
או בְּהוֹזֶזת עַכְבָּר הוּא בְּדֶרֶךְ לְשְׁאוֹל
הָאֶפְשָׁרוּת לַחְטוֹא הִיא בְּקַלּוּת כֵּיוָן שֶׁאֵין לוֹ מַעֲצוֹר, מַחְסוֹם אוֹ זְמַן לַחֲשִׁיבָה אֶלָּא מִיָּד
כְּשֶׁהוּא מַחְלִיט לַחְטוֹא הַגֵּיהִנֹּם נִפְתַּח לְפָנָיו
הַמְּצִיאוֹת מוֹכִיחָה מִדֵּי יוֹם שֶׁדֶּרֶךְ הָאִינְטֶרְנֶט לוֹמְדִים הַכֹּל, לִרְצֹחַ לְהַכּוֹת לִגְנֹב לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הַמְתֹעָבִים בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם וְצָרִיךְ לִבְרֹחַ מִזֶּה וְכוּלָם יוֹדְעִים ו...גּוֹלְשִׁים
ה' יַצִּילֵנוּ

לדעת ולזכר

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהָאִינְטֶרְנֶט הוּא סַכָּנָה לָעֵינַיִם וְלִנְשָׁמָה אִם כֵּן כָּל מִי שֶׁנּוֹתֵן חֹפֶשׁ
לְעַצְמוֹ וּמַתִּיר לְעַצְמוֹ לְשׁוֹטֵט אֲפִלּוּ בַּאֲתָרִים כְּשֵׁרִים אִם יַגִּיעַ הָרֶגַע שֶׁהוּא יִפֹּל הוּא לֹא
יוּכַל לוֹמַר אֲנִי לֹא אֶשֵּׁם בְּזֶה כִּי.. אַךְ וְרַק הוּא הָאָשֵׁם הָעִקָּרִי.
כָּל שֶׁיֵּשׁ אֶפְשָׁרוּת אַחֶרֶת לְהִסְתַּדֵּר אוֹ שֶׁאֵין הֶכְרֵחַ בַּמִּידָע מֵהָאִינְטֶרְנֶט וְכֵן כְּשֶׁיֵּשׁ מְקוֹרוֹת
אֲחֵרִים לְהוֹצִיא מִידָע אוֹ אֶפְשָׁרוּת לְתֵת לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹת כֵּן מְחֻיָּבִים לַעֲשׂוֹת כֵּן שֶׁאִלּוּלֵי זֶה
הוּא נִקְרָא חוֹטֵא

גולש על ההיתר

אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יִתְחַבֵּר עַל מְנַת לִלְמֹד אוֹ לְצֹרֶךְ פַּרְנָסָה זֶה כָּל הָאִסּוּר הַגָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם
שֶׁהוּא צָרִיךְ לָשֶׁבֶת מוּל הַמַּחְשֵׁב וּלְהַתְחִיל לַחְשׁוֹב כֵּיצַד לְהִתְגּוֹנֵן
כְּבָר פָּסְקוּ גְּדוֹלֵי הַדּוֹר הַגְּלִישָׁה בְּאִינְטֶרְנֶט אֲסוּרָה אֵין דָּבָר כָּזֶה לִהְיוֹת דָּתִי וְלִגְלֹשׁ כִּי
בְּכָל מָקוֹם יֵשׁ סַכָּנָה. אִינְטֶרְנֶט וְדָת לֹא הוֹלְכִים בְּיַחַד נְקֻדָּה.
כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ הַרְצָאוֹת שֶׁמִּיעָדוֹת לְחִילוֹנִים בִּלְבַד וְעַל הַחֹמֶר שֶׁמּוּפָץ כָּתוּב : לֹא לְדַתִּיִים , כָּךְ
צָרִיךְ לִזְכֹּר שֶׁאִינְטֶרְנֶט וְדָתִי לֹא הוֹלְכִים בְּיַחַד , גַּם לֹא אָתָר דָּתִי.
וְמִי שֶׁחוֹשֵׁב לְהַתִּיר לְעַצְמוֹ לָשֶׁבֶת וְלִגְלֹשׁ יָכֹל לְהוּכַח בְּמְצִיאוֹת הַיּוֹם יוֹמִית שמוכיחה
לָנוּ עֲשָׂרוֹת פְּעָמִים בְּיוֹם שֶׁהַגְּלִישָׁה בְּאִינְטֶרְנֶט הִיא דָּבָר מְסֻכָּן בְּיוֹתֵר

מִדֵּי יוֹם בַּחוֹרִים וּבַחוּרוֹת נִכְשָׁלִים וְצוֹנְחִים לְמַעֲמַקֵּי תְּהוֹמוֹת הָאִינְטֶרְנֶט. נִמְשָׁכִים לְמַעֲרְבֹלֶת שֶׁמּוֹרִידָה אֶת הַגּוֹלֵשׁ אֲפִלּוּ הַצַּדִּיק בְּיוֹתֵר אֶל הַטֻּמְאָה הַגְּרוּעָה וְהַבְּזוּיָה בְּיוֹתֵר, מַרְאָה אֶת כָּל מִינֵי הַכִּעוּר וְהָרַע וְהַגַּעַל שֶׁיֵּשׁ בָּעוֹלָם.

מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת הִתְפָּרְקוּ נִשְׁבְּרוּ לִרְסִיסִים כְּתוֹצָאָה מֵהַהֶצֶף הַבְּזוּיָה שֶׁסּוֹחֶפֶת לְעוֹלָם הַתֹּהוּ.

רַחֲמָנוּת עַל אוֹתָם יְלָדִים לַהוֹרִים שֶׁטּוֹעִים שֶׁהֶחֱלִיפוּ אֶת כָּל חֲיֵי מִשְׁפַּחְתָּם עֲבוּר הָעוֹלָם הַוִּירְטוּאָלִי.

הֵם רַק רָצוּ לְהָצִיץ מִתּוֹךְ סַקְרָנוּת וּבִשְׁנִיּוֹת אֲחָדוֹת הָפְכוּ מִתְמִימִים לִתְפוּסִים בַּמַּלְכֹּדֶת שֶׁגָּבְתָה מֵהֶם דְּמָעוֹת וְדָמִים רַבִּים...

אתר ואתר

הַמַּחְיוֹת שֶׁל מְקִימֵי הָאֲתָרִים הִיא לְהַכְנִיס בּוֹ כַּמָּה תְּמוּנוֹת מקפצות הָמוֹן צָבַע וּגְרָפִיקָה חֲדִישָׁה וזאת כְּדֵי שֶׁכָּל גּוֹלֵשׁ תָּמִים שֶׁנִּכְנָס יִסְתַּקְרֵן לְהִמָּשֵׁךְ לִמְקוֹמוֹת בְּאוּשִׁים.

זֶה כְּמַעַט וּבִלְתִּי אֶפְשָׁרִי שֶׁלֹּא לְהִתְקַל בְּפִתְאוֹמִיּוּת בַּחֲלוֹן שֶׁנִּפְתַּח וּבוֹ מַרְאוֹת אֲסוּרִים מֵהַסּוּג הַמְסֻכָּן וְהַמַּשְׁחִית בְּיוֹתֵר

וְיַעְיִדוּ עַל כָּךְ מֵאוֹת וַאֲלָפִים שֶׁל גּוֹלְשֵׁי אִינְטֶרְנֶט. שֶׁבּוֹכִים יָמִים וְלֵילוֹת עַל כָּךְ שֶׁנִּכְשְׁלוּ. שֶׁהִתְכַּוְּנוּ רַק לִלְמֹד אוֹ לְהוֹצִיא מֵידָע כְּשֵׁר מֵהָאִינְטֶרְנֶט וְלַדַּאֲבוֹנָם לְעוֹלָם לֹא יַחֲזְרוּ לִהְיוֹת מָה שֶׁהָיוּ לִפְנֵי כֵּן אֲפִלּוּ שֶׁלֹּא הִתְכַּוְּנוּ לְמַשֶּׁהוּ רַע.

וּלְצַעֲרֵנוּ גַּם מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת חָשְׁבוּ שֶׁלָּהֶם זֶה לֹא יִקָּרֶה וְנֶהֱרְסוּ כְּלִיל בְּגַלַּל הָאִינְטֶרְנֶט.

נפלו על אתר

יֵשׁ מִקְרִים רַבִּים שֶׁל טוֹבִים וַחֲזָקִים שֶׁבָּרֵגַע אֶחָד אִבְּדוּ אֶת כָּל עוֹלָמָם גַּם הֵם הָיוּ בְּטוּחִים שֶׁלִּי זֶה לֹא יִקָּרֶה אֲבָל זֶה קָרָה וְזֶה יָכוֹל לִקְרוֹת לְכָל אֶחָד שֶׁלֹּא יָשִׂים לְעַצְמוֹ אֶת הַגְּדֵרוֹת וְהַמַּחְסוֹמִים עַל מְנַת שֶׁל יִכָּשֵׁל.

אַבְרֵךְ חָשׁוּב רָצָה לַעֲנוֹת תְּשׁוּבוֹת בְּאִינְטֶרְנֶט הֵקִים אַתָר עַל מְנַת לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים וּלְבַסּוֹף נִמְשַׁךְ עַד כְּדֵי כָּךְ שֶׁהוּא גַּם בְּשַׁבָּת הִמְשִׁיךְ לְצַפּוֹת.

לְאַחַר לֵיל הַסֵּדֶר הַמִּשְׁפָּחָה פָּנְתָה לִישֹׁן וּכְשֶׁהַכֹּל נִרְדְּמוּ הָאַבָּא קָם לְשׁוֹטֵט בָּאִינְטֶרְנֶט וְנִתְפַּס עַל יְדֵי בִּיתוֹ שֶׁקָּמָה בְּלַיְלָה לַשֵּׁרוּתִים..

בָּחוּר יְשִׁיבָה שֶׁבַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה נִתְקַל בָּרֶשֶׁת נִלְכָּד וְחָטָא בְּחֵטְא הַיָּדוּעַ וְהַגָּרוּעַ מִכֹּל.

אֵיזוֹ בּוּשָׁה אֵיזֶה קָלוֹן שֶׁל אוֹתָם אֵלֶּה שֶׁנִּכְשָׁלִים..

לבד

הַבּוּשָׁה הַטִּבְעִית הַקַּיֶּמֶת אֶצֶל כָּל אָדָם מִפְּנֵי זוּלָתוֹ הִיא בְּרִיאָה וְטוֹבָה. הִיא מְסַיַּעַת לְאָדָם לִגְבֹּר עַל נְטִיּוֹת כְּעוֹרוֹת שֶׁקַּיְּמוֹת בְּקִרְבּוֹ כֵּיוָן שֶׁאֵינוֹ רוֹצֶה לְמַמְשֵׁן לִפְנֵי בְּנֵי אָדָם לָכֵן הוּא נִמְנַע מֵהֶם אֲבָל בָּאִינְטֶרְנֶט. הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ אֲנוֹנִימִי, זֶהוּת הָאָדָם אֵינָהּ נוֹדַעַת וְהוּא אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ מִפְּגִיעָה בְּתַדְמִית וְלָכֵן הוּא מַרְשֶׁה לְעַצְמוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹד דְּבָרִים שֶׁלְּעוֹלָם לֹא הָיָה עוֹשֶׂה מוּל אֲנָשִׁים וְכָךְ מַתְחִילָה, הַהִסְתַּחֲפוּת אַחַר כָּל הַטַּמְאָה וְהַפְּרִיצוּת שֶׁקַּיֶּמֶת בְּאִינְטֶרְנֶט דּוֹהֶרֶת לְלֹא מַעֲצוֹרִים.

אֵין בּוּשָׁה בְּאִינְטֶרְנֶט וְלָכֵן הַמַּחְסוֹם הַזֶּה מִתְבַּטֵּל וּמָה שֶׁגּוֹרֵם לַאֲנָשִׁים לִפֹּל אָדָם יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר סָגוּר וְנָעוּל מוּל הַמַּחְשֵׁב מְחֻבָּר לְרֶשֶׁת הָעוֹלָמִית מַרְגִּישׁ אֲנוֹנִימִי לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁהוּא רוֹצֶה אַף אֶחָד לֹא יָכֹל לְתָפֹס אוֹתוֹ וְאַף אֶחָד לְעוֹלָם לֹא יֵדַע לְהֵיכָן הוּא נִכְנַס וּמָה הוּא רָאָה וְאִם אֵין לוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם וְהוּא לֹא מַרְגִּישׁ אֶת אֱלֹקִים שֶׁרוֹאֶה אֶת הַכֹּל אָז הוּא בְּקַלּוּת חוֹטֵא כֵּיוָן שֶׁבִּלְחִיצַת כַּפְתּוֹר אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּחוֹזוֹת הָאֲפֵלִים בְּיוֹתֵר שֶׁבֶּאֱנוֹשׁוּת. הַזְּהָמָה הָעוֹלָמִית, מוֹפִיעָה בַּכֹּל צָנֹ, בְּכָל בַּיִת.

אֲפִלּוּ בַּחֲדָרִים שֶׁיֵּשׁ שָׁם מְלַאי שֶׁל סִפְרֵי קֹדֶשׁ וּמְזוּזוֹת, וְהַכֹּל בִּלְחִיצָה קַלָּה.

מוּבָא בַּגְּמָרָא "וּכְשֶׁחָלָה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, אָמְרוּ לוֹ, רַבֵּנוּ, בָּרְכֵנוּ. אָמַר לָהֶם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁיְּהֵא מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בָּשָׂר וָדָם. אָמְרוּ לוֹ תַּלְמִידָיו, עַד כָּאן? אָמַר לָהֶם, וּלְוַאי, תֵּדְעוּ, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה, אוֹמֵר, "שֶׁלֹּא יִרְאַנִי אָדָם".

בְּכָל עֵת שֶׁאָדָם מוּל הַמַּחְשֵׁב וְלֹא מְטַמֵּא אֶת עֵינָיו

זוֹכֶה לְשָׂכָר רַב מְאֹד כְּאִלּוּ הוּא בְּשׁוּק הוֹמֶה פְּרִיצוּת

מה יקרה אם

אם יִכָּנֵס אָדָם בְּפֶתַע פִּתְאֹם...אוֹ הַמַּחְשֵׁב יִתְקַע, יִקָּבֵל וִירוּס שֶׁלֹּא יְאַפְשֵׁר לִמְחֹק אֶת "הַהִסְטוֹרִיָה" טָכְנַאי מַחְשֵׁב מַגִּיעַ וְרוֹאֶה לְאֵיזֶה מְקוֹמוֹת נִכְנַס הַיּוֹשֵׁב מוּל הַמַּחְשֵׁב...בּוּשָׁה וּכְלִימָה

וּמָה אִם הִתְקִינוּ בְּמַחְשֵׁב תּוֹכְנָה שֶׁמַּקְלִיטָה וְשׁוֹמֶרֶת כָּל תְּמוּנָה אוֹ אָתָר, אִם אָדָם יַחְשֹׁשׁ מִזֶּה הוּא לֹא יֶחֱטָא

לָכֵן אֲפִלּוּ שֶׁנִּמְצָאִים בְּחֶדֶר לְבַד מוּל הַמַּחְשֵׁב וְאַף אֶחָד לֹא רוֹאֶה וְאֵינוֹ יָכֹל לְתָפֹס צְרִיכִים לִזְכֹּר ה' רוֹאֶה זוהי יִרְאַת שָׁמַיִם בְּכָל שְׁעוֹת הַיְּמָמָה וּבְכָל מַעֲשֶׂה שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה צָרִיךְ לְדַעַת וְלִזְכֹּר שֶׁה' רוֹאֶה אוֹתָנוּ תָּמִיד, אֵין מְצִיאוֹת שֶׁה' לֹא רוֹאֶה אוֹתָנוּ.

מֵהַקָּבָ"ה צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ. ה' שׁוֹמֵר בְּמַאֲגָר אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַתְּמוּנוֹת, "הָהַצָּצוֹת לְרָגָעִים" הַכֹּל נִשְׁמַר עַד לְיוֹם הַדִּין.

בְּכָל נִסָּיוֹן אָדָם יָכֹל לַעֲמוֹד בּוֹ

אֲפִלּוּ הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר כֵּיוָן

שֶׁהַקָּבָ"ה נוֹתֵן לְאָדָם נִסָּיוֹן

שֶׁהוּא יָכֹל לַעֲמוֹד בּוֹ

יכל לקרא לכל אחד

אָמַר רַבִּי לֵוִי בַּר חָמָא... לְעוֹלָם יִלָּחֵם אָדָם עִם הַיֵּצֶר הָרָע וְאִם רוֹאֶה שֶׁהוּא מַפְסִיד יִלְמַד תּוֹרָה אוֹ יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְאִם גַּם זֶה לֹא עוֹזֵר... יִזְכֹּר בְּיוֹם הַמִּיתָה... (ברכות ה)

הַדֶּרֶךְ לְהִשָּׁמֵר מֵהַחֵטְא הִיא לִזְכֹּר אֶת יוֹם הַמִּיתָה אָדָם לֹא יוֹדֵעַ מָתַי יִלָּקַח לָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן יָכֹל לִהְיוֹת שֶׁעַכְשָׁו אוֹ עוֹד דַּקָּה אוֹ כַּמָּה שָׁנִים הֲכֹל יָכֹל לִהְיוֹת...

וְאוּלַי מוּל הַמַּחְשֵׁב בָּרֶגַע שֶׁל שׁוֹטְטוּת מְסֻכֶּנֶת אָדָם מֵת הַנְּשָׁמָה עוֹלָה לְשָׁמַיִם וְרַק הַגּוּפָה נִשְׁאֶרֶת בָּאִים וּמוֹצְאִים אוֹתוֹ מֵת מוּל הַמַּחְשֵׁב

וְכוּלָּם רוֹאִים מָה הוּא עָשָׂה בַּשָּׁנִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת לְחַיָּיו וְאָדָם נִפְטָר וּמַשְׁאִיר אֶת הַמַּחְשֵׁב פָּתוּחַ עִם כָּל הַזֶּהֲמָה שֶׁנִּרְאֵית בּוֹ אֵיזוֹ בּוּשָׁה וּכְלִימָה.

עוֹבֵד ה' אֱמִתִּי

אֵין לוֹ שָׁעוֹת שֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה וְשָׁעוֹת שֶׁהוּא מִתְבַּטֵּל

אֶלָּא בְּכָל עֵת וּבְכָל מָצָב הוּא עוֹסֵק בְּמִצְוָה אוֹ בְּלִמּוּד תּוֹרָה

וְאֵין אֶצְלוֹ הִתְבַּטְּלוּת כְּלָל!!!

ה' יצילנו

לִפְעָמִים יֵשׁ תְּחוּשָׁה שֶׁאֵין אֶפְשָׁרוּת לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם מוּל הַמַּחְשֵׁב שֶׁהַפִּתּוּי הוּא כָּל כָּךְ גָּדוֹל שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מַעֲמָד שֶׁהַנִּסָּיוֹן הוּא גָּדוֹל מִדַּי.

כְּדַי לְהַצְלִיחַ צְרִיכִים לִהְיוֹת מְיוּשָׁבִים וְלֹא פְּזִיזִים לִפְנֵי שֶׁמִּסְתַּכְּלִים לַחְשׁוֹב רֶגַע הַאִם זֶה מִשְׁתַּלֵּם מַבָּט אָסוּר אֵינוֹ מוֹסִיף לָנוּ מֵאוּמָה אֶלָּא לְהֵיפֶךְ מְפַתֶּה חוּץ מִזֶּה כְּלוּם אָז לָמָּה לְהַתְחִיל נַחְשׁוֹב צַעַד אֶחָד קָדִימָה רֶגַע לִפְנֵי הַנְּפִילָה נַחְשׁוֹב הַאִם כְּדַאי לְהָרִים אֶת הָרֹאשׁ הַאִם כְּדַאי לְהִתְבּוֹנֵן

וְזֶה הַקֹּשִׁי הֶעָצוּם מוּל הַמַּחְשֵׁב שֶׁאִם פַּעַם אָדָם בִּשְׁבִיל לַחְטוֹא הָיָה חוֹשֵׁשׁ לָצֵאת הַחוּצָה לֹא רוֹצֶה לְהִתְקַל בְּנָשִׁים לֹא צְנוּעוֹת כְּיוֹם אָדָם בְּבֵיתוֹ כְּשֶׁיּוֹשֵׁב מוּל הַמַּחְשֵׁב בִּשְׁבִיל לִכְתֹּב אוֹ לִלְמֹד בְּרֶגַע אֶחָד שֶׁל קַלּוּת רֹאשׁ וְהֶכְנְעוּת לְיֵצֶר מְאַבֵּד אֶת כָּל עוֹלָמוֹ

הַיָדַעְתָּ

הַחֶלְפַת הַתּוֹרָה וְהַלִּמּוּד תּוֹרָה ב...סֶרֶט

זֶה עֶלְבּוֹן לְתוֹרָה

מִפְּנֵי שֶׁפְּרוּשׁ הַדְּבָרִים

שֶׁאָדָם מֵעָדִיף לְהִתְרַכֵּז בְּמַעֲשֶׂה גּוֹיִים

וְלָנוּחַ מֵהַתּוֹרָה

אם נבין נצליח

מִי שֶׁיָּכוֹל לַעֲמוֹד לְהִתְגַּבֵּר וְלַעֲצֹם אֶת הָעֵינַיִם כשהוא מהלך בְּדֶרֶךְ הוּא גַּם יָכוֹל לִשְׁמֹר את עיניו כְּשֶׁהוּא מוּל הַמַּחְשֵׁב הֲכֹל קָשׁוּר בָּרָצוֹן וּבַשֵּׂכֶל וּבַהֲבָנָה כְּשֶׁאָדָם מֵבִין שֶׁאָסוּר לְפִגֹּם בְּעֵינַיִם זֶה לֹא מְשַׁנֶּה הֵיכָן הוּא נִמְצָא כִּי בַכֹּל מָקוֹם הוּא יִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם
אָדָם הַיוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַבָּט אָסוּר מֵבִיא אוֹתוֹ לְעֲנָשִׁים חֲמוּרִים וְהוּא עוֹבֵר בַּכֹּל רֶגַע שֶׁל רְאִיָּה אִיסוּר מִדְּאוֹרַיְיתָא וּדְרַבָּנָן זֶה יַשְׁפִּיעַ עָלָיו גַּם כְּשֶׁיִּהְיֶה לְבַד מוּל הַמַּחְשֵׁב.
צָרִיךְ לִלְמֹד בְּסִפְרֵי הַמּוּסָר הָעוֹסְקִים בִּשְׁמִירַת עֵינַיִם וּלְהָבִין יוֹתֵר אֶת הַחוּמְרָא וְהַסַּכָּנָה שֶׁבְּדָבָר כָּךְ משיגים יוֹתֵר כֹּחוֹת לְהִתְמוֹדֵד בַּנִּסָּיוֹן.
בְּדִיּוּק כְּמוֹ אָדָם שֶׁמֵּבִין שֶׁאָסוּר לִשְׁתּוֹת רַעַל אֲפִלּוּ בְּחַדְרֵי חֲדָרִים הוּא לֹא יִשְׁתֶּה אֲבָל אָדָם שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁרַק מוּל אֲנָשִׁים צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם בְּחַדְרֵי חֲדָרִים הוּא יִכָּשֵׁל.

אתר פצ"ץ

כּוֹלָם מְבִינִים שֶׁאָדָם לֹא יִכָּנֵס לָעוֹלָם לִשְׂדֵה מוֹקְשִׁים כְּדֵי לִשְׁמֹעַ אוֹ לִרְאוֹת שִׁעוּרִים בִּפְּרָט כְּשֶׁיָּכוֹל לְהַשִּׂיגָם מִמְּקוֹמוֹת אֲחֵרִים וּבְטוּחִים יוֹתֵר.
אִינְטֶרְנֶט זֶהוּ שָׂדֶה מוֹקְשִׁים רְאִיָּה אַחַת גּוֹמֶרֶת אֶת הָאָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם מֵהָעוֹלָם הַבָּא וְאֵין עֵרֶךְ לְשׁוּם מִצְוָה שֶׁעוֹשִׂים עַל יְדֵי שֶׁפּוֹגְמִים בְּעֵינַיִם לכן אָסוּר לָתֵת כָּל פֶּתַח לְאִינְטֶרְנֶט צָרִיךְ לְהָבִין שֶׁזֶּהוּ כְּלִי מַשְׁחִית שֶׁיָּכוֹל לַהֲרֹס וְלִגְרֹם לִנְזָק מִתְמַשֵּׁךְ שֶׁשָּׁנִים רַבּוֹת יִצְטָרְכוּ לְנַקּוֹתוֹ

יֵשׁ תְּחוּשָׁה שֶׁמִּצָּוָה לְהָקִים אֲתָרִים חֲרֵדִים וְדָתִיִּים אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ זֶה נוֹתֵן לגטימציה לִכְלִי מַשְׁחִית אָדָם חוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ אֲנִי אֶתְחַבֵּר רַק בִּשְׁבִיל שִׁעוּרֵי תּוֹרָה וּמִבְּלִי מֵשִׂים לֵב מוֹצֵא אֶת עַצְמוֹ מַגִּיעַ לִבְאֵר שָׁחַת

אני נזהר

אֲפִלּוּ שֶׁאָדָם יַעֲשֶׂה גְּדָרִים לְעַצְמוֹ אֵין לוֹ לְהָבִיא אֶת עַצְמוֹ לִידֵי נִסָּיוֹן, עֶצֶם הַהִתְקָרְבוּת אֶל מָקוֹם בּוֹ עָלוּל הָאָדָם לְהַגִּיעַ לִידֵי עֲבֵרָה אסור עַל פִּי הַהֲלָכָה. וּכְמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְעֵיל שֶׁאָדָם שֶׁנִּכְנָס לְמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שָׁם נָשִׁים וְשׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שֶׁלּוֹ נִקְרָא רָשָׁע כֵּיוָן שֶׁלֹּא הָיָה צָרִיךְ לְהִכָּנֵס לְשָׁם

כְּךָ גַּם כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס לְאָתָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סְבִירוּת גְּבוֹהָה לַחְטוֹא אֲפִלּוּ שֶׁהוּא יִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, נִקְרָא חוֹטֵא.

מרעין בישין

כָּל מַעֲשֵׂי אֲלִימוּת שֶׁרוֹאִים מַשְׁפִּיעַ עַל הַנֶּפֶשׁ אֲפִלּוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי דְּמוּיוֹת מוּנַפָּשׁוֹת אוֹ בְּעָלֵי חַיִּים מַצְחִיקִים, זֶה מִזִּיק בֵּין לִמְבֻגָּרִים וּבֵין לִילָדִים כְּשֶׁרוֹאִים אֵיךְ שְׁנֵי עַכְבָּרִים מַכִּים אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי בְּמַקָּלוֹת דֹּב מְצַיֵּר גּוֹנֵב אוֹ פִּיל מַכֶּה בַּחֲדֶק, בִּרְגָעִים הָרִאשׁוֹנִים זֶה נִרְאֶה מַצְחִיק אֲבָל אַחַר כָּךְ מְנַסִּים אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי לוֹמְדִים כֵּיצַד לַעֲנוֹת בַּחֲצָפָה וּבְעַזּוּת וְלֹא מְבִינִים מָה קָרָה לְיֶלֶד...

וּסְרָטִים מְבֻקָּרִים הַנִּרְאִים כְּאִלּוּ כְּשֵׁרִים אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שֶׁהֵם מַשְׁחִיתִים אֶת הַנְּשָׁמָה, אָדָם רוֹאֶה וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא עוֹבֵר עֲבֵרָה אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שֶׁבְּכָל רְאִיַּת אִשָּׁה הוּא עוֹבֵר בַּלָּאו וּבְצָפְיָה אַחַת הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר עַל אַלְפֵי לָאוִים, מִלְּבַד הָאִסּוּר הֶחָמוּר שֶׁל בִּטּוּל תּוֹרָה. הַהֲלָכָה שֶׁאָסוּר לִצְפּוֹת בִּסְרָטִים מִכֹּל הַסּוּגִים וְאָכֵן כּוּלָּם עוֹמְדִים בַּכָּךְ, כְּשֶׁרָאָה יֵצֶר הָרָע שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְהָסִיט אֶת הָעָם מִלַּחְטוֹא עָשָׂה דָּבָר מֻחְכָּם בְּיוֹתֵר מָשַׁךְ קוֹמֶץ עַסְקָנִים בִּשְׁבִיל בֶּצַע כֶּסֶף כְּדֵי שֶׁיַּעַקְפוּ אֶת הַבְּעָיָה וְיוֹרִידוּ כַּמָּה תְּמוּנוֹת וּקְטָעִים שֶׁנִּרְאִים לֹא צְנוּעִים עַל פִּי שְׁקוּלִים מִסְחָרִיִּים וְיוֹצִיאוּ סְרָטִים שֶׁיִּקָּרְאוּ מְבֻקָּרִים לְזַכּוֹת אֶת תִּינוֹקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן הַמִּסְכִּנִים וְהָאֻמְלָלִים שֶׁרוֹצִים לִרְאוֹת סְרָטִים וְאֵינָם יְכוֹלִים

אוֹתָם תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן בְּמָקוֹם לְהֵרָגַע בְּמִשְׂחָקֵי כַּדּוּר אוֹ לָשֶׁבֶת לִלְמֹד יוֹשְׁבִים לִצְפּוֹת מוּל הַמַּחְשֵׁב כַּמָּה שָׁעוֹת טוֹבוֹת וּכְשֶׁאוֹמְרִים לְהֶם זֶה אָסוּר הֵם עוֹנִים בַּהֲרָמַת גַּבּוֹת "לָמָּה אָסוּר זֶה כָּשֵׁר " , זוֹהִי הַטָּעוּת!!!

לַמְרוֹת שֶׁהַסֶּרֶט "מְבֻקָּר" אוֹ "מְאֻשָּׁר" וַאֲפִלּוּ סֶרֶט מְצַיֵּר.

עא. שלום בית - אחת הסגולות הגדולות ביותר של שלום בית והפרנסה הוא עניין של שמירת עינים ולכן על האשה להשתדל מאוד לעזור לבעלה שלא יפגום בעינים ותמנע ממנו להגיע למקומות כאלו אפילו בדברים שנראים פשוטים (שכל מראה שהוא לא צנוע יכול להרוס פוגם במחשבה בקדושה ובשלום בית).

עב. קרובות משפחה – דודות ואחיות אפשר להקל ולדבר עמהם כשאין חשש הרהור אבל שאר קרובות כשאינן לבושות בצניעות אין היתר להסתכל עליהן (כיון שדינן כשאר נשים בפרט שגורמות להרהור).

עג. בגדים התלויים על החבל - אסור להסתכל על בגדי נשים שתלויים על החבל אבל אם אינו מכיר את האשה מותר לו (שולחן ערוך אבן העזר סימן כא ואסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה. ואסור להסתכל בבגדי צבעונים של אשה שהוא מכירה, אפי' אינם עליה, שמא יבא להרהר בה).

עד. עבודות הבית - אסור להסתכל על אשה שתולה כביסה או ששוטפת את הבית אפילו לבושה בצניעות (כתב הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא הלכה כא וכן אסור לאדם להסתכל בנשים בשעה שהן עומדות על הכביסה, אפילו להסתכל בבגדי צמר של אשה שהוא מכירה אסור, שלא יבוא לידי הרהור).

עה. משרתת גויה - מי שיש לו עובדת זרה מחויב לצוות עליה להתלבש בצניעות (בפרט כשמסתובבות בבית ובחוץ גורמות להחטיא את הרבים).

עו. גן שעשועים – גבר שלוקח את ילדיו לגן שעשועים לבדו צריך להתרחק ככל האפשר מלשהות ליד נשים וכל שכן שלא לדבר עימהן (כבר שמענו על מיקרים שאשה היתה בגן שעשועים יחד עם אבא אחר ופרצו כל גדרי הצנעיות שכך מתחילים קשרים דיבורים ומקום מפגש ה' ישמור ויציל).

עז. אריזות מזון או בגדים – יש להשתדל שלא להכניס תמונות שאינן צנועות המודבקות על גבי אריזות שיש בזה סכנה גדולה של פגימת עינים וכן יש להיזהר שלא להכניס הביתה כל מיני שקיות או אריזות שיש בהם תמונות תועבה שמכניסים הביתה בקלות הרס ואבדן.

עח. מוצרי ניקיון וטיפוח - תכשירי טיפוח העור כגון קרם גוף שמפו וכולי שיש בהם תמונות שאינן צנועות יש להוריד המדבקה מהמוצרים על מנת לא להכשיל את הבנים בבית.

עט. חוברות ו"מאגזינים" של חילונים – כשמחכים בתור או שמתארחים אצל משפחה שאינם שומרי תורה ומצוות סכנה גדולה היא לקרוא את החוברות המקולקלות האלו אפילו שרוצים לקרוא כאילו מידע לרפואה או לבישול זהו הרס שהילדים רואים ולמדים שדברים כאלה אפשר לקרוא ויראי שמיים אינם מכניסים לביתם אפילו עיתונים כשרים.

פ. מכתבים – כל מכתב שמגיע הביתה יש לבדוק אם יש בו תמונות שאינן צנועות שכיום רבות החברות ששולחות לבתים חוברות לקניה ולמכירה וכן חשבונות תשלומים שאינן צנועות.

פא. תליית תמונות - אין לתלות במסדרונות הבית תמונות שמופיעות שם נשים שאינן בצניעות ותמונות של חתן וכלה מבני הבית עדיף לתלות בחדרים פנימיים (על מנת שהנכנסים הביתה לא יכשלו בראיית אשה).

פב. כותרות - אסור לקרוא עיתונים מעיקר הדין וגם את כותרות העיתונים ואדם שקורא את הכותרות של עיתוני הבוקר אפילו ששומר על העיניים נקרא רשע (ע"פ הגמרא בבא בתרא המבוארת לעיל כיוון שמכניס את עצמו לנסיון אפילו שמתגבר עליו נחשב כרשע ולכן אסור לו אפילו לקרוא בכותרות.).

פג. חדשות - מי שמתעניין בחדשות לצרכי פרנסה אסור לו להסתכל בתמונות של פריצות ושאר איסורים.

פד. תיבות דואר - מצוי לרוב ששולחים פרסומות וקטלוגים ולרוב זה מלווה בתמונות שאינן צנועות לכן אין להכניסם הביתה

פה. אינטרנט - על פי הוראת גדולי הדור יש איסור חמור להכניס הביתה אינטרנט וכל בית שמכניסים אינטרנט צריכים לדעת ששם הסכנה כפולה ומכופלת ואין מי שיכול לומר לי זה לא יקרה יש איסור להתחבר לרשת האינטרנט אבל כשיש חסימה מוחלטת מתמונות של פריצות ישאל רב.

פו. צפייה בחדשות – יש להזהיר את המון העם שיש איסור בצפיה בחדשות על כל סוגיהן כיון שיש בזה לשון הרע שמספרים על הבריות וכן נשים שאינן צנועות מראות שיכולות להרוס בית שלם וכן דיבורי כפירה והטלת שנאה והרס כלפי יראי ה' (כל מבט תמים של חדשות הרי הוא מסתיים בתמונות של נשים לא צנועות בדיבורים אסורים לשון הרע רכילות וכן תמונות של גויים ודברי שנאה וארס נגד התורה ושומרי התורה לכן יש בכך סכנה גדולה.).

פז. טלפונים סלולרים – בשנים האחרונות הפכו מכשירים אלו על כל סוגיהם למכשיר מסוכן ביותר שחייב פיקוח ולכן יש לרכוש מכשיר שמאושר על ידי ועדת הרבנים לענייני תקשורת.

פח. עיתונים - יש איסור חמור להכניס הביתה כל סוגי העיתונים ובפרט עיתונים שיש בהם תמונות לא צנועות ואשה שמכניסה חוברות של סריגה צריכה להניחה הרחק מידם של בעלה והילדים ורצוי שלא להכניסם כלל הביתה שזהו מתכון שהורס את השלום בית ואת הקדושה (שילדים קולטים הכל ומבחינים בכל התמונות וההשפעה היא לטווח ארוך אפילו תמונות שניראות לכאורה שאינן מזיקות יש בהן השפעה שלילית ויש להתרחק מהן כמאש ממש ובפרט שהאיש בבית מסתכל בתמונות ופוגם בעיניו לכן אין להכניס כלל תמונות שכאלו אפילו לשם לימוד סריגה או תפירה).

פט. בגדים מפוזרים – בנות הבית צריכות להיזהר ולהקפיד שבגדיהן יהיו מונחים במקום צנוע ובפרט שיש ילדים או אורחים שרואים ויכולים להפגע מכך וכן יש חשש של מחשבות והרהורים שבאים כתוצאה מכך (לעיתים אשה אינה שמה לב שבגדיה מפוזרים בבית וצריכה להיזהר בזה שגם בעלה אינו צריך לראותם וראוי שתזהר בכך כדין כל דבר שמביא לידי הרהור).

שעת רצון

רוֹצִים בְּרָכָה יְשׁוּעָה פַּרְנָסָה לְכוּלָם יֵשׁ טִרְדּוֹת בְּעָיוֹת וְצָרִיךְ הַרְבֵּה דְמָעוֹת עַל מְנַת שֶׁתְּפִלָּתֵנוּ תִּתְקַבֵּל.

יֵשׁ הָרוֹצִים מֵרֹב לְרֹב לְקַבֵּל בְּרָכָה סְגֻלָּה יְשׁוּעָה מְנַסִּים הַכֹּל אִי אֶפְשָׁר לְוַותֵּר עַל שׁוּם אֶפְשָׁרוּת שֶׁל פֶּתַח לְהַצָּלָה לְתִקְוָה.

אֲבָל צָרִיךְ לְזָכֹר שֶׁהַמַּצְלִיחַ לִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם וְלֹא לְהִתְפַּתּוֹת, שְׁכָרוֹ הַצָּלָחָה גְּדוֹלָה בְּכָל מַעֲשָׂיו, נָסוּךְ עָלָיו חֵן וְלָכֵן סְגֻלָּה שֶׁתְּפִלָּתוֹ תִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן,

כַּיָּדוּעַ מִשְׁמוֹ שֶׁל הָרַהַ"ק רַבִּי אַהֲרֹן רַאטָה זצוק"ל בַּעַל "שׁוֹמֵר אֱמוּנִים" שֶׁכְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בָּרְחוֹב וְנִזְדַּמֵּן לְפָנָיו הִסְתַּכְּלוּת אֲסוּרָה וּמִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ, עֹצֶם עֵינָיו, וְאֵינוֹ מִסְתַּכֵּל. זוֹהִי שְׁעַת רָצוֹן בְּשָׁמַיִם וְיִתְפַּלֵּל וַיְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַקָּבָ"ה וְיִשְׁמַע תְּפִלָּתוֹ. כֵּיוָן שֶׁעוֹשֶׂה בְּנִגּוּד לְטֶבַע הָאָדָם לֹא מִתְפַּתֶּה וְלֹא מִסְתַּכֵּל כָּךְ הַקָּבָ"ה יַעֲשֶׂה לוֹ נִסִּים שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע.

סגלה נגד מחלה

וְעוֹד אַחַת הַסְּגֻלּוֹת שֶׁל אָדָם שֶׁשּׁוֹמֵר עַל עֵינָיו הִיא לְהַעֲבִיר מַחֲלוֹת מִמֶּנּוּ וּמֵאַנְשֵׁי בֵיתוֹ כַּמּוּבָא בְּסֵפֶר תְּהִלִּים (תהלים פרק קיט) הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי. וּפֵרֵשׁ הָאִיבְּן עֶזְרָא שָׁם כִּי חַיֵּי הָאָדָם יַאֲרִיכוּ אִם לֹא יֵלֵךְ אַחַר עֵינָיו עָכַ"ל.

וְלָכֵן כְּשֶׁיֵּשׁ חֹלִי יְבַקְּשׁוּ מֵאָדָם קָרוֹב שֶׁיִּשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם בְּאֹפֶן מְיֻחָד וַיִּתְפַּלֵּל שֶׁהַזְּכוּת תַּעֲמֹד וְתוֹעִיל לָרְפוּאַת הַחוֹלֶה. וְיִרְאֶה יְשׁוּעוֹת.
וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁהַחוֹלֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה כֵּן הַזְּכוּת גְּדוֹלָה יוֹתֵר וְלָכֵן חָשׁוּב בְּיוֹתֵר שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עַל מַרְאוֹת שָׁוְא שֶׁל נָשִׁים כְּדֵי שֶׁתּוֹעִיל הַזְּכוּת לִרְפוּאָה וּלְחַיִּים אֲרֻכִּים לוֹ וְלִבְנֵי בֵיתוֹ.

שומר אמונים

(טהרת הקודש מאמר שמירת עינים פרק ד') " אָחִי חֲבִיבִי אִם תֵּלֵךְ בְּשׁוֹק וְיִצֶּרְךָ בּוֹעֵר בְּקִרְבְּךָ לְהִסְתַּכֵּל בְּנָשִׁים אוֹ לְהַגְבִּיהַּ עֵינֶיךָ סְתָם שֶׁעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לָבוֹא לַהִסְתַּכְּלוּת וּלְהִרְהוּר חַ"וְ וְאַתָּה עוֹמֵד בְּנִסָּיוֹן, שֶׁלֹּא תִּשְׁמַע לְדִבְרֵי הַיֵּצֶר.
אָז בְּזֶה הַשָּׁעָה וְהָרֶגַע אַתָּה נִכְלַל בִּכְלָלֹא דְּצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם כִּי אֵין חִלּוּק בֵּין זֶה הַלָּאו שֶׁל הִסְתַּכְּלוּת אוֹ לָאו שֶׁל עֶצֶם הָעֲבֵרָה כִּי כָּל אֶבְזָרֶיהוּ שֶׁל גִּלּוּי עֲרָיוֹת הוּא יֵהָרֵג וְאַל יַעֲבֹר וְאִם כֵּן אַתָּה עוֹמֵד בְּנִסָּיוֹן כְּעֵין נִסָּיוֹן דְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּפָרָט בָּחוּר בְּשָׁנִים וְהוּא מִתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֶר וְעוֹמֵד בְּנִסָּיוֹן. בְּזֶה הָרֶגַע נִשְׁמָתְךָ זוֹכָה וּמְקַבֶּלֶת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה וְנַעֲשָׂה שִׂמְחָה וְחֶדְוָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּפִי הַנִּסָּיוֹן. וּשְׁכִינַת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מִתְעַטֶּרֶת בְּךָ וּמְנַשֶּׁקֶת עֵינֶיךָ הַטְּהוֹרִים"

יהי רצון

ונזכה לשמור על העיניים

וכל מה שראינו שלא כרצונו

ישתכח מאיתנו